

به ناو خالقم، گهوره و بی شهریک
ئهمه لوتف ئه وه، به شیعر هم خهریک
هه ر ئه و خوایه وا، ژینی داگه پیم
قسمهت منی کرد، حووری و پهریک

عشق

احمد بابا حاجیانی (نادر)

کوردستان (سنه)

۱۳۹۳

تلفن همراه : ۰۹۱۲۱۰۵۶۲۸۵

E.mail:Ahmad_babahajiany@yahoo.com

سرشناسه : باباحاجیانی، احمد، ۱۳۳۳ -
 عنوان و نام پدید آور : ع ش ق / احمد باباحاجیانی (نادر).
 مشخصات نشر : تهران: توکلی، ۱۳۹۳.
 مشخصات ظاهری : ۲۳ ص .
 شابک : 978-964-5821-69-0
 وضعیت فهرست نویسی : فیپا.
 یادداشت : واژه نامه .
 موضوع : شعر کوردی - - قرن ۱۴
 رده بندی کنگره : ۲۱۳۹۳ ب ۷۴۳ س / PIR ۳۲۵۶
 رده بندی دیوئی : ۸۹/۲۱
 شماره کتابشناسی ملی : ۳۴۸۷۴۸۶

شناسنامه کتاب :
 نام کتاب : ع ش ق. (شعر کوردی)
 شاعر : احمد باباحاجیانی (نادر)
 ناشر : انتشارات توکلی
 لیتوگرافی و چاپ : نقره آبی
 حروفچینی : احمد باباحاجیانی (نادر)
 نقاشی و طرح جلد : احمد باباحاجیانی (نادر)
 تیراژ : ۱۰۰۰ نسخه
 چاپ : اوّل ۱۳۹۳
 تلفن پخش : ۰۹۱۲۱۰۵۶۲۸۵
 شابک : ISBN:978-964-5821-69-0 ۹۷۸-۹۶۴-۵۸۲۱-۶۹-۰
 آدرس ناشر: تهران خ. انقلاب روبروی دانشگاه تهران مجتمع فروزنده شماره ۲۲۵
 تلفن : ۶۶۹۵۶۹۲۶ فکس: ۶۶۹۵۷۰۸۹
 E.mail: Tavakolipublications@yahoo.com

ئەى عەزىز دلدارە كەم، بېرە حم و بى ئىنسافە كەم
تۆيى لە ئەم دۇنيا بە تەنيا، عىن و شىن و قافە كەم
هەر بە يادى تۆ ئەنۆشى، «نادر» ت، هەر شە و شە راو
بووگە جى وەعدە و قەرارت، بى تۆ ئىتر كافە كەم

شناسنامه‌ی شاعیر له زبانی خوئی:

من که سی نیم.

پیرست

۲۵	به‌لا	۱	ئاخرین دیدار
۲۶	به‌لا کیش	۲	ئاگر
۲۷	به‌لا نه‌وینی	۳	ئاواته کهم
۲۸	به‌هار	۴	ئاواره
۲۹	بی	۵	ئه‌توینم بازهم
۳۰	بی ئاشت بینه‌وه	۶	ئه‌سیرینی چاوم
۳۱	بی ئه‌و	۸	ئه‌سیر
۳۲	بی به‌نازه‌وه	۹	ئه‌ووولین دیدار
۳۳	بی‌تاقه‌تم	۱۰	ئه‌ویندارم
۳۵	بیخه‌وه‌ر چووگی	۱۱	ئینتزار
۳۶	بیچاره‌تم	۱۲	باخ
۳۷	بیرم بو ناکه‌ی؟!	۱۳	باری کرد یارم
۳۸	بیره‌وه	۱۴	باوکی عه‌زیزم
۳۹	بیکه‌س	۱۵	برو بیوه‌فا
۴۰	بیگانه	۱۶	بگه‌ین به‌داوما
۴۱	بیوه‌فا	۱۷	بمکوژه‌به‌ناز
۴۲	پائیز	۱۸	بو‌ت‌په‌ره‌ست
۴۳	په‌روه‌نده‌ی عشقت	۱۹	بوچه‌دووری که‌ی؟!
۴۴	په‌ریشان	۲۰	بووگمه‌فه‌ره‌ادت
۴۵	په‌شیمان ئه‌وی	۲۱	بو‌لیم ئه‌توری؟!
۴۶	په‌لکه‌زیرینه	۲۲	به‌خاتر چاوت
۴۷	په‌لکه‌شو‌ر	۲۳	به‌خیلم
۴۸	تابلو نه‌قاشی	۲۴	به‌ش‌خوری‌یاگ

۷۶	خۆزگای	۴۹	تاسه تم کردگه
۷۸	خۆزگه م به جاران	۵۰	تاق و ته نیام
۷۹	خۆزگه م به چاوم	۵۱	تاقه تم نه ما
۸۰	خۆزگه م به و پوژره	۵۲	تالان
۸۱	خوهش نه و پوژانه	۵۳	تو ئیمانی منی
۸۲	خه فهت دووری تو	۵۴	تو بو تی
۸۳	خه فهت ده رکه ر	۵۵	تو چه کیمی
۸۴	خه فهت فیراقت	۵۶	تو خو شه ویسی
۸۵	خه له تیام	۵۷	تو و من
۸۶	خه وم دی نه مرم	۵۸	تو هه ساره ی ئاسمان
۸۷	خه یال	۵۹	ته قدیر
۸۸	چاو ئیتزارم	۶۰	ته نیا
۸۹	چاو به ری	۶۱	ته نیایی
۹۰	چاوت شکارچی	۶۲	جاده ی نه جات
۹۱	چاو خو مار	۶۳	جه حانم جیمه
۹۲	چاو شیرین	۶۴	جه فا
۹۳	چاو که ژال	۶۵	جه فا کار
۹۴	چاومه س	۶۶	جه فامه که
۹۵	چاوه که م	۶۷	جه لاو
۹۶	چه بکه م؟!	۶۸	جیایی
۹۷	چه نی شیرینی؟!	۶۹	جیگه ت خالیه
۹۸	دایه دلته نگم	۷۰	حووری به هه شت
۱۰۰	درۆزن	۷۱	حه له بچه
۱۰۱	دل	۷۳	خاترات
۱۰۲	دل سووزیا گم	۷۴	خانه باخ
۱۰۳	دل شکیا گ	۷۵	خودکوشی

۱۳۴	رۆسوائی	۱۰۵	دَلَم
۱۳۵	رۆوسه ری ئاوی	۱۰۶	دَلَم بۆت ته نگه
۱۳۶	رۆله کانم	۱۰۷	دَلَم بی مه نتق
۱۳۷	ره شه خال	۱۰۸	دَلَم دیوانه س
۱۳۸	ره فیق نیمه ری	۱۰۹	دَلَم ناشاده
۱۳۹	ره مز عۆپوور	۱۱۰	دَلنیا به
۱۴۰	ره نجی دلداری	۱۱۱	دلواپه سی تۆم
۱۴۱	زۆر په شیوم	۱۱۲	دله شیته که م
۱۴۲	زه رده به رگ	۱۱۳	دلپ تو به رده
۱۴۳	سنه ی سه ره به رز	۱۱۴	دلپ خه بیرنه دیگ
۱۴۵	سنه ی شیرین	۱۱۵	دلی دیوانه م
۱۴۷	سۆلتان منی تۆ	۱۱۶	دوور له یار
۱۴۸	سۆمای چاوه که م	۱۱۸	دوور له یه ک
۱۴۹	سه خته فیراقت	۱۱۹	دووری
۱۵۰	سه فهر	۱۲۰	دووری گرد یارم
۱۵۱	شه راو	۱۲۱	دۆسی غه مخوار
۱۵۲	شه وخه و	۱۲۲	دوو کۆتر
۱۵۴	شیت	۱۲۴	دهردۆ لیم
۱۵۵	شیرین	۱۲۵	دهرده دارم
۱۵۶	شیرین که لام	۱۲۶	ده لیلی ژینم
۱۵۷	شیرینی چاوشین	۱۲۷	دهوره ی منالی
۱۵۸	عاشق	۱۲۹	دیارت نیه
۱۵۹	ع ش ق	۱۳۰	دیهن یار
۱۶۰	عشق و عه قل	۱۳۱	رۆخساری ئاشق
۱۶۱	عه زیز	۱۳۲	رۆژ ئاشنائی
۱۶۲	غه ریب	۱۳۳	رۆژ ره ش

۱۹۱	مه که نازاری من	۱۶۳	غهریبی
۱۹۲	مه که مه نعم	۱۶۴	فرمیسک شه وانهم
۱۹۳	مه گهر کافری؟!	۱۶۵	قۆمار
۱۹۴	نازازه که م	۱۶۶	قه رار وانه بوو
۱۹۶	نامه	۱۶۷	قه زای چاوه که ت
۱۹۷	نامه وی	۱۶۸	قه سه م
۱۹۸	تۆقله ده م	۱۶۹	کچه کۆرد
۱۹۹	نه بوون	۱۷۱	کریچ و کال
۲۰۰	نه مائه و ده وره	۱۷۲	کویر بوو که چاوم
۲۰۲	و تم، وتی:	۱۷۳	که س له تۆ ناچی
۲۰۴	وه سیه ت	۱۷۴	که لاهه کۆنه
۲۰۸	هاوار به مال م	۱۷۵	که ی تیه وه؟
۲۰۹	هاوده م	۱۷۶	کیش و ماتم
۲۱۰	هاوسای مال ه که م	۱۷۷	گهر دوون
۲۱۱	ههر تۆ به دل می	۱۷۸	گهر ده نۆ ئازا
۲۱۲	هه ساره ی سۆهه یل	۱۷۹	له بیرم ناچی
۲۱۳	هیجران	۱۸۰	له یلم بی مه یله
۲۱۴	یارم په ری بوو	۱۸۱	ماسی سوور
۲۱۵	یارم گوله	۱۸۳	مال م ویرانه س
۲۱۶	یارم لی بریا	۱۸۴	مانگ رۆ خسار
۲۱۷	یاره که ی جار ان	۱۸۵	مانگی شه و چوارده
۲۱۸	یاری بی ئینساف	۱۸۶	من به سه زوانم
۲۱۹	یاری خواهش جه مال	۱۸۷	مۆسافر
۲۲۰	یاری خواهش قسه	۱۸۸	مۆعتادی تۆم
۲۲۱	یاری قژخاوم	۱۸۹	مۆناجات
		۱۹۰	مه رۆ

ئاخريں دیدار

من كز و ماتم، له تۆم بريندار
 كهى له بىر ئه چى، ئاخريں دیدار؟!
 غه ير از تۆ كه سى، نايته بهر چاوم
 هه رگيز ناكه فى، تۆ له بهر چاوم
 شادى و خواهشى، رۆژ ئه ووه ل دیدار
 منى ئاشق كرد، بۆ ئه ووه لين جار
 كاخى ئاواتم، دل بهر چاوخومار
 ويران بوو به دهس، ئاخريں دیدار
 دووره و بووى له من، ئه و رۆژه تاله
 ده ريغت كرد ليم، ئه و چاوه كاله
 هسه رت ديه ن تۆ، له دل من ماگه
 دلم به غه ير تۆ، به كهس نه داگه
 دوورم له چاوت، دلم زۆر ئه يشى
 عزرائيل هاتگه و به من زۆر ئه يژى!
 تۆ ئاوات دلى ديوانه ي منى
 تۆ خو شه ويس و دۆردانه ي منى
 له مال بيړه ده ر، بچوه شو ن كارى
 به شكه م ئه مه خواس، بتوينم جارى
 خه و خواهش ئه وه يه، تۆى تيا بوينم
 له و خه وا بيژم، هه ر تۆيت ئه وينم
 وه ك چاو تۆ نيه، له دۆنيا چاوى
 بيړه خه و «نادر»، بتوينم تاوى

ئاگر

يارى خوڭشەويس، عەزىز قىزكالم
 داتە با نازار، رەنجى چەن سالم!
 چە ئاگرىكە، خستووتە گيانم؟!
 مووى سەر منۆ كرد، ھاورەنگ ديانم
 لە بىرتە دل خوهم، لە لات نيامە جى؟!
 ئە كەى ئازارم، نام چۆن دلت تى؟!
 منۆ بە جى ھىشت، چووكى لە پالم
 ھىشتا بە تەمار، پوژى وسالم
 دوور لە چاوانت، چاوم ناخەفى
 خوژگە بەو وەختە، چاوم پىت كەفى
 خوھشە نە خوھش بىم، تو بى پەرەستار
 زوو زوو سەرم بەى، ئەى شىرىنگار
 چاوم باز بكم، لە بالىنم بى
 شاھد شىوون و زور نالىنم بى
 دل ئەيژى پوژى، لە تو نامە تىت
 لە يە كەم، داخوم، ئەو پوژە كەى بىت؟!
 ھەرچەن غەير خەفەت، نەوداگە بەشم
 وەلى بە عشق تو، ھەر ماگم، خوھشم
 تو برو خوھش بە، من خوھشىم بو چەس؟
 لە ئەم دۇنيايە، يادى توم بى، بەس
 دوورى لە «نادر»، وەلى ھەر ديارى
 لە بىرم ناچى، رەسمى دلدارى

ئاواته كه م

تۆ ئاوات و تۆ هيواي رۆژ و شهومي
 ئە گەر خەو بى بە چاوم، تۆ لە خەومي
 ھەسارەيكم نىيە، ھەر تۆي ھەسارەم
 تۆ ئاواتى دل و عۆمري دووبارەم
 زيارت چاوي نازت ئارزوومە
 ھەميشە بەرزى بالات، پوو بە روومە
 بە شەو، وەختى خەوم، تۆ تىتە بەر چاو
 لە چاوم تى، بە يادت، قەترە گەل ئاو
 خەيال و عشقى تۆ ماگە لە سەر ما
 نەسيحت، پەندى كەس، ناچى بە سەرما
 شەو و رۆژان بە خەلوت پوو لە تۆ خەم
 كە دوورەو خەي لە سينەم، وەرھەم و غەم
 ئە گەر ژە حرم پى بەي، ئەيخووم بە جى ئاو
 بيژى بمرە، ئەيژم: «نازار، بە سەر چاو»
 لە كوونجى سينەما، غەم بى شومارە
 بەشى من، ھەر خەفەت، پەنج و پەژارە
 ھەميشە كار و پارم، يادى تۆيە
 دلە ديوانە كەم، ناشادى تۆيە
 لە لاي من ماگە پەنجت، يادگارى
 سەبورى چۆن بكەم؟! بى بمدە يارى
 ئە كەم گيانم بە قۆربانى تۆ نازار
 مە كە «نادر» بە جەورت، ئەونە نازار

ئاواره

يارى جارانم، هەر ناله من سەر!
 بووگمه ئاواره و دهشتم داگه بهر
 خهفته له دلما، كردى هيلانه
 بووگمه ئاواره، هەر وه ك بى لانه
 دهسم له دهس يار ئيتير بريياگه
 دلى عاشقم، دلى درياگه
 چاوى بى خهوم، هه ميهه گريان
 له دهس ياره كه م، دل بوو به بريان
 هيزم نه ماگه و ناقم چنياگه!
 دللم بوو كه واو، نه يژى جنياگه!
 خاتراتم تال، ژيانم نابار
 ژيان تهرك نه كه م، چه بكه م له دهس يار؟!
 چهن پهريشانم، چهنى دلسهردم؟!
 له من ناپرسى، يارى دل بهردم
 نهو، خو نچه و گوله، واها به داره و
 من گه لاي زهردم، كه فتگمه خواره و
 ناه و فهغان و ناله م بى نه سەر
 تهبيب دهرده كه م، نه م گه رنى به سەر
 ژيانم بى نهو، وه ك شهوى تاريك
 له چاوم ليژه، جوگه لهى باريك
 نيه و له دل من، خهفته دهر ناكات
 نالهى دل «نادر»، بوو نه سەر ناكات؟!

ئه توینم بازه م

ئه م دۆنیا گرده، ئه توینم بازه م
 خوه م ساقه ت ئه که م، گهر به ی ئیجازه م
 تو که ئاواتی پۆژ و شهوم بوویت
 بی خواحافزی، بو له لای من چوویت؟!
 دلسۆز ئه وو هل و ئاخرم، بییره و
 حه یفه تو لئینا، منیش له ئیره و
 فکر و خه یالمی، به پۆژ و به شه و
 تیه ناو خه وم، ههر وهخت ئه چمه خه و
 له و پۆژه و که دل، بردۆ به تالان
 دا که فتم بو خوه م، له گوشه یک نالان
 جار ان یه کی بووین، ئیسه بووینه دووان
 بووگمه پیری تو، ئه ی شیرین جوان
 نه فرمیسک ماگه، له چاو بیته دهر
 نه ژین پیم خواه شه، نه عۆمر تیه سهر
 ژینم، ئینتیزار، ههر ئیمرو، سوژی
 به ختم گوم کریا و، بی تو نه مدوژی
 کاش تویش، ههر وه ک من، عشقت ئه ناسی
 دلت عاشق ئه و، به راسی راسی
 ئه گهر مردم و نه تمدی بازه م
 بی که می شین که، له سهر جنازه م
 وهختی «نادر» مرد، به حالی نه زار
 چاشۆ به سهرتا و، بی بو سهر مه زار

ئەسرینی چاوم

دلبەر نازەنین، چاوم شیرینی خاس
 دلی له من سەند، بی قسە و بی باس
 زەریف و شیرین، وه ک گولی نەسرین
 چاوم پەر ئەوئی، بی ئەو له ئەسرین
 دلّم کەفتە داو، یار بالابەرزئی
 فکر ناکەم بی ئەو، دلّم دامەرزئی
 تا تیت له دوورەو، بوئی گول بەر ئەوئی
 وهختی دوور ئەوئی، چاوم من تەر ئەوئی
 ماله خوەشه کەئی، له بان شه یخانه
 بی ئەو پیم خوەشه، بچمه مه یخانه
 داخۆم له یارم، نازارتیری هەس؟!
 شیرین تر له گول، چاومه ستر له مهس؟!
 له ته ک ئەو خوەشه، سه حرا و دەر و دەشت
 هەر کوئی ئەو بوئی، ئەیژن پی به هەشت
 عە کسی دا به من، به ره سم دلداری
 هەلیگرم بو خوەم، به یادگاری
 ئاوی دا به من، له ئاوی کانی
 گوّارا و شیرین، خوەشتر له «رانی»
 عەزیز و نازار، شیرین جوانم
 ناوی هەمیشه، ها لا سەر زوانم
 تەنناز و زەریف، ره عنايه یارم
 دلی من من خوەشه، تەنیا به یارم

جيءَ ٿو ها له ناو، گليئنه ي چاوم
 تا تاسه ي ٿه كه م، له چاو تيءَ ٿاوم
 نزيكه به من، هه ر وه ك ليباسم
 ٿه له خوه م زياتر، به خوا ٿه ناسم
 وه ك ٿه له دؤنيا، هه ر په يا ناكه م
 ساقيم چوو له دهس، خوه م بؤ خوه م داكه م
 تالئ موي عه وه ز، به دؤنيا ناكه م
 كارئ غه ير شيوه ن، به شؤنيا ناكه م
 ساتئ دوور له يار، وه ك سال ٿه گؤزه ريءَ
 ٿه ترسم ٿينم، بيءَ ٿه ونه گؤزه ريءَ
 زه نجيري عشق ٿه و، بؤ من ناچريءَ
 هه ز ٿه كا به ناز، دل من دادريءَ!
 ٿه و گولي شيرين، منيش په روانه ي
 خوه زگه م به «نادر»، بووگه ديوانه ي

ئەسیر

بە داوی چاوی مەستی تۆ، ئەسیرم
 دلم تەنگە، لە دووریت بۆ نە گیرم؟!
 برۆ، برژانگ و چاوت دلرفینە
 دوو چاوی من لە دەس تۆ، پەنگی خوینە
 لە چاوی تۆ، تەمەننا بووگە عادت
 بە عەینە ک چاوه کانت، کەم حیسادت
 بە نازت، نازەنین، بوومە شکارت
 لە بیبردن شکارت، کار و بارت
 ئەسیرت بووگم و بەستووتە بالم
 لە دەس تۆیە، کە وا، وە ک نە ی ئەنالم
 بە من بیژە گوڵم، چە بکەم بە دەستەو؟!
 بە دەس خال و خەت و ئەو چاوه مەستەو؟!
 مە کە ویلم، مە کە شیتم، بە قوربان
 مە کە کاری کە من بمرم، تۆ قورعان!
 لە من ناپرسی ئە حوالم، لە بەر چی؟!
 ئە گەر قاری، بە من بیژە، لە سەر چی؟!
 چە زووخی من ئە کیشم! خووم ئەزانم
 بە هارم بی تۆ بووگە، وە ک خەزانم
 سەرم لی بە، بزا دەردی دلم چەس؟
 بی دەرمانم بکە، ئە ی یاری چاومەس
 گۆناحی «نادر» ی بیچارە جا چەو؟!
 کە سەندۆ لی بە جاری، خواردن و خەو؟!

ئه وو ه ل ي ن د ي د ا ر

خۆزگا پۆژ ئه وو ه ل، نه بوای به یارم
 نه بوای ته قرار، دل ب یقه رارم
 خۆزگا پۆژ ئه وو ه ل، نه م ئه دی چاوت
 یا که نه م کردای، دل خوه م به ناوت
 کاش هه ر پۆژ ئه وو ه ل، نه و ئه دا پیم دهس
 به درۆ نه توتای، هه ر تۆم هه س و بهس!
 کاش نه و ئه دا پیم، شه راو له مالت
 با ئیمرو نه بوایم، شیتی جه مالت
 هه ر تۆم دی ئوسا، له ناو دل به ران
 به ناز و غه مزه، عه قلت لیم په ران
 وشه و که لامت، ئه نیشیته دل
 وتۆ: «یاری تۆم»، که نی شیتیته دل!
 بوچی بوویته یار؟! یاری نیمه ری؟!
 بووگه به زیندان، مال و جیگه، ری
 ئیتر وه ک جار ان، نانیشیته لام!
 قسه م بو ناکه ی، حه تتا یه ک که لام!
 ئیسه که بووگم، بو تو دیوانه
 هه ر لیم دوور ئه گری، هه ر وه ک بیگانه
 دهس نای، به ده سمه و، ئه یزیت جو زامیم!
 خو من ناقلی، ویروس وه بانیم!
 ئیتر نامناسی، بووگمه بیگانه
 وه لی کار «نادر»، له تو سه ردانه

ئەويندارم

ئەويندارم بە تۆ، بووگمە زەبوونت
 چ جور باوهر بکه م، ئاخر نه بوونت؟!
 دلّه دامگاهه که م، غه مباری تویه
 له دووری قامهت و، ئەو رهنگ و بویه
 به پوژا یاره که م، تا تیتته سهر شهو
 ئەپرسم ناویشانی تۆ، له م و له و
 وتم تیت و ئە که ی، مالم، چراخان
 نه هاتی نازه که م، ئە ی داخی داخان!
 په ریشانم گولم، چه بکه م له دهس غه م؟
 ئەزانم عشقی تۆ، پشتم ئە کا خه م
 ژیان تا ههس، گولم، تۆ هه ی له دلما
 غول و زهنجیری عشقت، ها له ملما
 گو مان ناکه م که سی و ه ک من هزین بی
 دوو چاری دهر د و یاو و دلته زین بی
 دلّم پر له په ژاره، لیوبه بارم
 بپرسه حالی من، ئاخر هه ژارم
 ئەمه که ی عه هد و قه ول و که ی قه راره؟!
 هه رتا بیته و، دلّی من هه ر ته ماره
 عه وه ز ناکه م جه مالی تۆ به عالم
 ئە گه رچی بیخه وه ر ماگی له ناله م
 به نازی تۆ، دلّی «نادر» شکاوه
 بی سهیری چاوه که م که، پر له ئاوه

ئىنتزار

دامى گىردووه، خهفەت، پەژارە
 كارم شەو و رۆژ، هەر ئىنتزارە
 چاوم لە فرمىسك، پىر بووگە وەك گۆم
 بى تاقەت دىەن، چاوى رەشى تۆم
 لە دىەن چاوت، هەرگىز تىر ناوم
 عاده تى كردگە، بتوینى چاوم
 بى تاقەت تى تۆم، لە سفتح تا بە شام
 ئەلف قامەتم، تۆ كردت بە لام
 چەنى سادە بووم، چە زوو بوومە رام
 بە ئەو زەنجىرە، وا بەستۆ بە پام
 لە حالم ئىتر، نەپرسى ئەگەر
 لە خوا ئەخوازم، عۆمرم بىتە سەر
 خالىە نازار، جى تۆ بە لامەو
 ئاسانە مردن، بى تۆ بە لامەو
 دل پەرىش، مەئىوس، بىزارم لە ژىن
 خوەشم تى بى تۆ، پام گىر كات لە مین!
 هەرچەن لە جەورت، دىگمە زۆر نازار
 لە خوام داوايە، هەر خوەش بى نازار
 هەرچەن دوورم كەى، دوور ناوم لە لات
 تاكوو بىمكوژى، خوینم بىتە پات
 دلخوەشى «نادر»، تۆ بوويت لە دۇنيا
 خوەشىم لە دەس چوو، وىلم بە شوڤيا!

باخ

له بیرته ناو باخ، پالمان دا به دار؟!
 تواسای دوو چاوت، منی کرده هار؟!
 دانهای پهروانه، نه هات و نه چوو
 به دهور گولیک واهه، له تو نه چوو
 له قی گول چنیم، پیشکشی تو کهم
 تا بهم به هانه و، دهسی تو بو کهم
 گولم دا دهسته و، دیم دستت داخه!
 وه خسته بیهوش بم، له ناو نه و باخه
 وتم بموه خشه، گول وه ک خوهت نه بوو
 گولت له من سهند، وه لی چوویت، چه زوو!
 هه رچی خوهشی بوو، له ته ک خوهت بردو
 خوالیت بو گزه ری، بو کاری کردو!
 تو دووری له من، نه ماگی له لام
 من ته نیا ماگم، زه نجیرت به پام
 غه مم، دووری تو، پره نجم فیراقه
 دلّم نه سووزی، نه یژی ئو جاقه
 پهریش و په شیو، زور داپرثیاگم
 نازانم بی تو، من بوچه ماگم؟!
 هه ر وه کوو شکار، به تیر پیویاگم
 به دهس دوو چاوت، سه ر لی شیویاگم
 دلّم بو دووری، بالات پهریشه
 سه ر تا پای «نادر»، بی تو هه ر ئیشه

باری کرد یارم

باری کرد یارم، له لای من ئەچی
 نازانم چه بکم، له یله کهم نهچی
 یاری من ته که، کی وه ک ئەو ئەوی؟!
 چه نی نه زرم کرد، ئەو جیا لیم نهوی
 دلیم بی تاقهت، زۆر بیقهاره
 بیقهاراری دل، له دووری یاره
 لافاوی فرمیسک، له چاوم بهر بوو
 له ناو دل بهران، یاری من سهر بوو
 نه یار ئەوینی، پوختاری زهردم
 نه کار ته بیبه، دهرمانی دهردم
 رهنگ و پروم زهرده، چوون دوور له یارم
 گهلاریزانه بی ئەو به هارم
 نازانم چه بکه م، یارم لی جیاس
 چاویکم لیخا، له سهر من زیاس
 سهر خوهم هه ل ئە گرم، ئەرم بو غوربهت
 خاک بهر ماله که ی، ئەوهم بو توربهت
 له رهنگی گیلاس، رهنگ لیوی یارم
 گیلاسی شهراو، سه هل ئە کارم
 عقلم گوریا گه، یارم چوو له دهس
 شیتی وه کوو من، جاعه قلی بو چهس؟!
 داخوم بو یاری، له من بیخه وهر
 مردنی «نادر»، ئەوا کی خه وهر؟!

باوکی عهزیزم

باوکی عهزیزم، باوکی له دهس چووگ
 مۆحتاج به غهیر خوا، به هیچکس نه بووگ
 نان ئاوهر ئیمه، تو هه ی له کوینه؟!
 سه ر سفره بی تو، دل پر له خوینه
 نه هاتیه مال، خه فته ده رئه چوو
 زوو چوویت و خه سیت، هه رگیز ده رنه چوو
 بو خواهی ئیمه، خواه تو فه نا کرد
 به رووینت، بی یار، پشت و په نا کرد
 هه میشه و دائم، دل واپهس ئیمه
 ئیسه هه ی له کوینی؟!، نه ی گشکس ئیمه؟!
 کارت هه میشه، دل سوژی و په ند
 بی تو ئهم دۆنیا، بووگه حه بس و به ند
 نه توت مال حه رام، گوناح و عه یبه
 رزق بنیام له ناو، خه زانه ی غه یبه
 نه توت ته ک ته قدیر، له جباری مه کهن
 کهس به غه یر و یجدان، به قازی مه کهن
 گاهی توند نه بووی، به خاتر خواه مان
 که بی راه نه چین، یک روژ، یک زه مان
 تو خواه فیدا کرد، بو خواهی ئیمه
 سه ر زیارتی تو، شه و جمعه جیمه
 نه مدی نه سووتی، وه ک شه م له خه لوه ت
 نه گیری «نادر»، بی تو به خه لوه ت

برو بیوه فا

برو بیوه فا، بالابه رزه کهم
 شکایهت له تو، به خوا عهرز ئه کهم
 نه وو هل نه مزانی، دوسی یا دوژمه ن
 ئاوی بو ئاگر، یا ئاگر خه رمه ن
 چه مزانی که تو، نه ونه زوان بازی
 منو به نازی، زوو کرده رازی!
 بیچاره مو کرد، به دوسی، دوسی
 هه ر وه ک شکارم، که نیاگه پوسی
 بو تو خه له تیام، چه نی ساده بووم!
 تو هه ر سوواره و، من پیاده بووم
 دات به نازی خوهت، قه لبی من ئاگر
 ئازاری ئاشق، که یفی چه و ئاخر؟!
 دلّم ده ر تیّرم، ئیتر له ژیر پاو
 برو دووره و به، گوم به له بهر چاو
 خاتراته کهت، نه نمه ناو چالی
 بو خوهم فیدا کهم؟، هه ر له بهر خالی؟!
 له بیر خوهم نه وه م، به م زوویه ناوت
 له بهر چاو نه خه م، شیرینی چاوت
 به چاوت ئیتر، نیازم نیه
 عشقت په رت نه که م، چوّن لازم نیه
 وتم ته ک عاشق، له جباری مه که
 به مه رگی «نادر»، خوهت رازی مه که

بگهین به داوما

فرمیسکم بهر بوو، ئه‌ی مه‌ی په‌ره‌ستان
 بگهین به داوما، تو گيانی که‌ستان
 ئاو تی له چاوم، وه ک تفل ده‌ستان
 وه ک ئه‌و به‌فراوه، تی له دواى زستان
 ژینم به سهر هات، وه لی ئه‌و نه‌هات
 نازانی یارم، به سهر من چه هات!
 شادی له دل من، یه ک باره‌ ده‌ر هات
 ژینم له ده‌س چوو، عۆرم به سهر هات
 دل پر له ئاگر، ئه‌یژی ته‌نووره
 بو خوه‌م ئه‌سوتم، یارم لی دووره
 یار وتی: «من تیم»، ماتل بووم که بی
 پرسیم له خوا که‌م: «یاره که‌ی که‌ی تی؟!»
 نه‌هات ئه‌و گوله، ماتل بووم تا که‌ی!
 نیشته له رۆخسارم، ره‌نگی زه‌رده‌به‌ی
 به‌ ناز و غه‌مزه، زه‌جرم ئا یارم
 پی خوه‌شه، بی ئه‌و، فرمیسک ببارم
 ده‌س به‌ دامان و ده‌خیلی یارم
 لالیان له یارم، بوو که‌سه کارم
 نه‌ سه‌برم ماگه، نه‌ ئارام ئه‌ گرم
 چۆن له مه‌حشهره، دامه‌نی نه‌ گرم؟!
 دل «نادر» بو ئه‌و، زۆر بی‌قهراره
 ئه‌ گهر ره‌نگ زه‌رده، خه‌تای دل‌داره

بمکوژه به ناز

تا ههم له دۆنیا، له توو نایرم واز
 خواهشم تی به خوا، بمکوژی به ناز
 به برژانگی رهش، بمکه تیرباران
 ئازاری من به، ههر وه کوو جاران
 چاوی تووم دیگه، چهیران و ماتم
 تواشای بهر پات که، من له ژیر پاتم
 شیرین و نازی، گول بی خاره کهم!
 ههساره ی رووشن، له شهوتاره کهم!
 دلم تهنگ بووگه، بی توو بو شهراو
 له بهر چاوی من، دۆنیا وه ک سهراو
 په ریش و نالان، غه م به باری تووم
 تا کوو بتوینم، بیقه راری تووم
 وهختی لیم دووری، یاری خواهش نگار
 خهفته ئه واری، له دار و دیوار
 سه حرا و دهر و دهشت، بی توو ناباره
 بی با بتوینم، روژی دووباره
 دلی من بی توو، به هانه ئه گری
 توو نهوی، شوینی، مه یخانه ئه گری
 هفت روژی ههفته، من هه م به بیرت
 به پیرت قه سه م، من بووگمه پیرت
 پی خو شه «نادر»، ههر وه ک هه ژاری
 له بهر مالی توو، بیدهن له داری

بۆت پهره ست

من بۆت پهره ستم، يارى من بۆته
 دوور له ئه و ياره، دل من كوت كوته
 تاقانه يارم، ويينه ي، كهس نيه
 چاوي، وه ك چاو ئه و، خو مار، مهس، نيه
 تيري برژانگي، دل مني پيكا
 له و وه ختا به ناز، ئه چوا به ريگا
 روومه تي جواني، هه ر وه ك خوه ره تاو
 ئه ترسم كه سي، له ئه و بدا چاو
 داخى داخانم، يارم لي دووره
 بي ئه و نه مردم!، دل چهن سه بووره!!
 هيژ و هه ناسه و رووناكي چاوم
 بي تاقهت ئه وه، چاوي پر ئاوم
 كه نين و شادي، له بيمر چو وگه
 له و روژه و يارم، له من دوور بو وگه
 دوور له نازارم، نازانم چه كه م
 له دو نيا فه قهت، چه ز به ئه و ئه كه م
 هه ر روژ و هه ر شه و، دل م ها له لاي
 له هه ر شويني هه س، خوا پشت و په ناي
 له خو ام داوايه، ده رده دار نه وي
 گولي نازارم، هه ر ژا كا و نه وي
 ژياني «نادر»، بي ئه و به سه ر چوو
 يار خو شه وي سم، له ده س من ده ر چوو

بۆچه دووری که ی؟!؟

بۆچه دووری که ی، له من، هه میسان؟!؟
 بۆ دوو چاوی تو، چاو خوهم ئه خيسان
 تاسه ی بالاکه ت، ئاخو چۆن نه که م؟
 خوهم له دهرد دووریت، لاغر چۆن نه که م؟
 جوانی وه کوو تو، هه رگیز نه دیگه
 له و پوژه و تو، دی، خه م پهریگه
 تو وه ک فریشته و حووری به هه شتی
 دهنگی تو خوه شتر، له مایه ی ده شتی!
 هه ر بوی تو خوه شه، من گول بۆ ناکه م
 شیتیم که ی له غه م، دوعای تو ناکه م
 له زوقمی زمسان، تا تینی تاوسان
 غه م و په ژاره ت، ته ک منا هاوسان
 دهردم گرانه و ئیشی من زوره
 ره حمت بی نازار، له من مه توره
 نه ی یاری شیرین، خوه ش قه دد و قامه ت
 هه ر بیرت ئه که م، تا تیت قیامه ت
 ئه گه ر بی بۆ لام، نه ی دلداره که م
 زوو ئارام ئه گری، دلله هاره که م
 کفر خو ناوی، تو به پارم بی
 ره فیق دلسوز و یاری غارم بی
 ته نیائی، «نادر»، له پا ده ر تی ری
 هه ر وه کوو ئاهوو یک، که ئه یخوا شی ری

بووگمه فەرهادت

بووگمه فەرهادت، یاری شیرینم
 که ی دهرتی له مال، تاوی بتوینم؟!
 دووری لیم مه که، پهریش ئه حوالم
 بی تو، چۆن سه رکهم؟!، هاوار به مالم؟
 له بهین من و دل، له سهر تو شه ره
 له دهس دل، دائم، دوو چاوم ته ره
 ههر کاری ئه که م، له بیرم ناچی
 خوهت بیژه چه بکه م، تا له دل لاچی؟!
 دلی پر له غه م، زوو زوو تیته جوش
 به هانه ئه گری، شه راو بکه م نوش
 له ناو دل به ران، به جوانی تاقی
 خوهش ئه و شه راوه، تو بی به ساقی
 خه فته دووری تو، گوردگیه ده ورم
 خوهشم تی بمرم، بیته سهر قه ورم
 ئه گهر تو رازیت، به مه رگم نازار
 ههر تا که ئه مرم، ههر بمکه ئازار
 گیانم بو ت ئه ده م، گهر بیکه ی قه بوول
 به پات ئه سووتم، ههر تا بم به بوول!
 له دووریت کارم، شیوه ن و زاری
 بوچی نازانی، ره سمی دل داری؟!
 ته ک دلی «نادر»، ئه گهر بسازی
 جا ئه و سا ئه و ی، له گهر دوون رازی

بو ليم نه توري؟!؟

بو ليم نه توري، نهی پشت و پهنا؟!
 نه گهر نه يته وه، خو نهوم فهنا
 له و روژه و چووگي، دل په ريشانم
 چه نه فعي نه وهی، له دل ئيشانم؟!
 به تيري برژانگ، زوو بوومه شكار
 نارام نه سووزم، ههر وه ك نه خ سگار!
 بيژه بزانيم، له بيري ماگه؟
 وتم: «من دلّم، به چاوت داگه?!»
 وتم: «تو نه وی، حالّم خراوه?!»
 «وه ك گوم و كاني، چاوم پرثاوه?!»
 به دس نه و جفته، چاوه خوّماره
 روژگهل ئاخرم، كه فگه شوّماره!
 به ئاواتی توّم، نهی ئاواته كه م
 نه چمه بان ئاويه ر، ههر قاوت نه كه م
 به قه و كيّف ئاويه ر، غه م ها له شانم
 بردن نه م باره، من كهی نه تانم?!
 به م هه وای سه رده، له م سوّز و سه رما
 له عشقت گه رمم، وه ك فه سلی گه رما
 بی، په ريشانی، له دل من لاوه
 بيخه ناو چاوم، نه و جفته چاوه
 دهروونم ئاگر، جه رگم براوه
 «نادر» به سیه سا، كه م كه وراوه!

به خاتر چاوت

یاری دوور له من، دلّبه ر چاوقه شهنگ
 دلّی دیوانه م، زور بۆت بووگه تهنگ
 په ریش و په شیو، له حسره ت بالات
 مات و مه لوولم، غه رق له خه یالات
 من و خه یالی لیوی سووری تو
 تاوی بهرم نات، خه فته دووری تو
 کارم دوور له تو، هه ر ناله ناله
 له بیر چوون بوهم، نه و ره شه خاله
 نه کهم بو چاوت، هه ر نه زر و ساقه
 ئا به و قورعانه، هاله و ئوتاقه
 هه رچه ن له ژینم، بی تو بیزارم
 هه ر تانه فسه هه س، چاوئینتزارم
 کهم که نازارم، عه زیز نازارم
 چه و پی نه گه ی وا، هه ر نه ی نازارم؟!
 دلّم بی تاقه ت، پر له به هانه س
 نه م دوونیا بی تو، بووم به ندینخانه س
 دلّی هه ژارم، هه ر داوات نه کات
 خو هت به نیشانم، سواوه، وه ک زه کات
 له ناو دلّبه ران، هه ر تو نه ناسم
 مردم له دووریت، بی بو مه راسم
 به غه یر دلّته نگی، به شو پیم نه دا
 «نادر»، نه یته کوشت، بهم ناز و نه دا

به خیلَم

به خیلَم من، به خیلَمی کهم به شانه
 ئە کا نازی قژی تو، دانه دانه
 به ئاواتم به جیگهی شانه کهت بم
 خواهه خواهه کهم، سهر و زولفی تو شانه
 مه گهر من یاره کهی جارانی تو نیم؟!
 بو ناپرسی له من، ناو و نیشانه؟!
 په ژارهی عشقی تو، ئەهی نازهنیم
 له دل من، زور زه لام و زور گرانه
 ئە پیکمی دل، به تیری تیژی برژانگ
 بروی په یوهستی جوانت، وه ک کهوانه
 نه سیحت دل ئە کهم، ناچی به سهریا
 له من ئە گری، حوزووری تو به هانه
 خواهه بهی ته ک منا، روژی بو سهیران
 له لای دهس یه ک بچین، شانه به شانه
 له خه و توم دی، له لای دهس یه ک، به ته نیا
 قژی کالت، رژاندووت، بانی شانه
 ئە گهر ههروا قه راره، دوور له تو بم
 به ئاواتم به سهر بی ئەم ژیانه
 له بیرت ناوهم و ناچی له بیرم
 به ئەو خوایه، که بیکهس، بی مه کانه
 ئە گهر مه یلت نه بوو، من یاری تو بم
 بو کردو قه لبی «نادر»، تو نیشانه؟!

بهش خوریا گئ

له ئه و وهختا، كه شادی، بهش ئه كریا
 بهشم خوریا، به من شادی نه دریا
 چه مه چاوانی من، یارم لی دووره
 ره شه رۆژ و دوو چاوم، رهنگی سووره
 به رۆژ و شه و، به چاوم ناكه فی خه و
 په ریشانم، دللم شكیا گه بی ئه و
 گۆزه شت ئه و رۆژگار، دل، خوهشی بوو
 له غه م سه همی نه بوو، شادی، بهشی بوو
 خه فته دووری له ئه و، بوو گه بهشی من
 له رهنگی زولفی ئه و، رۆژی رهشی من
 له بهر چاوم هه می شه، هات و چوونی
 خو ویل ناكات غه م و رهنجی نه بوونی!
 كز و مات و حه زین و گۆشه گیرم
 وه لی ئه و دل به ره، ناچی له بیرم
 له دووری ئه و، به رۆژ و شه و، ئه گیرم
 جووانی چوو گه ئیتر، ئیسه پیرم
 دللم شكیا، دوو چاوم پر له ئاوه
 بو تیماری دللم، فرسه ت نه ماوه
 هه موو عاله م، له ده ردی من خه وه ردار
 ئه سازم ته ك خه فته گه لما، له بهر یار
 بزا «نادر»، له دهس غه م، چیت به سه ر هات؟!
 به سه ئیتر، به سه، هه م كیشی، هه م مات!

به‌لا

چاوی ناز و شوخ و شیرین و به‌لات
 ئەم دلە دیوانەیه، کرد مۆبته‌لات
 ئەم دلە بیچارەمه، بی دەست و پا
 ژین و هه‌ستیمی، له ریتا دا به با
 هەر تو ئاواتی دلە دیوانە کهم
 باری رهنجی تو ئە کیشی، شانە کهم
 من حەزین و دلشکاو و رهنجەرۆ
 بی پرسیه حالی زاری من، مەرۆ
 بو برینی ئەم دلە، هەر تویی شه‌فا
 بو ئە کهی دووری له من، ئەی بیوه‌فا؟!
 دلپه‌ریشان، چاو به‌گریان، لیوبه‌بار
 دەستی من تاوی له دەستت، بگره‌ یار
 تو حە کیمی، تو ته‌بیی ده‌رده کهم
 تا له من دووره و ئەوی، زوو له‌رز ئە کهم!
 رۆژ و شه‌و تیت و به‌یادت سه‌ر ئە چی
 بی تو رۆحی من، له قالب دەر ئە چی
 عشقی تو دایم له دل من باقیه
 هاو‌نشینم بی تو هەر شه‌و، ساقیه
 کهی ئەوی، ده‌ردی دلی من کهی ده‌وا؟!
 کوشتنی ئاشق به‌ناز، کهی هه‌س په‌وا؟!
 بی تو، په‌حمی به‌م دلە بیچاره که
 یا به‌خه‌نجر، قه‌لبی «نادر» پاره که

به لا کیش

به لا کیشی غه می توّم، بی به لا بی
 دوّعا ناکه م که وه ک من، موّبته لا بی
 به لا گهردانی بالاتم، به قوربان
 شه و روژان له بیری توّم، به قورعان
 ئه ڤرم بو ههر دیاری، تو دیاری
 هه سم مه پنهت، خه فهت، لیت یادگاری
 دلّم ئه گری، بیانک ماله که ی تو
 بوینم قه دد و بالا، خاله که ی تو
 تو خاوه ن قه لب و روّح و چاره نووسم
 کتیوی بو دوو چاوی تو ئه نووسم
 وه کوو گوچان، قه دد و بالام، شکاوه
 له دل من، غه یر ئه وینی تو، نه ماوه
 سه رم لی به، تو گیان خوهت، جار، جاری
 بزا فرمیسک له چاوم، چوّن ئه باری!
 بی پرسه بوچه من حالم خراوه؟
 هه سیلی چاوه کانم، پپر له ئاوه؟!
 کی ئه یژی چاوشیرین، بی تو ئه مینم؟
 قه رارم به ستوو، بی تو نه مینم
 له دووری چاوی تو، گولچیره، چه بکه م؟
 به جیم بیلی، بچی، من لیره چه بکه م؟
 به ئاواتم، بوینم به رزی بالات
 له دل «نادر» بچی، فکر و خه یالات

به‌لا نه‌وینی

به‌لا نه‌وینی، ئە‌ه‌ی شوخ و به‌لا
 هەر چی‌ حەز بکە‌ی، پێشکە‌ش کە‌م تە‌لا
 وە‌ختی ئە‌یژی بی‌، عە‌زە‌می ری‌ ئە‌ کە‌م
 لە‌ خە‌لوە‌ت، تە‌ ک‌ خوە‌م، هە‌لپە‌رکی ئە‌ کە‌م
 وە‌ ک‌ تۆ‌ نازاری، نە‌مدی کە‌سی‌ تر
 وە‌ ک‌ خوە‌م نە‌مدیگە‌، هە‌رگیز مە‌سی‌ تر
 وە‌ ک‌ عە‌ تر و عە‌ بید، چە‌نی بو‌خوە‌شی
 مە‌نت ئاشق کرد، عە‌شقت پیم‌ چە‌شی
 چا‌و دڵ‌رە‌فینت، سۆ‌نع ئی‌لاهیە
 گایی بە‌ر مالت، بو‌ من شاهیه
 چا‌وت لە‌ نا‌و تو‌او، چا‌وانا تە‌ کە‌
 لا‌وه‌ حی‌جابت، شە‌رمم لی‌ مە‌ کە‌
 بو‌وگە‌ کاری تو‌، هە‌ر دڵ‌ئیشانم
 سە‌رو لی‌م شی‌وان، زۆ‌ر پە‌ریشانم
 مە‌ئییووس ناوم، عە‌زیز وە‌ ک‌ چاوم
 بە‌ هیوام رۆ‌ژی، بی‌، بکە‌ی قاوم
 گە‌ر مۆ‌سە‌لمانی، یاری نازارم
 بو‌ رە‌زای خواکە‌ت، کە‌م کە‌ نازارم
 خوە‌شە‌ خوە‌م رۆ‌ژی، بگرم بالە‌ کە‌و
 پا‌ بە‌ پا‌ برین، هە‌ر تا مالە‌ کە‌و
 نالە‌ی دڵ‌ «نادر»، نالە‌ی نە‌رمە‌نە‌ی
 تینگم بو‌ مە‌ی، رە‌نگم زە‌ردە‌بە‌ی

به هار

گه لاریزان و سه رما، به فر و باران
 به سه ر هات و به هار، رووی کرد له شاران
 ئه وئی سه رشاخی داران، پیر شکوفه
 ئه ویتته سه وز و شیرین، به رگی داران
 ئه وینی پیر له گول جا، باخ و بیسان
 ئه کهن لانه، له سه ر داران، هه زاران
 ئه کا بولبول، به سوژی دل، له سه ر گول
 سپاسی خالقی فه سلی به هاران
 قه ناری، جا، قه راری خوئی له دهس ئات
 ئه خوینت و ئه نالی، وه ک هه ژاران
 ئه کا سهیره، له سهیران، ئه م دو عایه
 که: «یاره ب، به، تو سه بری بیقه راران»
 له ناو باخ و له ژیر دار و چه مه نزار
 له هه ر گۆشه یک، ئه وینی، به زمی یاران
 ئه وه، وا ئاشقی یاریک جوانه
 ئه نووسی ناوی یاری، بان چناران
 ئه نیشن ئاشقان، دل به ره په رستان
 له سه ر کانی، له لای دهس چاو خوماران
 به هاره، فه سلی جوانی جوانه کانه
 ئه چن خه لوه ت ئه کهن، ته ک گولعو زاران
 بپرو «نادر»، ده می بو ناوی باخان
 بکه بیری جوانی، بیری جاران

بی

وتو: «تیم» و نه هاتی! ماتلم، بی
 مه وه رازی، که بیته قاتلم، بی
 شهوی، روژی، ده می، بی با، بزانی
 که فرمیسکم له چاوم، بی تو چون تی
 له مه ولا بی تو من، رازی دلی خوه م
 تو بیژه من به کی بیژم؟ به کی؟ کی؟!
 مه که زیاتر له مه، نازاری ئاشق
 بی بائه و گشته نازاره، له بیر چی
 بولا ناکه ی له دوسی پاره که ی خوه ت؟!
 به ئاواتم که چاویکو له من بی
 عه زیزی تو، له گشت مه رد م زیاتر
 به خاتر ئه و ئه وینه، ما له دل جی
 بو چاوکه فتن به تو، ووا زور عه زیزی
 ئه ویسم تا که بی، نازار، له سهر ری
 وه کوو مه جنونی ئاواره، به دس له یل
 ئه چم وه ک دهر به دهر، له م شاره بو دی
 نه ما زیاتر له چهن روژی، ژیانم
 فه قه ت ماگه که می، یه ک یا دوو یا سی
 ئه گهر دیر بی، بو پرسین حالی «نادر»
 ئه وینی هیچ ئه سهر، ئیتر نه ما لی

بى ئاشت بینه وه

بیره و دووباره، با ئاشت بینه وه
 بچین بو ئاویه ر، گول بچینه وه
 له ته ك يه ك، بخوه ين، كۆلیره و ماسى
 ته خته نهر د بکه ين، ههر دوو به تاسى!
 له دلمان خه فته، با دوور خه ينه وه
 ههر تا نيمه شه و، ئيتر نه ينه وه
 ليم بريا ئارام، ئارامى گيانم
 بى با شيرين بى، ته ك تو ژيانم
 بى با بتوينم، كه م بى له تاسه م
 بو تو، ههل ئه سى، زوو زوو، هه ناسه م
 ناوى من بىرا، به سهر زوانت
 تا بيم به قوربان، روومه تى جوانت
 به شوينتا ويلم، ههر وه ك ئاواره
 دلم له دووريت، پر له هاواره
 ههر روژ ئه ويته و، تيمه بهر مالت
 به شكه م، ئه مه خواس، بينم جه مالت
 كويز بى ئه و چاوه، چاوت لى ئه دا
 دل من، به غه ير تو، بو كه س لى نه دا
 تاوى نه تاوى، دل ئاگر ئه گرى
 چه بکه م به م دل، بيانك تو نه گرى!
 دل «نادر» شكيا، نه هاتى بو لام
 تانه ي، نازانم، به چه ئه يژن كام

بی ئه و

له لای من که پره، بی دۆسه کهم، کاخ
 بی ئه و خوش نیه، دهشت و دهمه ن، باخ
 به ژن و بالاکه ی، داری سیننه و بهر
 دووری ئه و چه دیس، ئه مبه ر و ئه و بهر!
 من له ئه مبه ر ئاو، ئه و له ئه و بهر ئاو
 مه ر ئارام بگرم، بنۆشم شه راو
 دلّم به ئاوات، دیداری له یله
 به داخه و له یلم، به من بی مه یله
 ئازارم ئه کا، به ناز و ئه توار
 له چاوم فرمیسک، تیژی به ره و خوار
 بوون و نه بوونم، به دهستی یاره
 ئاواتم وایه، بیته و دووباره
 بزهی لیوانی، دلّ ئه و ئاسان
 به نازی چاوی، ئه مکا هه راسان
 هه ر که بیوینی، دلّی ئه بازی
 به روخساری وه ک، مانگی ئه نازی
 لیوی وه ک خونچه، شیرین وه ک قه نه
 به خوین ناشقی، دهس ئه گری خه نه!
 دوورم له دلّ بهر، دهردم گرانه
 کاری دلّ بهران، هه ر دهس برانه!
 دلّ «نادر»، کون کون، وه ک نه ی ئه نالی
 هه ر وا ئه زانی، ها له ناو چالی

بی به نازه وه

بی به نازه وه، وه ک که و خه راما
 دهستی من بگره، دهستم به دامان
 چاو یکم لیخه، خوهت لیم، گیل مه که
 ئه وینداری خوهت، ته نیا ویل مه که
 قاویکم لیکه، تاوی بیمه لات
 دانیشم تا دل، خوهش بی له په نات
 بیروه دانیشه، بیروه لای دهسم
 بگهی به داوما، ئهی هه رچی که سم
 دهسه نه رمه کهت، بنه ناو دهسم
 که می ناز بکه، تا بکه می مه سم
 تو خاس ئه زانی، خاترخات منم
 وه ک گه لازه ردی، له بهر پات منم
 نازانم چه بکه م، بی دهسه لاتم
 دهخیلی خوهت و شیخ و مه لاتم
 به خوا، دل بردن، هه ر لایق خوهته
 وه لی دل شکیاگ، ئاخر بو چه ته؟!
 که سم بو چیه؟، گهر تو که سم بی
 له خوام داوایه، هه ر تو که سم بی
 ئه گهر هاتیت و، وتیان من مردم
 بزا له دووری، بالات، دیق کردم
 ده مه خو نیچه که و، رهنگی شهراوه
 خوهشی بو «نادر»، بی تو سهراوه

بی تاقه تم

رهنگی رۆخسارت سپی، لیوت به رهنگی خوڼچه یه
 خوینی ئاشق من ئەوینم جی خه نه، به و په نجه یه
 بی سه فایه بی حۆزوورت گولشه ن و بیسان و دهشت
 خواهش نیه بی تو به ته نیا، سهیری گولزاری به ههشت
 که ی جوانی وه ک تو ههس، ئیتر له ناوی لاوه کان؟
 زینه تی بو ئەم ژیا نه، زیوه ری بو باخه کان
 تاکه ماگم، بی به له نجه، دهر د و ره نجم چاره که
 بی دووباره یاری من به، دیده مهس، وه ک پاره که
 ئە ی گولی باخی ژیا ن، ته نیا گولی، گولزاری من
 به و دوو چاوی خوه ت، بلی، با که م بکه ن ئازاری من
 بیکه بو خاتر خوا، ره حمی به ئەم بیچاره که
 یا به دهس خوه ت، ئەم دله، تو خوا به خه نجه ر پاره که
 نامه وی من ئەم ژیا نه، بی رۆخت، دلداره که م
 خه نجه ری به، با دلی دل به ره په ره ستم، پاره که م
 هه ر بنازه نازه که م، دائم به نازی چاوه که ت
 گیان به قۆربانت ئە که م، شیرینه وه ک خوه ت، ناوه که ت
 تو برو شادی بوینه، من ئە مینم، غه م ئە خوه م
 من شه هیدی چاوی تو م، ئە ی چاوه که م، خوه زگه م به خوه م
 بی تو ئارامی دل و شه وقی چرای ژینم نه ما
 هیژی بو گریان له دووریت، چاوی بو شینم نه ما

تا تو دووره و بوی له من، ژین و ژیان، تامی نه ما
 که ی له بیری من نه چی؟! تو هه ی له کونجی سینه ما
 ئاسمانی چاوه کانم، پر له غه م، بارانیه
 ئاشقی، ئاواره گی، هه م شیتی و هه یرانیه
 قانعم تاوی تو اشام که ی، به گوشه ی چاوه که ت
 جا په ریشانم بکه ی، وه ک زولفه کال و خاوه که ت
 گهرچی «نادر» دل هه زین و پر له ره نج و وه ره هه مه
 گهر بخره ی چاوی له نه و، نه م کاره بو نه و مه ره هه مه

بیخه وەر چووگی

خه فته دووری تو، دهردی زه لامه
 دوور له من ناوی، دائم له لامه
 بیخه وەر چووگی، بی خواحافزی
 به مهرگم رازیت، مه گهر قابزی؟!
 بوچی پیته خوه شه، بموینی چه زین؟!
 بو قه سدی گیانم، ئه کهی نازه نین؟!
 بی که سم بی تو، دوور که فتگ له یار
 بی یار، بی هاوده م، دائم لیو به بار
 چوومه لای دوو کتر، وتی: «ناساقی
 چهن روژی زیاتر، نه تماگه باقی!»
 بی با نه مکوژی، خه فته دلداری
 دهس کی شه دل بهر، له دل ئازاری
 تو هه ی له کوینا؟! چوون تو په یا که م؟!
 په یات گهر نه که م، مه حشر به پا که م
 له کوینی بتوینم، سومای چاوه که م؟!
 ره شه و بی یا خوا، بی تو ناوه که م
 من ئه سیری تو م، به داوت گیرم
 تا قام قیامهت، ناچی له بیرم
 کهس کوا؟! ها له کوینی؟! وه ک تو بی نازار؟!
 جه لاویش وه ک تو، کهس نا کا نازار!
 «نادر» بو خالی، گونات بووگه شیت
 به خاتر خالت، دلی داگه پیته

بیچاره تم

تائو پوژه هم، بیچاره تم من
 له کووچه و کولان، ئاواره تم من
 بوومه ئاشقت، تالام کرده وه
 دلّم دابه تو، هر نه مبرده وه
 دورد و به لای تو، به گیان ئه سینم
 وه لی شه رته دل، له تو نه سینم
 چونکه دیوانه ی ئه زولّفه کاله م
 بمگه ینی به تو، چاره نووس عالم
 له بیرم ناچی، هر هه ی له بیرم
 به ئیمرؤ سۆزی، تو کردو، پیرم
 ساقه ی سهر چاوت، کم بمگه ئازار
 شایه د تا سۆزی، بر نه کم نازار
 ئاسمانی دل، بی تو پر هه وره
 به تو ناکه فی، ئه م جه فا و جه وره
 ئاگر دووری تو، بهر بوو له گیانم
 له بهر چاوم کهفت، بی تو ژیانم
 چاوی تو باعیس، دووری من له دین
 نه بوونت ده لیل، بی مه یلیم به ژین
 ئیتر خواهش نیه، ژین له م زه مانه
 ئاواتم بی تو، ئیتر نه مانه
 بیژه «نادر» ت، بی تو چون سهر کات؟!
 عشقی تو له دل، چ جور به دهر کات؟!

بیرم بۆ نا که ی؟!؟

له بیرت چووگه، رۆژی یارت بووم؟!
 منۆ گهره ک بوو، کهس و کارت بووم؟!
 بۆ وه کوو جارن، مه یلت نه ماوه؟!
 چه و له من دیگه، به و شیرین چاوه؟!
 کارم گریانه، شه و تا به یانی
 له بهر چاوانم، دائم عه یانی
 دلت لیم گۆرا! نه مزانی بۆ چی!
 عاشقت ئه مری، گه یگه وهخت کۆچی
 بی تو گۆزه شتم، له خه یر ژیانم
 بۆ چیمه بی تو، ئیتیر گیانم؟!
 غه م نیشته دلم، خه وم لی بریا
 دل وه ک حه ریرم، به دهس تو دریا
 له بان سه رم ههس، هه میشه هه وری
 بی تو وازانم، هام له ناو قه وری
 بیرت ئه کا دل، بی تاقت ئه وم
 له دهس ئه م دله، که ی راحت ئه وم؟!
 غه ریب و ته نیام، نیمه ها ورازی
 قاتل منی تو، به غه مزه و نازی
 نه ماگه بی تو، تاقت و سه برم
 ئه زانم بمرم، نای بۆ سه ر قه برم
 ئه و سه بره ئه یژن، کوا؟! ها له کوینا؟!
 دل «نادر» ئیتیر، غه رقه له خوینا

بیروهه

توشای ههر کوی کهم، تو هه ی له ئینا
 زوو بیروهه بو لام، خو هسیم بوم بینا
 له کوی، نازهنین، ئاخه په یات کهم؟!
 توشای دوو چاوی، پر له حه یات کهم؟!
 ههر کس ئه وینم، تو تیه نه زهر
 لهم جهور و جهفا، بو ناکه ی جه زهر؟!
 یاری به شهرم و زور به حه یا کهم
 وه ک چاوت، چاوی، له کوی په یا کهم؟!
 لهو روژهو چاوت، له من دوور بووگه
 دلخو هشی ژینم، له دهس دهر چووگه
 وه ختی نازارم، تو تیه بیرم
 نازانی چهنی، بی تو ئه گیرم!
 تو او ئاه و ناله م، به بوئی تو یه
 دلی سووتا گم، پر له بو سو یه
 دللم ئاشق و زه بوونی تو یه
 ده لیل غه مباریم، نه بوونی تو یه
 کردگمه تاسهت، تو هه ی له کوینه؟!
 بیروهه وه ک جارن، کهمی بمدوینه
 که ی سزاواره، ئهم گشته جه فا؟!
 مه گهر نه ماگه، له م دونیا وه فا؟!
 عه زیزی «نادر»، شیرین خهت و خال
 بیروهه، ژیانم، ئه ونه مه که تال

بیکهس

کوا له ئەم دۆنیا، کهس وه ک من بیکهس؟!
 ویل بی به شوین یار، وه ک شیتیکی مهس؟!
 ئەو گشکه سمه چوو، چۆل بووگه ده ورم
 کهسیکم نه ما، بکیشی جه ورم
 له و رۆژهو چووگه، ناجۆره حالم
 سههرم لی شیویا، ویرانه مالم
 سهقفی بو مالی، ویرانم نیه
 یاری وه ک ئەو ناو، ئیرانم نیه
 نازانم جه فا و، جه وری، له بهر چهس
 ئازارم ئە کا، به چاوگه لی مهس
 هه رچه ن یار دووره و، ته ک من ناسازی
 بییری ئەو ئە کهم، به هه ر ئاوازی
 ئە گریجه ی خاوی، ئەمکا په ریشان
 کاری نازانی، به غه یر دل ئیشان
 بووگه قسه مه تم، چاوی پر له ئاو
 ده رمانی ده ردم، چه ن ئیسکان شه راو
 شه راوم پی به ن، به قه سدی مهستی
 فه رامۆشم بی، خه فته گه ل ههستی
 له م سینه، مه ینه ت، با خالی بکه م
 ئە گه ر خه فته بی، خوهم حالی بکه م!
 دل «نادر»، فه قه ت، بو ئەو لی ئەدا
 گه ر خوا مه یلی بی، ئەوی بو ی فه دا

بیگانه

دل دیوانه می، به ناز بردووه
 له ئاگر هیجری، گرم گردووه
 عه زیزترین کهس، بووگه بیگانه
 داخی تا ماگم، ههس له سه ر شانه
 ده میکه یارم، له من تو رواه
 له و روژه و دلته نگ، چاوم پر ئاوه
 تاوی نه تاوی، هه ر تیته بیرم
 نه چمه گوشه یک و بو خوه م نه گیرم
 چاوم پر فرمیسک، دل م پر له خوین
 له دووری یاری، شیرین وه ک ههنگوین
 یاس بووگم له دهس، نه م گشته ئیشه
 خه فته ویل ناکات، نه یژی سریشه!
 دل م پر خه فته، حال م په ریشه
 که ی نه جاتم تی، له م ژان و ئیشه؟!
 زور دووره له من، ستاره ی به ختم
 له بهر چاوم که فته، ژیانی سه ختم
 دوور له چاوی نه و، خه م، وه ک که وانم
 فه رقی بو م نه ما، مان و نه مانم
 خوژگه به جارن، که نه و یارم بوو
 هه ساره ی رو شن، له شه و تارم بوو
 دل «نادر» غه مین، پر له په ژاره
 ناسازی ته کیا، نه م روژگاره

بیوه فا

خهفەت دووری ئەو، تاوی من بهر نات
 له من نازارم، خو هیچ وهخت سەر نات
 بمرم له خهفەت، یار پیم نازانی
 له دل بیمارم، یارم چا زانی؟
 ها له کوئی داخۆم، شیرین یاره کهم
 یاری پاره که و، ههم پیراره کهم
 به یه ک ئیشاره، زوو که فتمه داوی
 خواوه ننا، به لا، دوور کهی له چاوی
 هەر بیری ئە کهم، تا ژین به سەر چی
 تا ئەو روژه گیان، له قالب دەر چی
 لیم داخراوه، درگای ماله کهی
 جا چۆن بزانی، داخۆم حاله کهی؟!
 یارم خوهشی بی، هەر به خته وەر بی
 قه یچا کا چاوم، بی ئەو خه وەر بی
 رهسمی زه مانه، داخۆم بو وایه؟!
 ئاشق فه قیر و دل بهر وه ک شایه؟!
 بی ئەو هه وسه لهی سهیرانم نه ما
 خوزگه هه میشه، له لای من ئە ما
 هه رچه ن که دووره، ها له بهر چاوم
 داخۆ له بیری، ئەو ماگه ناوم؟!
 یارم لی دووره، جام بۆم پر ناکات
 بهم جووره «نادر»، سالی بر ناکات

پائیز

بوو به پائیز، شاخ و بهرگی من وهری
 ئاشقی تووم، تو له دل من کهی ئه پری؟!
 تا له من دووره و ئه وی، زوو یاو ئه کهم
 بی ئیراده، ناوی جوانت قاو ئه کهم
 من خه زانم، داریکم، بی شاخ و بهرگ
 بی تو ئه ی نازاره کهم، پازیم به مهرگ
 لار و له نجه و نازی تو، بو من دهوا
 ژینی تالم بی حوزوورت، نارپهوا
 زور به نازه چاوه کانی تو، به لام
 حه یف دلی بیچاره، ناگه ینی به کام
 گشکه سی من، بی تو ته نیا، بی که سم
 بی مه ی و بی باده، ههر شه و، سه رمه سم
 له م زه مانه بوو که به ش من، بی به شی
 فهرقی چه س بوم دلخو ه شی؟ یا ناخو ه شی؟!
 خه لوه تی کوا تا بگیرم زاری زار؟!
 من له دووریت، یاری شیرین گولعو زار؟!
 روژ و شه و بیرت ئه کهم، ههر کوئی ئه چم
 دوور له تو، ته ک عالم، ته ک خوه م له جم
 نازی تو، شادی له دل من، بردووه
 سه د هه زار خو زگه به وه وا مردووه
 گهرچی جووانی چووگه، «نادر» بووگه پیر
 عه هد و په یمانی که به ستوی، ها له بیر

پهروهندهی عشقت

پهروهندهی عشقت، له دلّما بهسیا
 هاتگمه سهر عهقل، له خواکهم، به زیبا
 تا پوژئی ماگم، ناوت لیّ ناوهم
 شهرته ناوه کهت، له بیر خوهم لاوهم
 ناوت پاک ئه کهم، له له وحی سینه
 دل خوهم پر ئه کهم، وه ک تو له کینه
 ئیتر ئه حوالت، له کهس ناپرسم
 له جیابوون له تو، ئیتر ناترسم
 وه مزانی گولی، نه مزانی خاری
 ئه سلن نازانی، ره سمی دلّداری
 دلّم دا به تو، نه وزانی قه درم
 ماتل بووی بمرم، بیته سهر قه ورم؟!
 منت ئه سیر کرد، ههر به سیاست
 قه و لم دا به خوهم، هیچ نه کهم تاسهت
 له زهنجیری تو، خوهم نازاد ئه کهم
 شهرته له مهولا، بیری تو نه کهم
 حه یف ئه و شیعرانه، بو توّم ئه نووسی
 هه زاران ره حمهت، به دوژمه ن پرووسی!
 من نه مدی له تو، غه یر بیوه فائی
 شو کر، که وا گهی، وه ختی جیائی
 ناو توّم بیوه فا، له بیر برده وه
 تویش ناوی «نادر»، ده فعهی تر مه وه

پهريشان

وه ك زولف بلاوت، بوگمه پهريشان
 كارم شهو و روژ، منت تو كيستان
 له چاوم فرميسك، تو كردت رهوان
 تاريك تو كردو، روژم وه ك شهوان
 تو له من دووري، من بوټ خوټمارم
 تو نيت كه بيژم، رهنج بي شوټمارم
 له دووري تو، توي له ديهم ئاو
 قانعم له دوور، بتوئيم به چاو
 بي تو خهفت هات، دو چاوم تهر بوو
 بو ديهن بالات، دل دهر به دهر بوو
 جل و لباسم، هاوړهنگ غهزايه
 خهفت دووري تو، بو من غهزايه!
 مهبست و ئاوات، دل ديوانه مي
 فكر و خه يال روژ، هم شهوانه مي
 له باخي ژيان، بوومه په روانه ت
 سهرو نيا سهرم، بووگمه ديوانه ت
 نه چمه سهر ئاويه ر، ههر هاوار نه كه م
 عالم له غم خوهم، خه وهدار نه كه م
 بمكوژه به ناز، يابه نه مانم
 چون به دس خوه ته، مان و نه مانم
 نه جات به «نادر»، له دهر د و به لا
 عهلاج كه دهر دي، شيټ و موټه لا

په شیمان ئه وی

وتۆ: «جیم بیلا، بروه شوون کارت»
 تۆ روویت و ته نیاس، ئاشقی زارت
 تا تۆ چوویت، خه فته، له درگا دهرهات
 خواهی ته ك تۆ، چه زوو به سه رهات!
 هه رچه ن له دهسته و، شیته و داماگم
 خو شه ویس منی، عه زیز، تا ماگم
 به ته ورات، ئینجیل، به قورعان قه سه م
 له عشقت پیره، ته وای جه سه م
 خو زگه به و روژه له لای ده سم بووی
 هه م ره فیق، هه م یار، هه م گیشکه سم بووی
 له ناو ئه م خه لکه، هه ر تۆم به دل بوو
 بی تۆ دل خواهی، شادیم له ده س چوو
 فره پیم خو شه، به قورعان عه زیم
 عه تر و بو ت بی ری، بو لای من نه سیم
 تووشی خه فته و ره نجی فیرا قم
 نیشتمه بی تۆ، له کونج ئوتاقم
 خه تای چا و تۆه، وا دهرده دارم
 تا روژی ئه مرم، هه ر به ته مارم
 په شیمان ئه وی، ئه توینم دوا جار
 تیه و بو لای خو هم، ئاخری ناچار
 چه خواهی به دهسته و، گیرم کردگه
 تا لاکه یته وه، «نادر» مردگه

په لکه زیړینه

په لکه زیړینه، پیر له نازه کم
 تو ئاوات منی، دلنه وازه کم
 تو گیانی خوهت و، نه و جفته په لکه
 لایکم لی که ره و، موشکلم حل که
 له پا خستمی، چاوه جوانه کهت
 چهنی شیرینه، له هجه و زوانه کهت
 له تاق ئاسمان، شه و، مانگه شهومی
 خوه شه نه و خه وه، وا تو له خهومی
 به کلپه ی ئاگر، عشقت نه سوتم
 له دهس هیجرانت، گیان گه یگه لووتم!
 دهریچه ی ئومید، په نجیره ی مالت
 مه مکه نا ئومید، تو سه وزه شالت
 له پشت په نجیره و، سهر بیړانه دهر
 بزا له دووریت، من چه م هات به سهر
 چهنی بو خوه شه، بو ی جل و بهرگت
 خوا نه کا بمری، بم به پیشمه رگت
 زهنگ ئام له مالت، خوه م دائه شارم
 وه ختی بیته دهر، نه یژم هه ژارم
 به ناز ری نه چی، وه ک که و خه رامان
 دیق کوژم نه که ی، هه وشو بی ئامان!
 تا دوور نه وی لیم، کم تیرم نه فوس
 بی تو، بو «نادر»، دونیا وه ک قه فوس

په لکه شوږ

قه سەمت ئە دەم، به و په لکه شوږه
 نازاره که ی من، دل لیم مه گوږه
 هه رچهن چاوانت، له دونیا ته که
 باسی جیایی، له ته ک من مه که
 ناوت له سهر زوان، تاوی ناکه فی
 تا کوو نه مردم، تو خوا زووکه بی
 حالم بپرسه، ههر وه ک پاره که
 ژین بی تو سه خته، سه ختیم چاره که
 شیرینی فه رهاد، که ی نه گه یته پات؟!
 خاتراته که ت، که ی ویلم نه کات؟!
 په ژاره ی دووریت، دهس هه ل ناگری
 من نه سووتینی، ههر وه ک ناگری
 همد و سه نا بو، خالق چاوه که ت
 نه مکوژی ئاخر، زولفه خاوه که ت
 دوور له تو ته نیا، مات و غه مینم
 له ناو خه یالم، ههر تو نه وینم
 کویریش نه گهر بم، هه ی له بهر چاوم
 بیژی بمره بوم، نه یژم سهر چاوم
 له دووری بالات، نه مماغه تاقه ت
 ئاخری روژی، نه وم به ساقه ت
 بی بو لای «نادر»، تاوی دانیشه
 خه فته دهر بیرا، له بیخ، له ریشه

تابلو نه قاشی

زه ریف تر که ههر، تابلو نه قاشی
 نه حوالت پرسیم، وتیان که باشی
 بز انم خواهشی، من خواهشم نازار
 هوشت بی له خوهت، له کووچه و بازار
 نه سالی، نه دووان، عومری یارم بووی
 ره فیقی خاس و، یاری غارم بووی
 به گیانت، گیانم، گه یکه نووک لووتم
 بی تاقت دیهن، زه ریفی پرووتم
 نه چواین بو خیابان، بازار و پاساژ
 دلمو چه نی خاس، نه دا تو ماساژ!
 وه کوو به ههشت بوو، باخچه ی ماله کهت
 خوهم بیم به دهورتا، ههر وه ک شاله کهت!
 دوسی عه زیزی چه ندین ساله کهم
 ناگهی به گویچکهت، ئیتر ناله کهم
 له بیرته نه توت: «تویت ژیانه کهم»؟!
 من چیم کرد بوو یته، دوژمه ن گیانه کهم؟!
 بی وه کوو جاران، لایکم لی که ره و
 بی، شان به شان یه ک، بچین بو دهره و
 بو من نه گیریای، وه ختی دوور نه بووم
 منیش به گیریان، له لای تو نه چووم
 له و پوژه و تووم دی، پووگی به ئاوات
 دل «نادر» دائم، ههر نه کا داوات

تاسه تم کردگه

تاسه تم کردگه، عه زیزباوانم
 ئه ونه گیریا گم، کویر بوو چاوانم
 دلّم به دهسته و، پر له هاواره
 به شوینتا ویلم، بووگمه ئاواره
 هاتن توّ ده رمان، له رز و یاوه کهم
 پیشکەشی توّ کهم، هه ر دوو چاوه کهم
 سفح و نیمه رو، ئیواره تا شام
 هه ر دوّ عائه کهم، تا توّ له دهس نام
 هه رچهن که جه فا، بووگسه کارت
 دهس به رنا له توّ، ئاشقی زارت
 نیشته سه ر دلّم، خه فته دووری توّ
 ناوینم روّ خسار، پر له نووری توّ
 له دووری توّیه، دل پریشانم
 بیّ دهس بکیشه، له دل ئیشانم
 کاری ناره واس، ئهم دهس برینه
 گوّناحه به خوا، ئهم دل درینه
 هه رچهن غه مو دا، پیّم یادگاری
 داوای توّ ئه کهم، له زاتی باری
 له دهس خه فته توّ، دل دارزیگه
 مه رگک خوهم ئه وینم، زور پیّم نزیکه
 هه رچهن که ناکه ی، توّ بیری «نادر»
 من بیرت هه رگیز، ناوهم له خاتر

تاق و ته نیام

ئەى عەزیزتۆراوہ کەم، ئەى نازەنینى خوہش جەمال
 ئەم ژيانە دوور لە چاوانى خوڤمارت بووگە تال
 تاق و تەنيا، بوڤ خوہم و بوڤ دل ئە گيرم پوڤ و شەو
 بووگە زیندان ئەم جیہانە، بووگە بەندم بى تو مال
 تو دوو پوڤ واکە چووگى، وا منو جى هیشنگە
 ئەم دوو پوڤ تال و سەختە، بى تو چوو، ھەر وە ک دوو سال
 بى شیرين کە ئەم ژيانە، ئەى عەزیزى چاوشيرين
 بى سەرم بە، ئەى قزى خاو و دريژت، کرج و کال
 بى تو تاريک و پەشە، پوڤ و شەوم، ئەى چاوپرەشم
 بى تو سەختە ئەم ژيانە، ژينى من، بى تو مەحال
 دل منو پيکا بە ئانى، ئەى جەمالت دلرپين
 داتە ناو خالى دل، نازارە کەم، بەو دانە خال
 تو لە کى چاوت برپيگە، تو لە کى فير بووى جەفا؟!
 ھيچ ئەزانى بەم جەفايە، تو لە من، گەردکتە حال؟!
 زور بە خيلى کەم بە کوتر، سەد ھەزار خوزگەم بە خوہى
 من قەفەس بووگە بەشم، من ئەو مەلەم، بە سیاوہ بال
 بەسيە ئازارى دلى ئاشق، بە قوربان، بيپرە لام
 کەم بکەم با نازەنينم، من لە دووريت، نالە نال
 من بە دل، نازت ئە کيشم، نازە کەم، زوو بيپرەوہ
 بيخە دەور ميل ئاشقت، با ئەو دوو دەستە، بيته شال
 گەر نە پرسى حالى زارم، يا نە کەى دەردم دەوا
 قار و دووريت، بى خە ياليت، پوڤى «نادر» نيته چال

تاقه تم نه ما

تاقه تم نه ما، ئارامی گیانم
 پییم خو شه بی تو، ته رکی ژیانم
 چاوم له فرمیسک، هه میشه سووره
 به خاتر ئه وه، چاوت لیم دووره
 تو وه ک گول، شیرین، من زهرد، وه ک گه لا
 به لات بو ت نه گه ی، شیرین زور به لا
 شه راوم گه ره ک، شه راو ده سی تو
 با منیش مهس بم، وه ک چاومه سی تو
 ئاگر دهروونم، ئاگر خه رمانه
 شه راو له دهس تو، بو من ده رمانه
 شه راوی خو شه، تو بو می دا که ی
 نه و روژه که ی تی؟، ته مار بم تا که ی؟!
 مه زه ی شه راوم، تو اشای جه مالت
 خو شه مهس که م و، پال به مه پالت
 نه گه ر بتوینم، له شیرین خه ودا
 گله ی که م: «شه راو، بوچی پییم نه ودا؟!»
 ده رد و به لا که ت، به گیان نه سینم
 به خو شی دیه ن، بالات نه مینم
 گه ر خوانه خواسه، بو ت بگه ی به لا
 وه ک شی ت، له شانان، نه وم به ره لا
 نه یما گه نه رزش، نه م ژینه بی تو
 خوا بیکا «نادر»، بمری به جی تو

تالان

گولم، چاوانم پریه له باران
 نه شادیم ماگه، نه خووشی جاران
 دلخووشی منی، عشق و نه وینم
 چه نی بوم سهخته، چاوت نه وینم
 شیرین وه ک قه نی، یاری نازارم
 تو ساقه ی سهرت، کهم که نازارم
 له دهس نه توارت، مه لول و ماتم
 دوور مه گره له من، من کهوشی پاتم!
 قه سه م به نائین، دین و ئیمانم
 له م ژینه بی تو، من په شیمانم
 هه م دلنیا به، هه م به، خاترجه م
 له سهر په یمانم، تا روژی که هه م
 به ئیمرو، سوژی، شکاندو پشتم
 کاسه ی گدائی، تو نیایته مشتم
 نه چم بو ههر کوئی، دلیم پر غه مه
 خه فته دل فره و، شادی من که مه
 نه م ماگه تا قه ت، نه ماگه سه وری
 دونیا بوم ته نگه، ههر وه کوو قه وری
 دلی دیوانه م، نیایته ژیر پاکه ت
 بوچه واته کرد، روحم به ساقه ت؟!
 ته قدیری «نادر»، دهرد و به لایه
 روخساری پر غه م، زهرده گه لایه

تو ئيمانى منى

نه وينم چاوى تو، بى نووره چاوم
 به عشقى تو، له ئەم دۇنيايه، ماوم
 تو ئيمانى منى، ئائين و دينم
 له خوا داوامه، مەرگى تو نه وينم
 تو دلسۆز و رەفيق و يارى باشم
 له بان دارى، گولم، ناوت ئە تاشم
 به رۆژ و شهو، كه بير و يادى تو كه م
 به دل ئاوات كه نين و، شادى تو كه م
 دوو لىوى تو گولم، هەر پيکه نين بى
 دوو چاوم با له دووريت، پر له شين بى
 خهفت ميمانى من، شهو تا به يانى
 له بهر چاوم، هه ميشه تو عه يانى
 له بيرم كهى ئە چى، وا هاتمه مالت
 سهرى شيوان له من، خو سنى جه مالت!
 ئە شى گيانم، بو گيانى تو فيدا كه م
 ئە گەر مام و نه مردم، شه رته وا كه م
 له دلما ئاگرى، بى تو گه شهو بوو
 تو او دۇنيا، له بهر چاوم رە شهو بوو
 وه كوو هه ورم، هه ميشه پر له باران
 ئە زانن دهردى من، هه ر ده رده داران
 ئە گەر «نادر» بکهى، رۆژى فه راموش
 له جهورى تو ئە وى، غه مبار و رە شپوش

تۆبۆتى

تۆ حەيات و ژينمى، ئاوى حەياتم بۆ چىيە؟!
 رۆژى كۆچ و مردنم، ئىتر خەلاتم بۆ چىيە؟!
 تۆ شيرىنى، وه ك قەن و شەھد و شەكەر، ھەنگوئىنى باخ
 شاخە گول، شيرىنە كەم، شاخەى نەواتم بۆ چىيە؟!
 گەر لە بىرى تۆ بچم، ويلىم بگەى، يادم نە كەى
 پىكەنين و دلخوشى، شادى، نشاتم، بۆ چىيە؟!
 گەر تۆ قەسدى گيانى من كەى، گيانە كەم، ھەر وه ك جەلاو
 سەر لە بەر تىغت ئەنم، رىگەى نە جاتم بۆ چىيە؟!
 دۆژمەنى من، ھەر دوو چاوى، پىر لە ناز و مەستى تۆ
 چەك لە سەر شان، خەنجەرى دەس، بۆ خەباتم بۆ چىيە؟!
 رۆژ و شەو ھەر تۆيى لە دلما، گيانە كەم، نازارە كەم
 گەر تۆ مەعبودم نەوى، نوئىز و سەلاتم بۆ چىيە؟!
 ھەر بە شەوقى وەسلى تۆ، من ماگم و شادە دلّم
 گەر بە خاتر تۆ نەوى، من خاتراتم بۆ چىيە؟!
 بۆت پەرەستى، كار و بار و دىن و ئائىن «نادر»ە
 تۆبۆتى بۆتخانەمى، «لات» و «مناتم» بۆ چىيە؟!

تۆحه كیمی

تۆ نازی، نازهنینی، من ئه ویندار
 حه کیمی، دوو کتری، من لیت بریندار
 ته بیبی دهر د و زامی لاعه لاجم
 له دهس ئهم گشته نازه، هاج و واجم
 دهر یغۆ کرد له من، بوچی، شه فاکهت؟!
 له بیرم که ی ئه چی، جهور و جه فاکهت؟!
 شهوم رهش بوو، به سورمه ی چاوه کانۆ
 غه می پییم دا، وتن، دالاهه کانۆ
 له دووری تۆ، له دهس چوو، سه بر و تاقت
 وه لی ههر ههز ئه کهم، خوهم کهم به ساقهت
 له ئه و رۆژهو، که تۆ، بویته ئه وینم
 دوو چاوم ههز ئه کا، غه یر تۆ، نه وینم
 له دووری تۆ، ژیانم وه ک سه راوه
 عه لاجی دهرده کهم، خومره ی شه راوه
 دلیم غه مگین، له دهس ئازاری تویه
 په ریشان بو، دوو چاوه، نازاری تویه
 تۆ نازار و عه زیز و نازهنینی
 وه لی فرمیسک دوو چاوم، که ی ئه وینی؟!
 قه رار و عه هد و قه ولت، نیاته ژیر پات
 به دهس جهور و جه فات، عومرم به سه ر هات
 دلیم «نادر» بو بردۆ وا به تالان؟!
 بگیرم ههر به شویتتا، وه ک منالان

تو خوشه ویسی

تو خوشه ویسی، زور بی نه نازه
 بو چاوی شینت، شیت بووگم تازه
 نهونه زه ریفی، ههر نهونه نازی!
 دلّم به دووریت، ههر ناوی رازی
 نازانی دلّم، تووی چهن خوش نهوی
 تا دوور نهوی لیّم، دل بیّهوش نهوی
 تو ئارامشی، دل بیقه رارم
 وهختی که تو نیت، له ژین بیزارم
 نومید ئیمر وژم، دلخوهشی سوژیم
 بووگه خهفت تو، به رزق و روژیم
 ئارزوی دل و، ئاواتی ژینم
 روخساری جوانت، تاکه ی نهوینم؟!
 سهخته بووم دووریت، تاقت ناگرم
 له یاو نه سووتم، نه یژی ناگرم!
 بزهی لیوانت، دل تیریتته جوش
 تاویک، دهقیقه یک، ناتکه م فه راموش
 که مهنده زولفی، دریتر و کالت
 که ی ئیجازه م نهیت، پا بنمه مالت؟!
 نهو ژینه ژینه، تو بی له پالم
 به حهق و ناحهق، بیرسی حالّم
 عهزیز و ره فیق، هاوموونس «نادر»
 هوشی پیته و بی، ئیزه دی قادر

تو و من

تو سووره گولی، جیت بان پاله کان
 من تالع شوومم، له ناو فاله کان
 کلامت شیرین، دهنگت وه ک ههزار
 من بهسه زوانم، ههر وه ک لاله کان
 تو بهستو به قژ، دل و دهس و پام
 ههر تووم به دل بوو، ناو قژکاله کان
 به خاتر خالت، پروژ خوهم کرده رهش
 خال تو شیرین تر، له گشت خاله کان
 خهفت دووری تو، ته نیا موونسم
 دوس و ره فیق تون، تو او خواهش حاله کان
 بهختی تو سپی، خوا ههر یارت بی
 شانس و جیگه ی من، ناو ژین تاله کان
 توئه و به هاره ی، شیرین ئه که ی سال
 به هارم نیه، له تو او ساله کان
 تو سولتان منی، من فه قیر و گام
 ههر وه ک فه قیری، ئا له ماله کان!
 مالی تو به ههشت، پر نوور و خواهشه
 مال من تاریکه، وه ک بیخ چاله کان
 دوور ناوی له تو، تاوی پیکنین
 کار «نادر» گریان، وه ک مناله کان

تۆهه ساره‌ی ئاسمان

تۆهه ساره‌ی ئاسمان، من شه‌وره‌شم
 من له ئاگر هیجری تۆ، دائم گه‌شم
 ئە‌ی عه‌زیز و نازه‌نین و شوخ و شه‌نگ
 له‌م ژیا‌نه، بی‌ی تۆ من، هاتوومه‌ ته‌نگ
 دیمه‌ن و رۆخساری جوانت، مانگه‌شه‌و
 ئە‌م دوو چاوه‌، دوور له‌ تۆ، ناچیته‌ خه‌و
 من ئە‌سیری چاوی تۆم، تۆ ساحری
 بو‌ دل و دین، بردنی من، ماهری
 یاری شیرین، ناز و بالابه‌رزه‌ که‌م
 تائه‌وینم تی له‌ دووره‌و، له‌رز ئە‌ که‌م
 له‌م دلّه، شادی ئە‌چی، وه‌ختی ئە‌چی
 خوا بکا دل‌به‌ر، له‌ ده‌س من، ده‌ر نه‌چی
 ئاشق و دیوانه‌ که‌ت، بوو ده‌ر به‌ ده‌ر
 بی‌ی تۆ چاوی من هه‌میشه‌، سوور و ته‌ر
 دل ته‌مه‌نای تۆ ئە‌ کا، هه‌ر رۆژ و شه‌و
 بی‌ی له‌ ئاشق خوه‌ت بسینه‌، یاو و ته‌و
 دل بـریندارم، ته‌بیم، مه‌ره‌می
 بی‌ی تۆ قیمه‌ت داری دو‌نیا، دیره‌می
 بی‌ی دووباره‌، رۆژی ته‌ ک من، سه‌ر بکه‌
 خوه‌ت خه‌فه‌ت له‌م ژینه‌ تاله‌، ده‌ر بکه‌
 تۆی له‌ «نادر» سه‌ندگه‌، چه‌رخ‌ی زه‌مان
 پیم خوه‌شه‌ بی‌ی تۆ گولم، ئیتر نه‌مان

ته قدیر

له دهس ته قدیره و، دلّی من پیره
 له کاری گهر دوون، سه ری من سره
 ته قدیر و قسمهت، ههم قهزا و قه دهر
 دهسیان دا دهس یه ک، تا بم دهر به دهر
 ته قدیر له عننه تی، دوژمنه شادیه
 گورگه و به زاهر، سه گ ئاوائیه
 ته قدیر، باعیس و، بانای جیائی
 به دهس شاهه ئا، کاسه ی گدائی!
 عهزیز نازارم، له من دوور نه خات
 ریگه ی هه موارم، به ره و ژور نه کات
 ته قدیری زالم، که ی حه یا نه کات؟!
 خه فه تگهل تازه، بووم په یا نه کات
 ته قدیر ته ک منا، ههر خه ریک شه ره
 به دهسیه و چاوم، هه همیشه ته ره
 ته قدیر، چاودیه ن، خوه شی ئیمه ی نه و
 خوه شیم زوو تو او بوو، ههر وه ک دیه ن خه و!
 ته قدیر، خوه ی نه وو هل، ئیمه ی کرده یار
 ئیسه بی دل بهر، ئاوارم له شار
 په کی ناکه فی، ته قدیر بو که سی
 کاری هه لاکه ت، گول بی، یا خه سی
 ناشو کری به سه «نادر» دیوانه
 که می قه در نیعمه ت، خوا که ت بزانه

ته نیا

به ته نیایی نیه، وه ک من له دۆنیا
 خو هشی هه ر ده رته چی، من هه ر به شو نیا
 ره فیقی باخ و بیسانم له ده س چوو
 به جی ماگه له ئه و، ته نیا ته لی موو
 غه ریب و بیگه سم من، تاق و ته نیا
 به رووم، درگای خو هشی، به م زوویه ژه نیا
 ئه گیرم زۆر به یادی ئه و، له شه ودا
 ئه وینم رهنگ و پوځساری، له خه ودا
 ئه گه رچی بیخه وه ر ماگه، له ناله م
 عه وه ز ناکه م، جه مالی ئه و به عاله م
 زه مانه ته ک منا، بی ئه و خراوه
 له تاسه ی چاوه که ی، چاوم پر ئاوه
 سپی بوو مووی سه رم، قامه ت که مانه
 جووانی چوو له ده س، فه سلی نه مانه
 له من دووره، عه زیز و یاری جاران
 له تاسه ی ئه و، دو چاوم پر له باران
 خو هشی جارانی من، ئیتر نه ماوه
 خه فه ت زۆره له دل، پشتم چه ماوه
 نیه وه ک یاره که م، یاری له عاله م
 به داخه و، که ی ئه وینی ئاه و ناله م
 دلی بی ره حمه، وه ک سه نگی مه زاره
 خه فه ت «نادر»، زیاتر له هه زاره

ته نیایی خوه شه

با هر ته نیا بم، ته نیایی خوه شه
 یارم بی مه یله، جیایی خوه شه
 فهرقی بوم نه ما، پروژان و شه وان
 نه هیزم ماگه، نه تاقهت، ته وان
 نه ونه گیریا گم، لیل بووگه چاوم
 رهد بووگه له چل، وابزانم یاوم!
 سه بر و تاقهت و قه رارم نیه
 ریگه ی نیجات و قه رارم نیه
 نه رم بو جیگه ی، کهس نا نازارم
 راحت بم له دهس، یاری نازارم
 نه چمه بیاوان، یا خه لوهت باخی
 بو تالی ژینم، بکیشم ناخی!
 نه کهس بموینی، نه کهس بوینم
 له دل با ده رکهم، عشق و نه وینم
 نه کهس یارم بی، نه یاری کهس بم
 بیخه وهر له خوه م، هه میشه مهس بم
 شام و نه هارم، شه راو و نانی
 با کهسی ره نجی، دلّم نه زانی
 نامه وی کهسی، له من بدا سهر
 خاترات دلّ بهر، نه کهم له دلّ دهر
 سفره ی دلّ «نادر»، بو کهس داناخه م
 شه راو غه یر بو خوه م، بو کهس دانا کهم

جاده‌ی نه‌جات

پیچ و خه‌م کۆلانه‌ که‌ت، جاده‌ی نه‌جات
 عاشقت بۆچی له‌ غه‌م، ناده‌ی نه‌جات؟!
 بۆ دلّه‌ مه‌جنونه‌ که‌م، بووگیته‌ له‌ یل
 بۆ وه‌ کوو جاران، عه‌زیز، نه‌ تماگه‌ مه‌ یل؟!
 ده‌ردی بی‌ده‌رمانی دل، ناکه‌ی ده‌وا
 بووگه‌ بی‌گانه‌، دوو چاوم ته‌ ک خه‌وا
 زۆر دوو چاوم بۆت، ئه‌ گیرن رۆژ و شه‌و
 لائیه‌ قه‌ل بی با بوینم، تۆ له‌ خه‌و
 بی‌که‌ بۆ خاتر خوا، ده‌ردم ده‌وا
 بی‌یوه‌ فائی ناپه‌سه‌نده‌ و نارپه‌وا
 من هه‌ژاریکی فه‌قیر و بی‌که‌سم
 تۆ به‌ ته‌نیا، خزم و قه‌وم و گشکه‌سم
 من وه‌فادارم به‌ تۆ ئه‌ی بی‌یوه‌فا
 ئاشقی تۆم، مه‌مه‌ده‌ به‌ر تیغی جه‌فا
 بی‌که‌ بۆ ساقه‌ی سه‌رو، زوو بی‌ره‌وه
 ما تلم، هه‌ر دائه‌نیشم لی‌ره‌وه
 له‌م ژیا‌نه‌ پر له‌ زوو خه‌، سه‌رده‌ دل
 بی بکه‌ین باز هه‌م له‌ ته‌ ک یه‌ ک، ده‌رده‌ دل
 ئه‌م ژیا‌نه‌، بی تۆ وه‌ ک ژانه‌ له‌ لام
 هه‌ر تۆ ئاواتی منی، تۆ، والسسه‌ لام
 گه‌رچی گه‌ردوون، تۆ له‌ «نادر» جیا ئه‌ کات
 رۆژ به‌ رۆژ، عشقت له‌ دلما زیا ئه‌ کات

جه حانم جيٺه

چاوت دلڙفين، شيرين و به لاس
 ريخ بهر ماله كهت، به چاو من ته لاس
 تهپ و توڙ مالت، سورمه ي چاوه كه م
 له بريت نه چي، يا خوا ناوه كه م
 برژانگ و بروٽ، تير و كه وانه
 نه گهر عاشق بووم، ته قسير نه وانه!
 من نه سيرم، به و، برژانگ و برو
 به خواوهن قه سهم، پيٽ نايژم درو
 بگهي به داوما، بهرم نا خه فته
 ته نيا ئاواتم، ته نيا تو ي فته
 تو غه زاي روڄ و، من بي تو برسي!
 نه زهنگ، نه نامه، نه لي م نه برسي!
 بزا نه و قڙه و پيچ و تابه كه ي!
 حال م نا برسي، داخو تابه كه ي؟!
 كه م كه ئازارم، با دل م نه يشي
 مي مانم بكه، به نووش و عه يشي
 شهرته تا روژ مهرگ، له بريت نه وهم
 خاتراته كهت، روژ مردن، نه وهم
 له بيرم بوه يت، له بريت ناوهم
 تو له نه سل مه غول، من خيلي كاوهم
 هه ي دا و هه ي بي دا، له م دل ه شي ته!
 «نادر»، به م دل ه و، جه حانم جي ته

جه فا

دلّمۆ به نازی، له ری به دهر کرد
 جا به جه فاکهت، دوو چاومۆ ته ر کرد
 مه عنای ئاشقی، توّ که ی ئه زانی؟!
 غه یر جه فا به من، ئیتر چه زانی؟!
 لاک ناخوونه کهت، سووره وه ک گیلّاس
 دلت نه رم ناوی، وه ک ته خته سی لاس!
 یا خوا په شیمان، نه وی له کارت
 به تیری جه فا، کوشتنی یارت!
 بیړانه بیر خوهت، عه هد و قه رارت
 شاهد قه رارمان، چاو پر شه رارت
 بوّ خوهم دانیشتمگم، ساکت له سووچی
 ماتلم گه ردوون، روژی له روو چی!
 له بیرت ناوهم، هه ر بیرت ئه کهم
 خوهم زیاتر ئه سیر، زه نجیرت ئه کهم
 یادگاره کهت، هه له بهر چاوم
 به یادی جارمان، پر له زوو خاوم
 چه سه هله بوّ تو، له بیره و بردن
 چه ئاسان بوّ من، له داخ تو مردن
 به شکم یا تو بی، یا که عزرائیل
 بمرم، خه وه ر بم، به سوور ئیسرافیل!
 یا خوا بتوینم، له روژی جه زا
 بوّ مه رگی «نادر»، گه ر دکتته عه زا!

جه فا کار

له بیرم تی، وتو: «من بیوه فانیم»
 وه لی ئیمرۆ له تو، جهور و جه فا دیم
 دلّم پر له غهم و، چاو بوو به کانی
 تو ئهم زولّم و جه فایه، چوّن ئه تانی؟!
 هه ساره ی ئاسمان، له و بانه به رزه
 له ئاهی من خه وهر بوو، کهفته له رزه!
 جوانیم دا له پای، جوانی وه کوو تو
 ئه که ی ئازاری من، ئه ی بیوه فا، بو؟!
 به ناز و غهمزه که ی تو، بوومه بیمار
 ته بیبی من خوه تی، بی بمکه تیمار
 حه کیمی من وهره، زور دهرده دارم
 له دووری و فیراقت، بیقه رارم
 تو دهرمانی غهم و ته سکینی دهردی
 تو اشای عاشقت که و، رهنگی زهردی
 گوّمان ناکهم، نه جاتم بی به دهسته و
 به دهس خال و خهت و، ئه و چاوه مهسته و
 به سه زوان و هه ژارم، مه مده ئازار
 له چاوی من مه خه ژین، یاری نازار
 ئه ترسم نازنین، بمرم له تاسهت
 به کاری من نه خوات، ئیتر هه ناسهت!
 تو بو من، تاکه هم، عشق و ئه وینی
 ئه ترسم رۆژی بی، «نادر» نه وینی!

جه فامه كه

له ئه و رۆژه و، كه چوويت، نه و كرد له من لا
 غه م و مهينهت، كۆلوور يكو به من دا!
 گۆلى بيسان و باخ و سه رزه وينم
 بو دوورى كه ي له من؟! ئه ي نازه نينم؟!
 له خه و، هه ر شه و، جه مالى تو ئه وينم
 هه تا كه ي، شه رم و نازى تو نه وينم؟!
 نه وى، شادى به لاما، ئيتر هه ر ناي
 خه فه ت ئه و نه به من، تو بوچه هه ر ئاي؟!
 بى نازارم، له ده س مهينهت، به رم به
 به جيگه ي شو ره بى، سيوه ر سه رم به
 نه بوونت ياره كه م، ئه مكاته گريان
 دوو چاوم بو ديه ن تو، زيت و وريان!
 له چاوم خوين به جى فرميسك ئه وارى
 خواهشم تى، به م، له به ر مالى تو، چارى
 چه مه زلوم و به سه زوانه دلى من
 به ده ورت بووگه په روانه، دلى من
 عه زيز خواهش قامه تم، خواهش لار و له نجه
 گه لوومي گردگه، عشقت به په نجه!
 نه هاتى ئه ي درۆزن، تا ئه جه ل هات!
 بو رۆخ جوان و شيرينت، كيشم، هه م مات!
 له به ر چاوم تو ره د بووى، وه ك غه رييه
 جه فاكاريت، له ته ك «نادر»، عه جيبه!!

جه لاو

برژانگ و برۆت، بووگنه جه لاوم
 نه كهن په رپه رپم، نه ي گولگولوم
 هه ر وه ك جه لاوي، كه فتگنه گيانم
 رهنگ نه كهن قژم، له رهنگ ديانم
 راسي پيم بيژه، دهردو له گيانم
 بوچه رهشت كرد، له غهم، ژيانم!
 به ناز و غمزت، بووگمه دوو چارت
 بو، عاشقكوژي، بووگسه كارت!
 چون له دهس چاوت، خوهم بپاريزم!
 بي تا بويني، چاو وه ك كاريزم
 كاريكي سه خته، دوسي به ريزم
 پير بووم به دهسته و، نه ماگه هييم
 وه خته بو دووريت، گيانه كه م ده رچي
 فيداي توي نه كه م، حه ز نه كه ي هه رچي
 خه راما ن چووگي، به فرزي كه وي!
 دووباره نيشتن، له لات، كه ي نه وي!
 دوور له تو نازار، خوه شيكم نه دي
 نازارم كه م كه، بو خاتر نه بي
 بيمه دهور خوه ت و، بالا و قامه ت
 ناواتم دائم، هه ر سلّامه ت
 به روژ و به شه و، هه ر تو م له فكره
 دهستم به داوين، دهس «نادر» بگره

جیایی

له عنەت له قسمەت، تووی لیم جیا کرد
 رهنگ و رووی منی، زهرده گیا کرد
 ژیان کهی خوه شه، بی تو، یاره کهم؟!
 تو ته نیا گولی، ناو گولزاره کهم
 بالای که سی تر، وه ک بالات نیه
 کهس وه ک تو ساحه یو، که مالات نیه
 نه مدی کهس وه ک تو، له م سه رزه وینه!
 هیلا کی چا وتم، تو وام مه وینه!
 جوانتر له تو کهس، نه یدیگه چاوم
 بی تو چه زئه کهم، ره شه و بی ناوم
 بیری تو ئه کهم، به هر نه واری
 تا بیرت ئه کهم، باران ئه واری!
 عشقت له دلما، هر به رده وامه
 هاتنت بو لام، ته نیاده وامه
 تو مانگ و خوه ری، شه و گهل هه ساره م
 وه ختی لیم دووری، پر له په ژاره م
 له بیرم ناچی، هه رگیز ناوه کهت
 من نیمه تا قهت، دووری چاوه کهت
 ژیانم بی تو، هر دهر د و به لاس
 له م هه موو دهر ده، بو نامکه ی خه لاس؟!
 دل «نادر» شکیا، بوو گه ویرانه و
 بی ره و ته ک خوه تا، شادی بی رانه و

جیگهت خالیه

جیگهت خالیه، له ناو چاوانم
 منت به جی هیشت، چی بوو تاوانم؟!
 تو به رزی له گشت، بالابه رزه کان
 ته رکت دا به من، نویژ و فه رزه کان
 سه ندی دوو چاوت، ئیمان و دینم
 بی تو خواهش نیه، ئیدامه ی ژینم
 دۆنیای من بی تو، وه کوو غه مخانه س
 مالم ههس وه لی، ئه یژی و ییرانه س
 فرمیسکی چاوم، ههر وه کوو باران
 هه روا تیته خوار، به یادی جاران
 شیرین تر له مانگ، پرووت وه ک مانگه شه و
 رازیم که جار جار، بتوینم له خه و
 دل په ریشان و حالم ناسازه
 جوانیت له من سه ند، به م گشته نازه!
 تا روژی مردن، ههر هه ی، له بیرم
 له دووری پالات، ههر روژ ئه گیرم
 شیرین و زه ریف، ههر وه ک گولی روژ
 له دووری پالات، ئه گیرم به سوژ
 پالات ئه وینم، ههر شوینی ئه چم
 عاشق رهنگ په ریگ، به وینه ی گه چم
 بیژه بزانه م، که ی ده رتی له مال؟
 «نادر» په ریشان، بی ریته سه ر حال؟

حووری بههشت

ماله کت بههشت، خوهت حووری، پهری
 حووری هدی چهس؟! له حووری سهری
 من گه لای زهر دم، تو سه وزه لانی
 که فتگمه ژیر پات، بو پیم نازانی؟!
 به شهرم و به ناز، ئه ری به ریگا
 چه مه حشهریکه، خستووته ریگا؟!
 لیوه خو نچه که و، ههر پیکه نینه
 کام گولی باخان، وه ک تو شیرینه؟!
 زهریف و شیرین، ههم چاودورشتی
 دل، له ئهم، له ئه و، ئه وهی له گشتی!
 چهن به نازی تو، که بکی خه رامان؟!
 بو خاتر خواکته، به ریکه لامان
 شیرینی چاومهس، دهسم به دامان
 دلّم نه شکینی، ئامان، سه ئامان
 فرمیسک شه وانهم، له دووری چاوت
 دلی دیوانهم، ههر ئه کا قاوت
 ههم له بهسته را، ناخووش و ناساق
 له دووریت ئه مرم، له کونجی ئو تاق
 زور به ئاواتم، بگه یمه خزمته
 دیهن دووبارهت، بویته قسمته
 جهفا به «نادر»، ههر کاری تو یه
 ئاواتی من ههر، رزگاری تو یه

حەلە بچە

حەلە بچە، پوژۆی، هەر وه ک هیروشیما
 کرا خاپوور، بوۆ زالم، پروورپهشی ما
 ئەهات فرمیسک، له چاوی تاو و هه ژاران
 له ئەو کاته، ئەیان کرد، بوۆمب، باران
 قیامەت بوو، جەحانم بوو، بەلا بوو
 له مال و دەشت و کۆلان، هەر، ههرا بوو
 هه موو لاوانی چاک و فرز و بی باک
 به دەس ئەو زالمانه، چوونه ژیر خاک
 ژنی، لاشە می نالی خوهی به دەس بوو
 نه ما منداله کهی، رهنجی عه بهس بوو
 جوانی، دەس له گهردەن یاره کهی بوو
 جنازه می ئەو نزیک، دلداره کهی بوو
 هه موو کوژیان، به تاوان بی گوناحی
 به تاوان بی کهسی و بی پهناهی
 شه هیدان، هەر به وانت، بار ئە کریان
 دوو چاوی دۆسه کان، پڕ بوو، له گریان
 له دار، هه روا، ئە پڕیا، میوه کانی
 هه ژار و بی نهوا بوون، بیوه کانی!
 جووانیک، چاو به گریان، وه ک منالی
 به دەس زۆلم و له دەس زالم، ئە نالی
 منالی، دەس به دامەن خالقی دیم
 به دەسیه و بوو، تهنگی پڕ، به جی کیم!

له ئه ولاتر، منالی پاپه تی بوو
 فه قهت کاری خه فهت، بی تاقه تی بوو
 وتی : «دایکم، له ته ک باو کم، له دهس چوو»
 خوای ئه و، ته ک خوای زالم، یه کی بوو!
 خویا، ئه م هه موو زولمه نه وه خشی
 جنایهت زالم و بیړه حم و وه خشی!
 حه له بچه، شاره کم، شیواوه حالم
 له تو کو تا بوینم، دهستی زالم
 به لا ئیتر نه وینی، بی قه زا بی
 وه کوو گول، سوور و شیرین، بی عه زا بی
 به سه ئاوارگی، ئه م شار و ئه و شار
 نه وینم لاهه کانی تو، له سه ر دار
 ئه وی پوژی له زولم و زور، ئازاد
 دووباره تو ئه کهین، ئاوان و ئاباد
 ئه زانم دل هه مووتان، زور په شیوه
 ئه کا «نادر»، هه ناسه ی، پیشکه ش ئیوه

خاترات

ئه پرن رپيژه، له بهر چاو، خاترات
 ئه رژنن جا له چاو، ئاو، خاترات
 تو نازاني، به من چهی کرد، فیراقت!
 له ژینم، شادمانی برد، فیراقت
 به چاوانت، دلی من، موبته لا بوو
 ئه وینی من له عالم، به رمه لا بوو
 له هیجران و له دووریت، دهرده دارم
 تو ناوینی که چون، فرمیسک ئه بارم
 به قورعانی عهزیم، وا ها له مالت
 له ئاورووی خوه م، گوزه شتم بو جه مالت
 به لامه و ماگه تالی، زولفی کالت
 له ئه و روژا، که پالم دا به پالت!
 له عشقت، گهرچی که فتمه، ناو فه لاکهت
 ئه سینم من به گیان، دهرد و به لاکهت
 ده می، روژی، عهزیز، بی سهر به لیمان
 ئه که م گیانم فیدات، گهر بی به میمان
 به قوربانی دوو چاوی پر له رازت
 ئه زانم ئه مکوژی ئه م گشته نازت
 ئه گهر روژی بنم، من پا به مالت
 به قه و قهرنی ئه که م، توشای جه مالت
 له «نادر»، گهرچی ماگی بیخه وهر، یار
 هه رتا ئه و روژه ماگم، نیته جیگار

خانه باخ

چووم له ته ك يارم، ناو خانه باخی
 خوش بوو نهو جیگه، وه ك قه سر و کاخی
 دایکرد بوم شه راو، به قه و لیوانی
 جا ره قسی بوم کرد، به ساز دیوانی
 دیم به چاوانم، به هه شتی به رین
 غم و په ژاره، له دل من په رین
 له لای نهو خوش بوو، گوزه شتی زه مان
 جا باران باری، دیم په نگین که مان
 حه وزی لینا بوو، حه وزی بوو چکه له
 که نی، جا وتی: «ئه که ی تیا مه له؟!»
 پی که نینه که ی، دل می داوه شان
 به من نهو مانای، دل خواه شی چه شان
 گوزه شت نهو روزه، وه ک باقی روزه
 لهو روزه و خواه شی، پرووی له من پوشان
 نه مدی دوو باره، هیچ وه خت یاره که م
 باری کرد یارم، له ناو شاره که م
 لهو روزه و ژیان، ته که ما ناسازه
 ئیتر هه ر نه مدی، نهو چاوه نازه
 نهو روزه تکرار، هه رگیز ناویته و
 مه گه ر یاره که م، له غوربه ت بیته و
 شارم بی دل بهر، بوو که که لاه
 ته قدیر ته ک «نادر»، نه یژی جه لاه

خودکۆشی

بم به پيشمه رگت، يارى دوور له من
 هه چهن غه ير خه فته، نه ودا هيچ به من
 له دل دهر نچاي، هه رگيز خه يالت
 بووگه ئاواتم، سلامه تى حالت
 دل هه ر هين توويه، لا ناکا له کهس
 تو نه وى نازار، ئەم ژينه بو چهس؟!
 دل ته نگم، فه قهت، جى تو ئە کاته و
 خوه شه بيژن پيم، ياره که وهاته و
 بى وه کوو جارن، وشکه وکه چاوم
 له بان کتيوت، بنووسه ناوم
 بووگه ميمانم، خه فته به جى تو
 له بهر چاوم که فته، ئەم ژينه بى تو
 قسه ي هه ساوى، گوچکه نا دلم
 تا روژى که بى، من هه ر ماتلم
 بى با باوه ر کهم، تو بيوه فا نيت
 مه گه ر نه توت پيم، تو ئە هل جه فا نيت؟!
 له خوا نه ترسيایم، خوه م ئە کوشت نازار
 نه جات خوه م ئە دا، له م خه فته بازار
 به دهس ئەم دلّه و، پشت من، بووگه کووم
 هه يه خوا فه رمووگيه: «لا تَقْتُلُوا كُمْ»
 «نادر» ناساق و حالى به تره فه
 دلى ئاشق و يه کبار مه سره فه

خۆزگای

كهس وینه‌ی نیه، یاره جوانه كهم
 به ئاوات ئه‌وه، دل دیوانه كهم
 خواهش‌ترین جیگه، له ناو شاره كهم
 كوئان و كووجی، بهر مال یاره كهم
 خۆزگه بوایتایم، هاوسای ماله كهی
 زوو زوو بمدیای، خهت و خاله كهی
 پوسچی بوایتایم، زهنگ بهم له مالی
 وهخته هاته ده‌ر، بپرسم حالی
 یانه‌وه‌كه‌ر بوایم، بو خزمه‌تکاری
 هه‌رتا هه‌میشه، بمبه غه‌مخواری
 بچمه ناو زولفی، هه‌ر وه‌ك شانه كهی
 لباس بو‌ی هه‌لخه‌م، له بان بانه كهی
 له وه‌خت ناساقی، بگرم یاوه كهی
 جا كه‌می ناز كه‌م، زولفه‌ خواوه كهی
 كاش سیوه‌ر بووایم، بروایم له ته‌كیا
 یا خوینی بووایم، جاری له ره‌گیا؟!
 كاش قالی بووایم، له ناو ماله كهی
 بمنیته ژیر پا، له ناو هاله كهی
 كاش بالش بووایم، بمنیته ژیر سه‌ر
 نزیک‌ی بووایم، هه‌ر وه‌ك جل و به‌ر
 خۆزگه ئه‌بوومه، دووگمه‌ی كراسه كهی
 چرای كه‌م مه‌سره‌ف، بان تراسه كهی

خواهشم تئ بووایم، نه نگوشتهر دهسی
 یا عهینه ک له بان، دوو چاوی مهسی
 کاش خرخال بوایم، له بان مووچ دهسی
 نیشانمی بدای، به خزم و کهسی
 کاش جلی بوایم، تا بمکاته بهر
 یا گیره ی قژی، بمیدای له سهر
 خوژگه نه بوومه، ملوانک ملی
 یا نه و دووگمه وا، هان له بان جلی
 کاش کیفی بووایم، له سهر شانہ کهی
 یا پووله ورده، ناو گیرفانه کهی
 خوژگه نه چوومه، سهر کلاسه کهی
 وه ک پهره پی کاغه ز، لای گلاسه کهی
 گهر قهلم بووایم، به دهس دلدارم
 نه منوسی بو نه و، «بوت بیقه رارم»
 نه و نه وی، ژینم، زور، زور، بی تامه
 کهس وه ک یاره کهم، هاله کوئی؟! کامه؟!
 «نادر»، به سیه سا، کهم که، ئارزوو
 دلبر هات و چوو، چاوت پیه و نه بوو؟!

خۆزگه م به جاران

بالابه رز، شیرین، ئه ی خواهش له نجه و لار
 دل په ریشانم، بو نیایته سهر کار؟!
 دل پر له غه م و، چاو پر له باران
 نه مماغه خواهشی، خۆزگه م به جاران
 له و رۆژه و کردو، دینه من، قاخه
 قسه ی سهر زوانم، ههر ئاخ و داخه
 تو فکر و زکر و دین و ئیمانم
 تو خوا پیم مه یژه، من په شیمانم
 وهختی که تو چوویت، من دیم قیامهت
 ته ک خواه تا بردو، خواهشی، سلامهت
 سهر لی شیویا گم، بی نه جاتم به
 ریگه م گوم کردگه، ری نه جاتم به
 بو خاتر خوا که ت، لیم دووری مه که
 به نه ی خوا جیا، له حووری مه که!
 به داوت که فتم، به غه مزه و به ناز
 تانه مردگم، لیم مهیرانه واز
 دهرده دارم من، دهردی تویش بو من
 خواهشم تی بمرم، به دهستی تو، من
 وه ک به ندینخانه س، دونهیا به لامه و
 چاوم ها به ری، کهس بی ری نامه و
 کار «نادر»، بی تو، ههر ره نجه رویه
 شیعر و هه لبهستی، ته وسیفی تویه

خۆزگەم بە چاوم

خۆزگەم بە چاوم، وا تۆی دی له خەو
 خەوی خوەشی بوو، تۆ نازانی چەو!
 له خەو وه ک جارن، تە ک من سەمیمی
 تۆ نیمە ی من نیت، زیاتر له نیمی!
 رۆژی من بووگە، له رەنگ رۆژرەشان
 یادی به خەیر وا، ئەچواین شان به شان
 له دووری چاوت، من خەفە تبارم
 دامگ و زەلیل، زۆر گرفتارم
 ئیشارەت لیم کرد، بەو جفتە چاوه
 چەنی سادە بووم، نەمزانی داوه
 دل له دەس خەفەت، خەلاسی نیه
 ماسیگیر خەوهر، له ماسی نیه!
 نه غەمخوارم هەس، نه دلسۆزی خاس
 ئیتر هەر نایرم، بی تۆ تاسی خاس!
 شەوانە، شەراو، خوەم بو خوەم داگەم
 تۆ ویلم بکە ی، من ویلت ناکەم
 له دووری باالات، زۆر پەریشانم
 دەس کیشه تۆخوا، له دل ئیشانم
 دلی شکیاگ و چاوی پر له ئاو
 پیشکەشی تۆ کەم، عەزیزی قزخاو
 ئازارم ئە کە ی به نازت هەروا
 له کۆشتن «نادر»، بو ناکە ی پەروا؟!

خۆزگه م به و رۆژه

خۆزگه به و رۆژه، دل بهر یارم بوو
 له ناو ئهم خه لکه، کهس و کارم بوو
 له من، دل بهرم، به نیکه دووره
 ژیانم بی ئه و، هه ر سه ره و ژووره!
 تاله ئه و بپریم، خه فته دامیگرد
 ره نجی هیجرانی، دهس و پامی گرد
 هه ر وه ک کۆتری، دوورم له لانه م
 یارم ناژنه وی، شیوه ن شه وانهم
 شام و نه هارم، تیکه ل خه فته ته
 چه رخی زه مانه، بی مه عرفه ته!
 شکیاگه بی ئه و، دل بی پریم که م
 یاری دلسۆزم، له کوی پیه یا که م؟!
 خوه شه ئه و کاته، بیری ئه و ئه که م
 هه ر عه زیز منه، بیری چۆن نه که م؟!
 هه ز نا که م غه یر ئه و، کهس که م تو اشا
 ئه وینی له دل، چۆن بکه م حاشا؟!
 دل م پر له خوین، هه ناری ساوهم
 من بیوه فا نیم، له بیری ناوهم
 ئه گه ر دووره و بین، له مه یش زیاتر
 خاتراته که ی ناوهم له خاتر
 هه ر رۆژ و هه ر شه و، هه ر ناوی ئه وهم
 به شکم بی، «نادر»، ده ر بی ری له غه م

خوہش ئەو رۆژانہ

خوہش ئەو رۆژانہ، دەس لە ناو دەس بووین
 بێ خواردن شەراو، ھەر دوومان مەس بووین
 لە بێرت ماگە، عەزیزی نازار؟!
 ئەھاتین، ئەچواین، لە کووچە و بازار!
 بۆ سەفەر ئەچواین، ئەم شار و ئەو شار
 ھەر وہ ک دوو کۆتر، دوو ئاشق بێ عار
 ئەو رۆژە تۆم دی، ئەزانێ کە ی پوو؟!
 خوہشی دل ئیئمە، ھیچکەسی نە یبوو
 تۆم دی لە ناو باخ، لە پای چناری
 ھەر چی خەفەت بووم، نیامە کناری
 تۆم دی لەو باخە، خەریک گولچین
 چەنێ زەریف بوویت، لە وہخت پیکەنین!
 دلێ لە من سەند، چاو پڕشەرارت
 بۆ چی لە بێر چوو، ئازا قەرارت؟!
 خوہشی جارنمان، چە ھات بە سەریا؟!
 بیژە خوہشی مان، بۆ زوو گۆزەریا؟!
 ئیسە بە جی تۆ، خەفەت بووگە دۆس
 بە دۆسی دۆسی، کەندی لە من، پۆس
 فرمیسک بۆم نەما، ئیتیر بپژنم
 سزایە ژینم، لە یە ک بپژنم
 ئە گەر بۆت کریا، بپیرم کە گاهی
 بە یادی «نادر»، بکیشە ئاهی

خه فهت دووری تو

خه فهت دووری تو، له دل من زوره
 دللم داغان و حاللم ناجوره
 له و پوژه و که تو، دیگه دوو چاوم
 یاوم کردگه و کهم ناوی یاوم
 ناوی تو بردن، بوم بووگه عادهت
 ته رکت دا به من، زکر و عبادهت
 به شوینتا دللم، هه ر شوینتی ویله
 نه ونه گیریا گم، بهر چاوم لیله
 قه سه م به چاو و، گهرمی بازارت
 شیت بووگم به دهس، سه ختی ئازارت
 ئازاری ئاشق، مه هپاره، مه که
 بی تو نامینم، نه م کاره، مه که
 له تو نازهنین، بیخه وهر ماگم
 وه ک داری وشک و، بی سه مهر ماگم
 زه عیف و نه حیف، پیری چاوی تو
 په ریشان وه کوو، زولفی خاوی تو
 هه میشه موشتاق، زیارت رووتم
 نه سیر و ئاشق، تالی له مووتم
 فه سلی خه زان و گه لاریزانه
 بی تو دیق نه کهم، قه درم بزانه
 نه گر «نادر» مرد، روژی له بهر پات
 به مه درم بیژه، عومری به سه ر هات!

خه فته دهر کهر

خواقه زای بالآت، یاری خواهش جه مال
 که سیکم نه دی، وه ک تو با که مال
 خه فته دهر که ری، به غه یر تو م نه بوو
 وه ختی که تو م بوو، پشتم کو م نه بوو
 تا تو ته هاتی، خه فته ته یرد با
 خه تای گه ردوون بوو، وا تو م له دهس دا
 به گه ردهن گه ردوون، دهینی من و تو
 دیواری کیشا، بهینی من و تو
 هیچکس له دل من، جیگه ت ناگری
 کام نو کهر ئاخر، جیگه ی شاگری؟!
 تو نه بزی منی، تا ئاخر نه فوس
 من چون دلم تی، جی تو، بهم به کهس؟!
 تو ره گ ه یاتی، روحم به ساقه ت
 به شهوقی تو یه، گه ردوومه تاقه ت
 لهم دونیا فهقه ت، بالای تو م نه وی
 هم دونیا بی تو، میخام هه ر نه وی
 دوور له چاوانت، زو زور کلافه م
 بو ته سکینی دل، هه ر شهو له کافه م
 دلی ئاواره م، هه ر نایته و بو مال
 فهقه ت بو لای تو، هه ر ئا، په ر و بال
 سفح و نیمه رو، عه سر و ئیواره
 چاو «نادر» پر ئاو، وه ک زریواره

خه فته فیراقت

خه فته فیراقت، به قه و سه دهه زار
 به گیانت رازیم، بچمه ژیر مه زار
 هه ر هاله بیرم، قه ولی پاره کهت
 بوچی به جیت هیشت، دوس و یاره کهت؟!
 نووری چاوانم، زور سه خته دووری
 سهخت تر له دووری، هه ر پور سه بووری!
 رازی نیم بی تو، بکیشم نه فسه
 بووگه ئەم دونیا، به لام وه ک قه فسه
 له دووریت غه مبار، په ریش، دامماگم
 له بیرت ناوهم، عه زیز، تا ماگم
 دلم تهنک بووگه، بو رهنک چاوه کهت
 له زوان ناکه فی، تاوی ناوه کهت
 دهس هه ل ناگرم، له چاوخومارت
 کی هه سی ئاخر، حوسن بی شوومارت!
 پورم رهش، هه ر وه ک، سورمه ی چاوه کهت
 په ریشانم وه ک، زولفه خاوه کهت
 ته رکی ژین ئە کهم، گه ر بکه ی ته رکم
 ئاواتی ژینم، بو ناکه ی ده رکم؟!
 رازیم که چاوم، بو تو ده ر بینم
 دوور له تو ئازیز، من بوچ بمینم؟!
 بیروه و شیرین که، ئەم ژینه تاله
 دل «نادر» فه قهت، ته ک تو خواهه شحاله

خه له تيام

فهوری خه له تيام، به ناز چاوه کهت
 چه ک بوو له بان دل، شیرین ناوه کهت
 په خش و په لایه، نه گریجه ی خاوت
 ئاشق شیت نه کا، خو ماری چاوت
 ئاو تی له چاوم، وه ک کانی جو شان
 بیژه له بهر چه، پرووت له من پو شان؟!
 پاو نیا به دلما، نه ی که وش که تانی
 نه م گشته جفا، تو چون نه تانی؟!
 هه رچه ن دلرفین، زور فره زانی
 مانای ئاشقی، تو که ی نه زانی؟!
 زووخاوم مه ایرا، به غه مزه و به ناز
 بیلا بوینم، رو خساره کهت باز
 دللم دوور له تو، هه میشه نه یشی
 بی تو خواهش نیه، هیچ نووش و عه یشی
 بو ره زای خوا کهت، سه ری کم لی به
 جار یتر پیاله ی، شه راوم پی به
 نازانی ژینم بی تو چه تاله!
 بی با بوینم، نه و قه ژه کاله
 دهنگی تو مه وزوون، وه ک قه ناریه
 وه ختی لیم دووری، کارم زاریه
 هه رچه ن چاو دیه ن، «نادر» ت نیه
 سه د جار تر نه یژم، کهس وه ک تو کیه؟!

خهوم دی ئه مرم

خهوم دی بی تو، ئه مرم به راسی
 رهنگ و پرووم زهرد بوو، خوه مم نه ناسی!
 له جهور و جهفات، ئاخر بو نه مرم؟!
 له بان سه رم بی، راحت تر ئه مرم
 من خوه م ئاشق و دلم دیوانه س
 تو نهوی، مالم، ئه یژی ویرانه س
 حال م بی پرسه و لایکم لی که رهو
 بی با وه ک جار ان، بیچین بو دهره و
 مه گهر نامناسی؟! من یاری پارت
 وا ئیشاره ت کرد، جا بووم به یارت
 په ریشان ت کرد، زولفت به دهس با
 من بو تو عه قل و، دینم له دهس دا
 گیج و حه یرانم، له کاری دلم
 بی با سو که و بی، غه مباری دلم
 دوور بگری له من، گیانم ده رئه چی
 که ی بی تو بو من، ژیان سه رئه چی؟!
 چین و چرووکی، رو خساری زهردم
 به خاتر ئه وهس، له لای تو تهردم!
 نهوی به یارم، ته رکی دین ئه که م
 به ینی دوا ی ئه وه، ته رکی ژین ئه که م
 زولفت، دل «نادر»، په ریشان ئه کات
 چاوی تو ته مرین دل ئیشان ئه کات

خه یال

چهن خوه شه پیم، ئه و خه یاله، تو ئه وینم، تی له دوور
تی به ره و من، وه ک فریشته و وه ک پهری، جوانتر له حوور
تی دووباره، تا بپرسی حالی من، وه ک پاره که
جائیه وی شیرین له بهر چاوم، دووباره شاره که
تی ئه وینم روومهت و، ههم قامه تی بهرز وه ک چنار
تیته ناو دل شادی و، پرهنجم ئه وی زوو بهرکنار
تی وه کوو جارن ئه که ی ناز و، دلم تیریته جوش
جائیه سیننی نازی تو، ئاسان له ئاشق، عه قل و هوش
تی له من دووره و ئه که ی، رهنجی فیراق و بیکه سی
گیانی تازهم پی ئه ده ی، ته ک خالقا، تو هاوده سی؟!
گر خه فته بی، ههر وه کوو جارن، به داوما تو ئه که ی
ههم به دهستی نه رمی خوهت، فرمیسک له چاوم پاک ئه که ی
دهستی من ئه گری، ئه وه ی من ته ک خوه تا، بو خانه باخ
جا له دل من دهر ئه که ی، زووخ و خه فته، ههم ئاخ و داخ
پا به پا، ههم شان به شان، ههر دوو ئه چین بو گول چین
جا به لوتفی تو شه فا په یدا ئه کا، کونه برین
بوم ئه رزنی، پر پیاله ی، له و شه راوه سووره وا
مهست ئه کات و دهر د و مهینهت، زوو له سینه لا ئه وا
زور تو اشای تو ئه که م، تا به شکه پشکی، تاسه که م
بوت ئه که م، ههر وه ک گولی، شیرین گولم، گول یاسه که م
جا به تو ئه یژم: عه زیزی «نادر» ی، ئیتیر مهرو
تو حه یات و ژینمی، ته رکم مه که، ساقه ی سهرو

چاؤ ئىنتزارم

چاۋبە گىرىانم، پەشىۋو دلتەنگ
 لە تاسەى چاۋت، يارى شوخ و شەنگ
 چاۋ ئىنتزارم، ھەر رۆژ و ھەر شەو
 بىرەو دووپارە، خەرامان ۋە ك كەو
 بەشكەم بىتەو، ئەى گولغوزارم
 مەن لە بەر دوورى، چاۋى تۆ، زارم
 لە بىرم ناچى، ئەى دلدارە كەم
 تاۋى نە تاۋى، ھەر تاسەو ئە كەم
 فەرقى بۆم نەما، رۆژان و شەوان
 سەرت لىم شىۋان، برۆت ۋە ك كەوان!
 ئەنالم بە دل، ھەر ۋە ك قەنارى
 بۆ تۆ، كە شىرىن، ۋە ك گول ھەنارى
 تۆ شىرىن، شە كەر، مەن تالى قاۋەم
 تا رۆژى ماگم، لە بىرت ناۋەم
 كى وتى نازار، دل لە مەن بەردە؟!
 كى خستىيە بە يىمان، ئەم گشتە نەردە؟!
 سەيرى گول ناكەم، لە گول جوان تىرى
 لە گشت ئەم خەلكە، شىرىن زوان تىرى
 جى تۆ لە دلما، كەسى ناگرى
 ۋە سلى تۆ نازار، يا خوا پاگرى
 حالم پەرىش ۋە دل گرفتارە
 دلت لە «نادر»، كەى ئاگادارە؟!

چاو به ری

دلّ دام به دلّ بهر، به خوہی و خالی
 نازانم چه بکهم، له دس ژین تالی!
 ماله کم بیّ ئه و، بیّ ره ونه ق ماگه
 به و به خت ئه و که سه، ویرانه مالی
 هه میشه و دائم، چاو به ریگه یم
 له ناو چاوگه لما، جیگه ی ئه و خالی
 چه زوو به سهر هات، زه مان عه زیزیم
 که فتگمه ژیر پا، وه ک بهر و قالی
 به ینی، ته کیه گا و، سه نگ سه بوورم بوو
 دوو باره که ی تی، پال بهم به پالی!
 دلی دوور له یار، کاری ههر شینه
 تالی نه حسه و، تاریکه فالی
 ههر که سه بیکه سه، وه ک من له دونا
 به زه ی نایته وه، که سی به حالی
 ههر که سی وه ک من، دلی با به یار
 په نجه ی عزرائیل، ئه و یته شالی!
 غه ربی ئاشق، زور دلّ کزینه
 دووره له یار و، دووره له مالی
 سهر ئه نیته وه، ئاشق به داخه و
 ئه واته ژیر خاک، ئاوات و سالی
 «نادر» گهر بمری، زوو له بیر ئه چی
 تالات کردگه سه و، زوو گه یگه سالی!

چاوت شکارچی

جوان و ریځک و پیځک، شیرین و ره‌عنا
 بو من، ناشقی، تو کردو مه‌عنا!
 چاوت شکارچی، بروت تیرکه‌وان
 له من سه‌ندگیه، عشقی تو ته‌وان
 ئیسه وه ک جاران، خو نیم نازه‌نین
 له بیرم چو وگه، بی تو پی‌که‌نین
 قه‌شه‌نگ و زه‌ریف، هم مانگی، هم ناز
 دل، شیتی تو یه، شیرین دلنه‌واز
 بوچی وه ک جاران، مه‌هل لیم نانی؟!
 هم گشته جه‌فا، تو چون نه‌تانی؟!
 دلی من ناسک، له تیف، وه ک په‌ره
 تو خسته ژیر پا، وه‌تزانلی به‌ره؟!
 بیژه له سهر چی، عه‌زیز باوانم
 دووره و بووگیته‌و، له بهر چاوانم؟!
 بیکه بو خاتر، سیی جزمه‌ی قورعان
 بی با بتوینم، خوه‌م که‌م به قوربان
 غه‌ریب و بی‌که‌س، دوور له خاکی خوه‌م
 هه‌ر وه ک کیسه‌لی، چو وگمه‌ لاکی خوه‌م!
 به‌شکه‌م له داخ، زوو سهر بنمه‌وه
 با خه‌ف‌ه‌ت دووریت، لیم جیا بیته‌وه
 هاله ناو جه‌رگم، کلپه‌ی ناگری
 دل «نادر» له تو، ده‌س هه‌ل ناگری

چاوخومار

له دهس چاوی خوماری تو،خومارم
 پهریشان و غه مین و دهرده دارم
 شهو و پروژان له داخی توئه سووتم
 ئه سیری پیچی زولف و، تالی مووتم
 به لا گهردانی تو بی، چاوه کانم
 بو نادهی تو، ولامی قاوه کانم؟!
 تو جوانی، وه ک پهری، جووری، فریشته
 به لام جهور و جه فا، ئائین و کیشته!
 بو بیر ناکه ی له یاری بی په ناکه ت؟!
 که بی تو، که فته ناو، به حری فه لاکه ت؟!
 له تو دوورم، ئه که م بو ت بیقه راری
 گولم، هیلا کی دهردم، بمده یاری
 به هاری تو، وه لی من وه ک خه زانم
 گوله نازاره که م، قه درت ئه زانم
 وه کوو جاران، بی بو لام و، سه رم به
 له دهس مهینه ت جیایی، بی، به رم به
 دلّم پروسوای زه مان و خاس و عامه
 نهوی، شادی، خو هشی، ژینم ته مامه
 دلی «نادر»، خه فه تبار و هه ژاره
 ئه گهر بی، کوچ ئه کا، په نج و په ژاره

چاو شیرین

چاوی شیرین تر، له چاوی ئاهوو
 کراسه سهوزه کهی، سهوزه وه ک کاهوو
 لیوی شیرینی، له رهنگ هه ناره
 له تیف و زه ریف، وه ک گول به هاره
 ئاشق کۆشتنی، به ناز، زۆر عالی!
 مالی هاله خوار، «مزگتی والی»!
 گوناسووره کهی، وه ک سیفی سووره
 به داخه و چاوم، له چاوی دووره!
 روومه تی جوانی، مۆدل نه قاشی
 عه مهل به په یمان، وه لی زۆر ناشی!
 ئه و نایت بپرسی، ئیتر له حاله
 بی ناز دا که فتگم، له گوشه ی مالم!
 بی تاقهت بووگم، بو قژی کالی
 نازانم له کی، بپرسم حالی!
 نه یوینم ئیتر، گهر خوانه خواسه
 ریشه م دهر تییره، خه فته، هه ناسه!
 من که، له دهس چووم، خوا یاری ئه و بی
 خوا نه کا ئه ویچ، وه ک من بی خه و بی
 ئاواتم وایه، بمرم به جی ئه و
 بمینی، بچی، خه راما، وه ک که و
 من بو هه میسه، دل م دا به ئه و
 ئیتر جیا ناوی، دل «نادر» له ئه و

چاو که ژال

چاوت شیرین تر، له چاوی که ژال
چاوت به ئاشق، تاوی نات مه جال
هه لاله ی به هار، سه ر داره کانی
رووناک تر له گشت، هه ساره کانی
سووری رهنگ لیوت، هاوړهنگ گولاله س
بو ئه و سووریه، دل پر له ناله س
له دهس دوو چاوت، کاری من، زاری
رؤخسارم زهرده و، برینم کاری
شهوم وه ک، توئیل، دریژ و تاریک
رؤژیچم هه روا، ئه ی که مه رباریک!
ئه م دؤنیا بی تو، هه ر وه ک زیندانه
هه ر که س ئه وینم، وه ک زیندانبانه
کوردگیه دووریت، پیر و بیمارم
بیړه و دووباره، خوهت که تیمارم
بی سه حرا بچین، شان به شان
جا بیم به دهورتا، هه ر وه ک په روانه!
خوه شه دانیشم، دلخوهش له لای تو
بو گه ریان بچم، جا پا به پای تو
ئیسه که چاوت، منی کرد ئه سیر
توخوا ئه سپرت، هه ر نه وه ی له بیر
ته نیا ئاواتی «نادر»، وسالت
دوور ناوی له تو، بووگه وه بالت!

چاومهس

دوو چاوی مهستت، شهیتان و به لاس
 دل په ریشانم، به تۆ مۆبته لاس
 منۆ نیا سه ر کار، له ناو ئه و کووچه!
 قهول نازاره کان، وه ک پر یا پووچه!
 به دهس چاوی تۆ، له دهس دهر چووگم
 مه گهر نه وزانی، ئاشق تۆ بووگم!
 تۆ خو، وانه بوویت، بو واته پی هات؟!
 منۆ رۆسوا کرد، له شار و دیهات!
 دل مۆ، بیوه فا، بو خسته ژیر پات؟!
 دل منۆ شکاند، نام چۆن دلت هات؟!
 خاتراتی تۆ، بووگنه ره فیقم
 بو عه هدۆ شکاند، دۆسی شه فیقم!
 چۆن فهرق نا کا بووت، بوون و نه بوونم!
 داوام ههس له خوام، له دۆنیا چوونم
 به عشقی تۆیه، هه میشه مهستم
 بو چاوی تۆیه، شیعر و هه لبهستم
 له م دۆنیا یه دا، ههر تۆیت مه بهستم
 فرامۆشت که م، بزانه پهستم
 هه رتا که ماگم، بو من ئه وینی
 دهر د و په نج فیراق، هه رگیز نه وینی
 شه و تا به یانی، به یانی تا شه و
 چاو و دل «نادر»، پریه له تاسه و

چاوه کهم

من له دووریت زۆر ئه گیرم، تا که کویر بپی چاوه کهم
 چون شیرین و زۆر به نازی، دلبره قژخاوه کهم
 بهو دوو چاوه پر له نازه، بی بوینه حالی من
 چاوی سوور و پرخهفته، ههر رۆژ و شهو، پرتاوه کهم
 کهی ئەزانی حال و ئەحوالی دلم، ئەهی دیده مهس؟!
 بی بزا دهردی دلم، ئەهی دلبره توراوه کهم
 من ئەوینداری جه مالت، ئاشق و پابهندی تۆم
 پیچی زۆلفی تۆ که مهنده، ئەهی گوله له ولواوه کهم
 من ئەسیرم، کاخ و مالم، بووگه زیندان و قهفەس
 بی نه جاتم به، له زهنجیر و کهمهند و داوه کهم
 زۆر بریندار و نهخوش بووم و، دلی من پر خهفته
 تۆ نه هاتی ئەهی شفا کهم، تا که کهم کهی یاوه کهم
 ههر به ئاواتم که رۆژی بیم، بوینم قامه تۆ
 بی ئیراده، پروو به مالی تۆ ئەچی، ههنگاوه کهم
 تا که عالم به رقه راره، چاوه ریتیم، ماتلم
 عۆمری من بی تۆ به سه رهات و له ژینم، ماوه، کهم
 ویل و سه رگهردان، وه کوو دیوانه، ههر شوینی ئەچم
 ناوی شیرینت، شیرینم، من له ههر کوئی قاو ئە کهم
 خوهم ئەزانم زوو به زوو، پۆژی له بیری تۆ ئەچم
 ههم فه رامۆشت ئەوی، پۆژی له رۆژان، ناوه کهم
 بیری «نادر» ههر مه که، با دلحه زین، وه ک من نهوی
 تۆ برو خوهش به، گولم، با ههر بژیت، سه رچاوه کهم

چه بکه م؟!؟

چه بکم من له دهس، یاری نازارم؟!
 به چاوی مهسی، نه کا نازارم
 جه فا پیم نه کات، دلّم نه شکینئ
 نه ترسم له لام، روژی نه مینئ
 دلّم دا به نه و، به یادگاری
 لای من، خه فته نه و، ماگه به دیاری
 لیوی وه ک گو له و، دوو چاوی زور مهس
 به داخه و دووره و، ناکه فیته دهس
 شپرزم، بی حال، هه ر وه ک ناواره
 دلّم بی تاقهت، پر له هاواره
 دهر دم زور فرهس، به یان ناکری
 به لای نه م و نه و، عه یان ناکری
 نه ونه گیریا گم، بو ناز نه و قره
 بهر چاوم تاره، نه یزیته مزه!
 نه جهل نه وینم، بی نه و، پیم نزیک
 تیته پیشه وه، نارام، بی دزیک
 ها له بهر چاوم، مؤژه ی چاوانی
 گوناح ناشقی، سه خته تاوانی!
 کونه برینی، ها له سه ر جه رگم
 نه ویت به یارم، رازی به مه رگم
 له ناز و غه مزه، ئوستاد و ماهر
 قاتلی «نادر»، دلسوز به زاهر!

چه نی شیرینی؟!؟

چه نی شیرینی، پامووره له پا؟!؟
 دل و دین ئه وهی، به نازی، یه ک جا!
 خالت به نیشان، ئاواتی ژینم
 حیجابت لاوه، با خاس بتوینم
 خستووته گیانم، هه رچه ن ئاگری
 دل باز هی ن تویه و به غهیر نادری
 له زولفت، تالی، جی ماگه لامه و
 زه نجیر ئه وینت، هه ر ها به پامه و
 دل م بو لای تو، وه ک کوتر ئه فری
 هه رچه ن ئه زانم، به دهس تو ئه دری
 ئه ونه کیشامه، غه ری بی، دوووری
 ئیتر نازانم، مانای سه بووری!
 له دؤنیا، ئاوات، به غهیر توم نیه
 بیژه له دؤنیا، وه کوو تو کیه؟!
 هه رچه ن ده رمو کرد له ناو شاره که و
 هه ر ها له ته که ما، یادگاره که و!
 هه ر وه ختی نازار، بیر جاران ئه که م
 خاتراته که و، گولباران ئه که م
 بو دوو چاوی تو، چاوی من، گریان
 به غهیر تو، دل خه لک، بوم بوو به بریان
 تو خه ریک به زم و، هه لپه رکی گه ریان
 «نادر» و دلی، له سه ر تو س شه ریان!

دایه دلته نگم

دایه دل ته نگتم، فره و فره اوان
 نیت بیژی به من «عه زیزی باوان»!
 له دووریت دایه، غه مینم، نالان
 ژینم تارپکه، وه ک ته نگه دالان
 تو هه ی له کوینا، بزانی حالم؟!
 وه ک کوتر ئه سیر، برپاگه بالم
 خه وهر ناپرسی، له کار و بارم
 له و روژه و چووگی، بیگهس و کارم
 دائم له دووریت، وه ک دهرده دارم
 خه فته و گریان، بووگهسه کارم
 تو خو ناوینی، مووی سپی سه رم
 تو که ی ئه وینی، عازیه تی به رم؟!
 دایه گیان، دلّم، غه مباری تو یه
 ماتل موحه بیهت، دلّداری تو یه
 تا که ی ته نیا بم؟، غه ریب و بیگهس؟!
 هه ر وا ئه زانم، هام له ناو قه فهس
 ئیتر له دووای تو، شادیم نه دیگه
 دلّیکم ههس من، زور تیکه تیکه
 له بیرمه دایه، خوه شمۆ گهره ک بوو
 وجوود نازارت، له دۆنیا ته ک بوو
 ناوینی له چاو، فرمیسکم چۆن تی!
 کاش بمرم، قه ورم، نزیک به تو بی

قهولت دا هه رگيز، تو ته ركم نه كهى
 خاوهن هيچ دهر د و، هيچ نه ركم نه كهى
 فرميسك دوو چاوم، باران سه ر قه ورت
 بو وه فات نه كرد، به عه ه د و قه و لت؟!
 شه و و رۆژ بى تو، دائم غه م بارم
 هه ر وه ك مندالى، بو ت بي قه رارم
 هه ر تا رۆژ مردن، چا و ئينتزارم
 له دوورى تو، وه وا ئه وه ونه زارم
 هه ر چه ن له دووريت، دائم ناشادم
 وه لى تا ما گم، نا چى له يادم
 له دوورى بالات، من كز و ماتم
 نه زانم تو ناي ت، تا بهى نه جاتم
 به هيوام شه وى، تو بي ته خه وم
 تا له نا و خه وا، شيرين بى شه وم
 خه فته دوور بكهى، له دل پر غه مم
 خوه ت خالى بكهى، له دل وه ره مم
 له بيمه نه توت، روله «نادر» گيان
 من له تو پازيم، خوه شو بى ژيان

دروژن

له بیرت چووگه؟، قهولو دا: «که تیم؟!»
 دلّمۆ بردگه و، غه مۆ داگه پیّم
 بو به درۆ وتو: «من یاری غارم؟!»
 تو چوویت و خهفت، بووگه به یارم
 له چاوم باران، نیم نم ئه واری
 دلّم پر ئه وی، به هر نه واری!
 چاوم دوور له تو، پر له بارانه
 دلی من به داخ، خوهشی جارانه
 خهفت نه بوونت، که مه رشکینه
 کار چاوم بی تو، فرمیسک تکینه
 به غهیر ئاشقی، من چیم بوو خه تا؟!
 بو خاترات، نه تبرد ته ک خوه تا؟!
 به ناز و غه مزه، له دین دهرمۆ کرد
 به جیمۆ هیشت و، قور به سه رمۆ کرد
 دهردۆ له گیانم، شیرین کاله کهم
 بی ره و، شیرین که، ژینه تاله کهم
 نه ترسم رۆژی، بپرسی حالم
 له ژیری خاک بم، به دهسته و، زالم
 خهفت، نه هار و مهینهت شامه کهم
 به دواپی تیم، شیعر و نامه کهم
 جوانیم دا له دهس، پیر بووم به دهسته و
 له زیندانی عشق، «نادر» و بهسته و

دل

له چاوم هەر تی، فرمیسک وه ک باران
 بگهین به داوما، له دهس چووم یاران
 دهر دیکم ههس من، بی دهوا و دهرمان
 هەر وه ک ئاگری، که فگه ناو خهرمان!
 دهور و بهرم چۆل، بی کهس و بی یار
 دل هەر ئه پرسئ، «داخۆم کهی تی یار؟!»
 به دهس ئهم دلّهو، مالّم ویرانه
 هەر ئه یژی: «بچۆ، دل بهر بیرانه!»
 دل من شعورئ، حهساوی نیه
 له لیست عاقلان، ههر ناوی نیه!
 دل، پهلهئ گۆشته، وهلهئ زور پهلاس
 ئه یژی: «ته ک دل بهر، وهخت ههر، وه ک ته لاس!»
 وه ک نهی شوانه کان، دل پر له نالهس
 ژینئ تالی من، وه ک پیشه تالهس!
 زور ههژ و واژه، دل بی تاقه تم
 نیه غهیر خهفته، هیچ لیاقه تم
 ئاخ له دهس دل و، ئوف له دهس گهردوون
 کاری کردنه، خو شه پیّم، نه بوون!
 دلی دیوانه، بوچ ئه ونه هاری؟!
 بو دهس ناکیشی، تو له دل داری؟!
 چه سپیا گه پیّمه و، ئه جهل، وه ک که نه!
 بهین «نادر» و مه رگ، وه ک تالی به نه!

دل سووزیا گم

بۆی قرچەى كه واو، له دل سووزيا گم
 تىت و نازانم، بى تو چون ماگم!
 چاوشيرينه كه م، يارى بالابه رز
 بى با دهردى دل، به تو بكه م عهرز
 گزگيانم ئه يشى، له پا تا مه لاج
 مه گه ر دهرده كه م، خوت بكه ي عه لاج
 بگه ي به داوما، يارى بيوه فا
 خوا قه بوول ناكات، ئه م جه ور و جه فا
 تو نه وى، شادى، بو من حه رامه
 ئاخ له ده س گه ر دوون، چهن بى مه رامه!
 دلّه شىته كه م، هه ر داوات ئه كات
 خه فته دوورى تو، من له پا ئه خات
 شىت و ديوانه، خو شاخى نيه
 مردن شىته كان، هيچ داخى نيه!
 من كه قابل نه وم، تو بى به يارم؟!
 پىم بيژه بوچه، بوويته دلدارم؟!
 ئاواتم وايه، پرۆژى كه ئه مرم
 دووباره، تاوى، ده سى تو بگرم
 عومرم به سه ر هات، هه ر به يادى تو
 له رهنج ئاشقت، بوچه شادى تو؟!
 دل «نادر» بو تو، زور، بيقه راره
 تو بى به يارى، زمسان به هاره

دل شکیاگ

دل شکیاگ ئیتر، شه فایکی نیه
 مه ککه بی که عبه، سه فایکی نیه!
 دلی من شیته، مه نعی دل مه که
 ئاشق دی مته نت، خه تایکی نیه
 خو زگه به و که سه، وا ئاشق نه وگه
 یاری پر جه و و جه فایکی نیه
 عشق و عاشقی، ده رد ناخوه شیکه
 ئه م ناخوه شینه، ده وایکی نیه
 وه ک شه م ناسووتی، به لا ناوینی
 هه رکه دل به ری، به لایکی نیه
 بیچاره دل م، وا ئه وینداره
 دل ئه وینداران، به هایکی نیه
 له ناوه و ویران، به زاهر ئارام
 دل م بی ده نگه و، هه رایکی نیه
 سه رگه ردانه دل، بی خانومانه
 بو خه لوه تی شه و، سه رایکی نیه
 ئارام ناگری، دلی دیوانه م
 یارم پیمه یله و، وه فایکی نیه
 نووری ماله که م، جه مالی تو بوو
 ئیسه که لاهه س، چرایکی نیه

قه ناری قه فهس، وه ختی دلته نگ بی
 ئیتر ناخوینی، نه وایکی نیه
 هه ناسه م پوژی، دامه نت نه گری
 کی نه یژی دل من، خوایکی نیه؟!
 «نادر»، وه ک داری، بی ریشه ماگه
 سه مهر و گول و، گه لایکی نیه

دلم

دلم، پر له غه م و، زوخاو و وهره م
 وه کوو ویرانه یه، داغان و دهره م
 دلم بی تاقاقت و، چاوم پر ئاوه
 ته وان و سه بر و هو شم، لی بر او ه
 ژيانی من له دووری تو، چه تاله!
 له تو دوورم گولم، ژینم به تاله
 دلم خواهش بو، له ته ک تو، کفته بهر چاو
 وه کوو ویرانه مالی، کفته سهر ئاو
 له دل ئیتر نه ما، ئارام و سه بری
 له بهر مالت خواهشه به م، چار و که پری
 په ریشانم وه کوو زولفی تو، ئه ی یار
 به چاوم مهرگ ئه وینم، روژی چهن جار
 تو نازانی که من، بی تو چه ته نیام!
 خواهش ئه و روژانه وا، ته ک تو ئه که نیام!
 گولی من، بی تو بیزارم له ههستی
 هه تا بمرم، تو ئاوات و مه بهستی
 هه همیشه هه ی له ناو فکر و خه یالم
 له دووری تو ئه شی، تا که ی بنالم؟!
 له بهر چاوی من، هه ره شه و خه یالت
 له دیوانم ئه که م، وه سفی جه مالت!
 دلی دماغی «نادر»، عاشقی تو
 به قوربانت ئه بم، چون لایقی تو

دلم بۆت تهنگه

دلم بۆت تهنگ بوو، هه ناسه م ده رهات
 له چاو تلیر بوو، فرمیسک وه ک هه لمات!
 نیشه ناو گه لووم، بوغزی، له دووریت
 شیرین تر له گشت، تو بو من، حووریت
 ژیر بوو ئەم دله، تا تو دی به چاو
 وهختی که تو چوویت، دۆنیا کهفت له چاو
 بۆم سهخته ئیتر، چاوت نهوینم
 چاوی تو مایه ی، عشق و نهوینم
 ئە گهر دلی من، تو بدا له دهس
 ئە مرم، دیق ئە که م، یاری دیده مهس
 بیرو و باوه پ و، دین و ئیمانم
 تا تووم دی به چاو، نیامه گیرفانم!
 رفاندۆ له من، دلم به یه ک جار
 له و ساوه و بووگم، به عشق تو دووچار
 من شهوی رهشم، تو هه ساره ی گهش
 بی لاوه له دل، په ژاره و پهنگ رهش
 داخۆم دووباره، تیه ماله که م؟!
 بوینی به چاو، روژ و حاله که م؟!
 که ی تی، بهر پاکه ت، خوه م که م گولباران؟!
 بیمه پیشوازت، وه ک جاری جاران؟!
 تو بو دل «نادر»، ئارامی گیانی
 مه بهست و ئاوات، خوه شی ژیانی

دلم بی مه نتق

دلم بی مه نتق، دلم نا حالی
 ژیانی لیم کرد، بی تو به تالی
 نازانی حال، عه جهب حالیکه
 دوو روژ نه توینم، پییم به سالیکه!
 له م دۆنیا فه قهت، به تو دلخو شم
 له شادی، خو هشی، نه که ی بی به شم
 خواجه زای خو هت و شیرین زوانه که ت
 منی شیت کردگه، چاوه جوانه که ت
 چاوی وه ک چاوت، ههر په یا ناوی!
 یا خوا له بهر مال، بتوینم تاوی
 هه زاران هه زار، چاوه ها به شونت
 گشتی شیت بووگه، بو عه تر و بو نت
 هه رچه ن له دووریت، زور داپژیا گم
 به خو شی دیه ن، تو یه که ما گم
 رازیم ههر له خه و، چاوم، پی ت که فی
 به داخه و چاوم، هیچ شه و ناخه فی!
 له باخی ژیان، تو یی گولی ژاله م
 به وگه نیی به من، چاره نووس عالهم
 نه زانم چاوم، ههر پی ت نا که فی
 به ده ردی خو همه و، با دل دا که فی!
 به داوی چاوت، دوو چارم، دوو چار
 فیدات بی «نادر»، نه یه ک جار، سه د جار

دلم دیوانه‌س

دلم نا حالی، زور هیچ نه زانه
 به حهق و ناحق، نه گری به هانه
 قسه و نه سیحت، خو حالی ناوی
 نه کاله جباری، هر خه ریک مانه
 کار و باری دل، هر عه زیهت منه
 له یار نه پرسى، دائم نیشانه
 به من حوکم نه کا، «زهنگى به، بو یار»
 هر فرمان نه دا، نه یژیهته خانه!
 له ناو مهردما، من بووگمه رو سوا
 هر ثان له من، خه لک، ته شهر و تانه!
 به دهس نه دله، وا هیچ نافامی
 قسمه تم له ژین، دائم هر ژانه
 روژی له سه حرا، دلم په رت نه کهم
 یا نه یخه مه خوار، له و به رزه بانه!
 دل بووگه باعیس، نویژ و روژگم
 نه یژی ئاشقی، عه ینی عرفانه!
 بزانه به زه رب، ته عه و هه ره شه
 دلم ژیر نه وی، ئاخری یا نه؟
 له کار نه دله، سه رم سر ماگه
 «نادر»، شیت نه کا، ئا بهم قورعانه!

دلم ناشاده

دوو چاوپرهشی تو، له پا خستمي
 بپويه وائهيژم، ژين و ههستمي
 پپر له په ژارهس، دلي ناشادم
 بوئوه هه رگيز، تو ناکه ي يادم
 پير بووم، وهلي دل، وه ک تفل دهستان!
 به هاري ليم کرد، بي تو به زستان
 مهستي چاوي تو، نه مهستي بادهم
 چاوي مهستي تو، به عالم نادم
 جواني ديمهنت، له دونيا ته که
 ناوي شيرينت، له دلما حه که
 دلم هيلاکه، له دووري چاوت
 دلپه ريشانم، بو زولفي خاوت
 هه ر له به ياني، تاکه خوه راوا
 هم دله شيته، توئه کا داوا
 تو خوهشي دل و بينايي چاوم
 خوژگه بهو دهوره، وائوه وکرد قاوم!
 تا چاوي تو، دي، ليم برپا تارام!
 که ي بتوينم باز، شوخي دلارام؟!
 له بالاي به رزت، سه د ماشالله بي
 دوو چاوي نازت، دوور له به لا بي
 دلم دا به تو، ليتي ناسينم
 له «نادر»، جو نوون، شيتي، ناسينم!

دَلنیا به

دَلنیا به، تا که هم، توَم ها له بیر
 دل به داوی لار و له نجهت، که فته گیر
 کونجی سینهم، پر له زووخ و داخ و ئاخ
 وه ک ته نورم یا جه حانم، داخی داخ!
 من مه لولم، پر له ره نج و مهینه تی
 تو عه تیقه، وه ک بو تیکی قهیمه تی!
 زو لفی ئال و کال و جوانت، وه ک ته لا!
 چاوی مه ستت، ناز و شیرین، زور به لا!
 تا دوو چاوی تو ئه وینم، شیئت نهوم
 جا به قوربانی دوو چاوت، چون نهوم؟!
 هر دوو چاوی من به قوربان چاوه کهت
 وامننی کرده ئه سیری داوه کهت
 بی تو هر روژ و شهوی، دو سم غه مه
 سه د به لا بو دل بگه ی، هیشتا که مه
 بی بوینه، چاوه کانم پر له ئاو
 جا وه کوو جارن، به پیم، پیاله ی شه راو
 بی بوینه، سه د هه ناسه ی سه ر لچم
 دوا ی دیه ن تو، جا له نه م دو نیا، بیچم
 ها له ناو جه رگم برینت، سه ده ه زار
 شاد نهوم وه ختی که بی، بو سه ر مه زار
 تو خواهش و من ناخوه شم، جا کوا ده وا؟!
 که ی نه زانی حالی «نادر»، له م شه وا؟!

دلواپه سی تۆم

هه میشه، رۆژ و شهو، دلواپه سی تۆم
 خوۆمار و عاشقی، چاوی مه سی تۆم
 تۆ سیفیه سوور منی، واهای به شاخه و
 به دهستم ناکه فی، ئه ی گول، به داخه و
 له دووری تۆیه، تووشی رنج و دهردم
 به یانی ئاشقی کا، رهنگی زهردم
 گولم بی تۆ، به هاری من خه زانه
 حه رارهت یاوه کهم، خوورماپه زانه!
 له هه ر کوئی بم، نه وی لئنا، غه ریبم
 بو کردۆ دیده مه س، حه سرهت نه سییم؟!
 له بهر مالم، خوه شه رۆژی گۆزه ر که ی
 به چاوانت، به چاوی من، نه زه ر که ی
 دلّم پر له غه م و، ناله ی شه وانه
 له چاوم جوگه له ی فرمیسک، ره وانه !
 ژیانم بی تۆ بووگه، زه هرمارم
 نه ماوی لامه وه، بو شیت و هارم
 له ته نیایی، له دووریت، دل غه مینم
 به خووشی هه ر بژی، داخت نه وینم
 دلّم داوای که سی ناکا، مه گه ر تۆ
 خوا بیکا که من، بمرم له بهر تۆ
 نه گه رچی دلخوه شیم، ئیتر نه ماگه
 دلی «نادر»، به عشقی تۆیه ماگه

دلّه شیته کهم

دلّه شیته کهم، بو ناگری ئارام؟!
 خو ناپرسی لیت، یاری دلارام
 دلی دیوانه، بو دانارزی؟!
 یاره کهت چووگه، بی خواحافزی!!
 له بیر خوهی بردهو، بستگیه په یمان!
 روژی هات و چوو، وه ک هاتن مه یمان!
 ئە هی دل، له من یار، کهم که ته قازا
 دیر هاتگه دلبر، زوو چووو ئازا!
 کی ئه یژی که دل، به دل ریگهی ههس؟!
 ئە گهر ریگهی ههس، بو ماگی بی کهس؟!
 نازانم ئە ونه، بوچ خوهش خه یالی؟!
 هه ر وه کوو بولبول، بو یار ئە نالی؟!
 کهم هات و چوون که، له بهر مال دلبر
 خاترات دلبر، بی که له دل، دهر
 ئە زانم سهخته، چاره چهس ئاخر؟!
 عاقیبهت هه ر عشق، مه رگه، دهس ئاخر!
 هه ر چه ن که ته قدیر، بی ته قسیر نه بوو
 کاریگه ر، دو عای، شیخ و پیر نه بوو
 ته قدیر به دهس خواس، عه وه ز خو ناوی
 وه سهت ته خته، تاس، عه وه ز خو ناوی!
 له دهسته و «نادر»، هه ر تووشی دهرده
 سه ر لیوی دائیم، هه ناسهی سه رده!

دلی تو بهره ده

له و پوژه و زانیم، دلی تو بهره ده
 ئازای ئه نامم، وه ره هم و ده ده
 به لاما خو هشی، بی تو هه ر نه هات
 زانم پیا پیچیا، ئه ی شاخه ی نه وات!
 تو ته نیا گولی، ناوچه ی کوردستان
 تو گول چوار فه سلی، حه تتا له زستان
 هه ر شوینی ئه پرم، شوینی تو ئه گرم
 دوور له تو نازار، به م زوویه ئه مر م
 توژی ره حم بکه، به م دیوانه ته
 به ده ورتا ویله، ئه م په روانه ته
 له دووری بالات، وه ک شه م ئه سووتم
 مه نعی من مه که، من ئاشق رووتم
 له ئه م دۆنیا یه، هه ر تو م هه س و به س
 جیگه ت له دلما، ناده م به هیچکه س
 به خاتر تو یه، فرمیسک چاوه که م
 بو تو یه شیعر و هونره راوه که م
 جه فات کرد به من، ده نگم ده رنه هات
 حه یف له ئه و دله، وانیا ته ژیر پات
 هه رچه ن که جه فا، هه ر کاری تو یه
 ئاوات من فه قه ت، پر زگاری تو یه
 بیته و لای «نادر»، به م زوویه، به شکه م
 بی تو به م دۆنیا، دلم چۆن خو هس که م؟!

دلی خه یرنه دیگ

دلی خه یرنه دیگ، دلی دیوانه
 به دهسته و مالْم، بووگه و یرانه
 بو دانا کله فی، له گو شه ی دنجی؟!
 نازارت فرهس، خوهت به قه و فنجی!
 دلی بی مهنتق، دل به هانه گیر
 به خاتر دل بهر، من ته یته بهر تیر؟!
 بو ئیسرار ته که ی، دلی دیوانه
 من عه زیهت ته که ی، له سهر بیگانه؟!
 دلی نائارام، ئاشقی ویل که
 دل بهر ته گهر هات، خوه تی لی، گیل که
 ههر به یه ک ناگه ین، دوو خهت مه وازین
 ئیمه بو ته قدیر، وه سیله ی بازین!
 مه که نازارم، دلی دار زیانگ
 دلی کوس که فتگ، دلی دوو ابریاگ!
 به شکم بسووزی، له مه یش زیاتر
 جیا که فی له من، له مه یش جیاتر
 نه وده مه بهر تیر، به کلاشینکوف
 با نه جاتم بی، له دهس ئاخ و ئوف
 نه ونمه بهر درگا، با بتوا سپوور!
 یا په رتو ته که م، روژی ناو ته نوور!
 روژی له روژان، من تو ژیر ته که م
 جا «نادر» نازاد، له زه نجیر ته که م

دلی دیوانه م

دلی دیوانه م، گویچکه نا به پهنه
 کردگیه دۆنیا، بۆم زیندان و بهند
 نه مدی له م دله، به غهیر دهردی سه ر
 بووگه دۆژمه نم، ها به شوین دل بهر
 چهن بار پی و تم : «مه گره به هانه
 ئاخری ئه م که ی، شیت و دیوانه
 ئیتر به سیه دل، وه ک نه ی، مه ناله
 رۆژم رهش مه که، ئیتر به ناله»
 وه لی دل ده ریاس، ئارام ناگری
 بووگه سه ر بارم، دهس و پاگری !
 هه رچهن دله که م، بی دهنگ و باسه
 ئه کیشی له ناو، سینه م هه ناسه!
 بیزارم له دل، دۆژمه ن گیانه
 له بهر چاومی خست، ئا ئه م ژیا نه
 دلی که شکیا، ته عمیری نیه
 ژیا ن و نه مان، ته وفیری نیه
 شکایه ت نا که م له چه رخی گه ردوون
 دل ئه گه ر شکیا، با بشکی به توون!
 دوو چاوم، پر ئاو، هه ر وه ک زریوار
 رزگار ئه وم گه ر، بمدهن له سیدار
 دل په ریشانم، بیری له یل ئه کات
 دوو چاوی «نادر»، مه یلی سه یل ئه کات!

دوور له یار

دایم دلته ننگ و زور خه فته تبارم
 چوار فه سلم خه زان، له دووری یارم
 ساعه تی زه مان، بو من خه فتگه
 ههر روژو و ناوی، شه وانی تارم
 شه وانم دریژ، وه ک شه وی زستان
 بیخو ماتلی، هاتن به هارم
 دوور له دلدار و، چاو پر له فرمیسک
 دایم نه نالم، ههر وه ک هه زارم!
 بو خوهم نیشتم، به تاق و ته نیا
 کز و مهینه تی، بیکه س، هه ژارم
 روخسارم زهر د و به ختی من ره شه
 ماتل له سووچی، چاوهری یارم
 من خوهم نه زانم، لایق نیم به یار
 نه و وه کوو گوله و، من وشکه دارم
 بو دیهن یارم، ویل و سه رگه ردان
 غه ریب، ئاواره، دوورم له شارم
 ههر سووچی نه چم، خه فته هه س لینا
 خوهم له دهس خه فته، چوون دابشارم!
 یاری سه ند له من، چه رخی زه مانه
 ههر له بیخ کهنی، ریشه و ده مارم
 گه ردوون باعیسی، دووری من له یار
 من له ته ک گه ردوون، هه میشه قارم

په نجه هه لپیکیاگ، دلّم عه زادار
 ههر خواردن خه فته، بووگه سه کارم
 خه فته دلّ داری، له دلّ دهر ناچي
 کردگيه ژيان، به زه هری مارم
 له عنته نه نيرم، تاوي نه تاوي
 بو شانسى «نادر»، بو به ختى لارم

دوور له یه ک

له وړوژو که چوویت، من ماگم ته نیا
 دوور که فتن له یه ک، خو هشی لیم سه نیا
 گونا حم چه بوو؟!، منت به جی هیشت
 دردی هیجرانت، بوچی به من چیشت؟!
 که فت له بهر چاوم، بی تو ژیانم
 مووی سهرم بووگه، له رهنک دیانم
 شیرین تر له گول، زهریف تر له گشت
 خه فته هیجرانت، شکاندوویه پشت
 من له م په ر دونیا، تو له و په ر دونیا
 خو هشی له من دوور، من ههر به شونیا
 گول نازاره کم، بیروه، به هاره
 دله شیته کم، بو ت بیقه راره
 من ئاسمان رهش، تو هه ساره می
 تو ژین و ژیان، عومر دوو باره می
 مه گره له ئاشق، نه ونه فاسله
 مورادم فه قهت، ته ک تو حاسله
 بو دین بالات، چاوم ماتله
 ئاوات و خو هسیم، بی تو باتله
 گول وه ک تو نیه، له سه حرا و له دهشت
 له لای تو دونیا، نه وی وه ک به ههشت
 دهر نه چی گیانم، تو نه یته و نه گهر
 عه زیز «نادر» ی، نازانی مه گهر؟!

دووری

دوور له بالای تو، تاسه ی تو کردم
 نازانم بی تو، من بوچ نه مردم!
 هه ناسه ی دووریت، له دل به رزه و بوو
 فرمیسک فیراقت، له چاو لیژه و بوو
 بو ی که و او هه لسا، له سوژی سینهم
 له دل دریگاگ و، زور پینه پینه م
 دوو چاوی رهشت، ئاشق ئازاره
 دیوانهت رۆسوای، کووچه و بازاره
 غه می فیراقت، له دل من زوره
 بی تاقه تی تو م، حال م ناجوره
 هیوا و ئاوات و، مه بهستی منی
 خواهشی ژیان و، سه رمهستی منی
 بالابه رزه که م، گیانم به ساقهت
 فره بو دووریت، بووگم بی تاقهت
 هه رچه ن ناپرسی، له حالی زارم
 به لام تا که هم، هه ر تو یی دلدارم
 دووسی پاره که و، هم پیاره که م
 له بیرت ناوهم، چو ن کاروا ئه که م!
 هه ی له بهر چاوم، شیرین خواهش جه مال
 بی تو خهفه تبار، ته نیا هم له مال
 ئهم رۆژگاره، بی تامه بی تو
 «نادر» ی ته نیا، ناکامه بی تو

دووری گرد یارم

دووری گرد یارم، دوور وه ک هه ساره!
 کهفته دا و بییدا، دلی بیچاره
 چه نی زوو شکیا، قه ولی یاره کهم
 ئەمه کهی شهرت و، کوینهی قه راره
 دلّم جن جن و، پهل پهل، له دهس یار
 وه ک نامه ی دریاگ، بووگه سه دپاره
 بو هه ر کوئی ئەچم، خه فته ههس لینا
 داخۆم به خته کهم، بوچ ئەونه لاره؟!
 فه له ک ناچه رخی، هه رگیز به کامم
 هه میشه و دائم، له ته ک من قاره
 شه و ماتل رۆژ نیم، تا خوهر بیته دهر
 رۆژ یچم وه ک شه و، هه ر دوویان تاره
 له ته ک دلی خوهم، دائیم شهر ئە کهم
 خو له روو ناچی، چه نی بی عاره!!
 هه ر که ئەموینی، ئە یژی به ویا که:
 «ویلی کهن عه قلی، داگه ئیجاره!»
 ئەلبهت راس ئە یژن، ئاخو ئاشقم
 ئاشق، ناو مهردم، زه بوون و خاره!
 ئە یژن: «ئاشقی، جوورم و گو ناحه
 سزای ئاشقه، به رزی سیداره!»
 ژین، ژه حری ماره، تا یار بیته وه
 خو هشی ناوینی، «نادر» دووباره

دوسی غه مخوار

له و ساوه و که نه و، بووکه به دوسم
 شادی و خوہشی، چووکه ژیر پوسم
 غه مخوار و دلسوز، هم گشکس منه
 بچم بو سه فہر، دلواپس منه
 دل نه و ته ک خوہی، ریگه روونه کهی
 له خوام داوایه، سہر حال بوونه کهی
 ریگ و پیک و جوان، شیرین تر له قہن
 دلی له من سہند، بی ہیچ فہت و فہن!
 وه ک مرواریدہ، ہا له ناو سہدہف
 به تیری برژانگ، نه پیکي ہدہف!
 حیجاب ئاتہ لا، من مانگ نه وینم
 بروی وه ک شہ مشیر، برژانگ، نه وینم
 شیرین و شہ فاس، وه ک شاخہی نہوات
 وه ختی تی، خہ فہت، له دل لائہوات
 دہر کردن خہ فہت، بی نه و، ناتانم
 دہر د لیم دوور نه وی، بشیلی شانم
 قہسہم به جہدد و سہوزہ شالہ کہی
 پیم خوہشہ تہ واف، به دہور مالہ کہی
 گولی بو نه و ہم، باقہ به باقہ
 ئاخر جہ مالی، له دونیا تاقہ!
 ژیانہ «نادر»، ہا به دہس دل بہر
 بی حوزوور دل بہر، ژین ناچی به سہر

دوو کوتر

دوو کوترم دی، له بان ماله کم
 بارانیش نه هات، ورد ورد و کم کم
 که می دانه بو، نه و دووانه بر دم
 جاله دووره وه، تواسایان کردم
 نه بوو کوتری، به غهیر نه و دووانه
 دانه یان نه خوار د، دانه به دانه
 یه کی له وانه، چه رمگ و زه ریف
 وه لی نه و یاکه، نابار و نه حیف
 زه ریف به نازه و، لایکی لی کرده و
 به نازه و وتی : «بزانه، ورده و!»
 له ناو دلی نه و، ئاگری کرده و
 دین و ئیمانی، له بیر نه و برده و
 نه چرخیا به ده ور، یاره جوانه که ی
 ده نووکی نه دا، به سهر شاننه که ی
 نه گه ریا به ده ور، یاری شیرینی
 چه نی شیرین بوو، نه و کاته ژینی
 بوونه ره فیق و، دوو دلسوزی خاس
 رفاقت نه وان، بی قسه و، بی باس
 شریخه ی هه وری، هات له دووره وه
 به رق هه لسا له هه ور، زه رد و سووره وه
 کوتریک تر هات، جوان و خواهش نه ندام
 کوتر زه ریفی، ئازا خسته دام!

له ته ك ٺه و جوانه، په ږي، چاوشيرين
 دووره و بوو ټيتر، شادي و كه نين
 فرين له و بانه، ٺه و دووانه جوانه
 وه لي ٺه ميا كه، بوو به ديوانه!
 په ژاره ي دووري، ٺه و بيوه فايه
 كردي به عه زاء گشت ٺه و سه فايه
 كلپه ي ٺا گري، نيشته سهر دلي
 خه فته ٺه و ياره، تاوي نه يتلي
 كو مه و بوو پشتي، له ژير باري غم
 بوو گه سه خه فته، غه زاي ٺه و، ههر ژه م
 له ناو سينه ي ٺه و، ٺا گر دا گرسيا
 نيشاني دل بهر، بيخو ٺه پرسيا!
 دل ٺه و داما گه، كون كون و، له ت له ت
 به خه نجر دل بهر، دلي بوو خه ت، خه ت!
 كو تر به ره لا، به شوين ياره كه ي
 تا بي رو شن كا، شه وه تاره كه ي!
 ره ش بوو له بهر چاو، چه رخي زه مانه
 قسه ي دل داري، قسه ي ٺه وانه
 هه وره تر يشقه و، بروسكه و باران
 مني خسته بير، خواه شيه كه ي جار ان
 ناكه ني ٺاشق، تانه يته و ياري
 به سيه «نادر» گيان، باسي دل داري!

دەردۆ لیم

ھەر ھە کایەت غەم ئە کا، شمشالە کەم
 بۆ ئەسەر ناکا لە دل تۆ، نالە کەم؟!
 چاوخۆمار و، زۆلفی خا و، دیدەمەس
 بۆ جەمالت، دین و دۆنیام، دا لە دەس
 ئە ی عەزیز و نووری ھەر دوو چاوە کەم
 بێ تۆ دەردی ئەم دلە، چون چارە کەم؟!
 تۆ تەبیبی رۆح و قەلب و گیانە کەم
 تۆ عەلاجی دەردە بێ دەرمانە کەم
 تۆ شەفامی، گیان بە قۆرپانت، وەرە
 بێ لە دلما، رەنجی چەن سالەم بەرە
 ئە ی بە قۆربانی دوو چاوت، چاوە کەم
 ھەر لە دلما، ناوی جوانت، قاو ئە کەم
 بیخە یالی و، پە کو، بۆم ناکەفی
 عۆمری من بێ تۆ، لە سەر دەریا، کەفی!!
 ئەمکوژی ئاخەر بە نازت، یارە کەم
 بۆ ئە کە ی، رۆسوام و شیت، ناو شارە کەم؟!
 دەردی بالاکەت، لە گیانی من کەفی
 سەد بەلا ماتل منن، ھەر ناو سەفی!
 من درک، تو وە ک گولی، وا ھا لە باخ
 دەردی «نادر» کە ی عەلاجی تی بە ئاخ؟!

دهرده دارم

بی دهرمانم بکه، من دهرده دارم
 شه فاکه ی من، به دهستی تویه یارم
 له دووری چاوی مهستی تو، خو مارم
 بو ناپرسی له رهنجی بی شو مارم؟!
 نهوی، بوچیمه بی تو، ئەم دوو چاوه
 دوو چاوم هه ز ئە کا، به و زولفه خاوه
 خو تاوی ناکه فی، ناوت له زوانم
 ئیدامه ی ژینم بی تو، که ی توانم؟!
 له بانی قهلبی من، که بوو که ناوت
 بی تا پیشکه ش بکه م، گیانم به چاوت
 له بیری تو، به قورعان، من هه میسه
 بی وه که جاران، له پالم دابنیشه
 به هاری من، گه لاریزانه بی تو
 بو ئەو دۆنیا، سه فهر، ئاسانه بی تو
 تو جوانی، وه که گول و، من بهرگ خه زانم
 په ژاره و مهینه تی خوه م، خوه م ئە زانم
 له دووریت، رهنجی عشقم زور چه شیگه
 ئەوینی تو، له دلما، دلخوه شیگه
 ته ماری هاتنی تو، تاکه ئە مرم
 دووباره بی عه زیزم، با که نه مرم
 دلی «نادر» مه که تو، ئەونه ئازار
 منیش خوایکم هه یه، ئەه ی یاری نازار

ده لیلی ژینم

دووره لیم، بالات، دل ئه کا هاوار
 ههر وه ک ئه و کهسه، ها له ژیر ئاوار
 بو مان و ژیان، ههر تووی ده لیلیم
 من ئاشق به تووم، بو توو زه لیلیم
 بی توو چه سهخته، کیشانن نه فهس!
 من وه ک قه ناریم، وا هاو ناو قه فهس
 به ریگا ئه چی، وه ک کهو خه رامان
 نه مخه یته ژیر پا، ئامان، سه ئامان
 ئاو تی له چاو و، خوین تی له جه رگم
 به دهستی توویه، ژیان و مه رگم
 دل له دووری توو، مو سیبه تباره
 مه گهر ئهم دهرده، خووت بکه ی چاره
 دهردیکم ههس من، دهردی زور زه لام
 له دل، دهر ئه چی، گهر توو بیته لام
 خه فهت هیجرانت، بو کردو به شم
 که ی رو شن ئه که ی، توو روژی ره شم؟!
 ژیانم تاریک، ههر وه کوو غاری!
 ته رکی من مه که، بمینه جاری
 غه م که سی وه کوو، غه می من نیه
 عاشقتر له من، له عالم کیه؟!
 «نادر» ی هه ژار، دل بهستی توویه
 ره گی حه یاتی، به دهستی توویه

دهورهی منالی

یادی به خهیر بی، دهورهی منالی
 دهورهی رووداری، هاری، گهرالی!
 دم وچاو شووریاگ، روشن وه ک چرا
 روو به مه درهسه، ته ک دوس و برا
 روو پووش بو که نیشک، کووت بو کور، ئیجبار
 جل که سیف نه مدی، سه ر کلاس، هیچ بار
 شیر مفته نه هات، سفحانه یک ساده
 نازم، توول به دهس، بو نه زم، ناماده!
 ئاغهی موذیر و، خانم نامووزگار
 یادگار نووسین، بان دار و دیوار!
 میداد، میداد تراش، ماژیک و خودکار
 گوونیا، نه قاله، خهت کیش و په رگار!
 زنگ هونه رمان بوو، قهلم خهت، دهوات
 خراوی خه تیش، ئاورووی کهس نهوات!
 تاریخ، جوغرافی، دهرس «علم الاشیا»
 کوته ک حازر بوو، جه وه هر ئه پرژیا!
 ریازی، نه سل و، باقی فه رعیات
 چه نی قینم بوو، له دهرس شه رعیات!
 دهرس نه خوین، ته مه ل، نه بوو به سه ربار
 هه رکه پوولی نه و، نه چوو بو سه ر کار!
 نان و په نیر دایک، له کیف مه درهسه
 سه رمه شق موعه للم، ته کلیم مه درهسه

زهنگ ته فریح له ناو، حهوشی مه درسه
 تائهو به رۆبعی، ئه یانوت: «بهسه»!
 کارتیی ته شویق و، ههزار ئافهرین
 له خووشی، له حهوش، ته ک یه ک، هه لپهرین!
 ماچ دایک حازر بوو، ههر بۆ نۆمره ی بیس!
 جایزه ی باوکیش، دانه ی خودنویس!
 ته نبیه نۆمره ی سفر، خودکار به ی ن ئه نگوس!
 ههر کهس ئه گیریا، ئه یانوت: «چه لووس»!!
 له سه ر ئیمته حان، مۆراقب سه ر سه خت!
 سزای ته قه للۆب، شه لاک، له بان ته خت!
 به تۆپ پلاستیک، زهنگ وهرزش، تۆپان
 به ی نابه ی نی تۆپ، ئه که فته سه ر بان!
 زهنگ ته فریح، له حهوش، سه روسا، هه را
 دوای زهنگ ته حتیلی، به ره و مال، هه را
 دووچه رخه سواری، له ناو کووچه کان
 هات و چوون مانگا، داوای قووچه کان!
 له مانگ ره مه زان، پاشیومان ئه کرد
 جا بۆ سفحانه یش، تیکه یکمان ئه برد!!
 به داخه و نایته و، دهوره ی منالی
 ئیمرو ده رگیرین، له ته ک، ژین تالی
 نه باوک و نه دایک، نه ئه و دهوره ما
 نه ئی احترامی، بۆ کهس گه وره ما!
 دهوره ی منالی، چه زوو به سه ر هات
 له چاوی «نادر»، فرمیسکی ده رهات

دیارت نیه

بیژه پیّم نازار، بۆچ دیارت نیه؟!
 خه وهر له ئاشق، هه ژارت نیه؟!
 قه سه م به چاوت، وائه ونه کاله
 له بیبردن تو، بو من مه حاله
 زریفترا له گشت، دهم بوو چکه لانه
 بی تو وه ک سهیره م، ئه سیر له لانه
 نه ما له دلما، به غهیر تو ئاوات
 ههر روژ و ههر شهو، دل ته کا داوات
 فه له ک ته ک منا، بی تو ناسازه
 بی با نه مکوژی، ئه م گشته نازه!
 ئاگر دووری تو، ناکوژگیته وه
 خوه شیه کان جاران، مه گهر بیته وه
 کاش ههرگیز، عهزیز، نه بوای به یارم
 نه بوایته خه فته، بو دل هه ژارم
 گله یی ههر ناکه م، له تو که چووگی
 ئاخرا زه مانئ، عهزیز من بووگی
 مه نعی تو ناکه م، ته قدير وایه کرد
 تو ی له من جیا، ژینمی زایه کرد
 روژی تی، وه لی، عهزیز نازارم
 ناوینی به غهیر، زیارت، ئاسارم
 چه رخ فه له ک بی تو، خوه ش بۆم ناچه رخئ
 فه له ک وه ک گورگه و، «نادر» وه ک به رخئ

دیهن یار

به تاسه ی روومه تت، بهر، مالت هاتم
 وتم: «ئهی نووری چاوم، من خاکی پاتم»
 وتم: «شیتم، ده خیلتم، بملده ریگه»
 وتو: «بو شیته کان، نیمانه جیگه»!
 وتو: «ته رکم بکه». «جا چۆن دلم تی؟!
 به غه یر تو، کی عه زیزه؟ چاوه که م؟ کی؟!
 له ههر کوئی تو بووی، ئینه به هه شته
 شیرین وه ک تو نیه، خوزگه م به و به شته
 گولی تر، وه ک تو که ی هه س، جاله دو نیا؟
 بمه ئاواره یا، شیتم بم، به شوینیا؟!
 قه سه م به و جیگه من، تو م دی له ئینا
 به من نه یژی گولم: «وازم لی بیئا»
 به گهر دش ئاسمان و، هه و ره کانی
 له دهس چاوت، دو چاوم، بووگه کانی
 به مانگ و مانگه شه و، واهه و دیاره
 به تیخ برژانگی تو، دل پر شیاره
 به دیوانه ت بکه ره حمی، به قوربان
 بو خاتر ئیحترام، سیی جزمی قورعان
 شه هیدی چاوگه لی تو م، چاوو لیم پی
 نه گهر مردم، دلم، بو ت دا ئه نم، جی
 دلی «نادر»، به چاوی تو گرفتار
 مه که ته ک ئاشقت، ئه م جو ره ره فتار

رؤخساری ئاشق

مـؤسـیـبـه تـبـارم، له دووری یـارم
 گـریـان و شـیـوهـن، بـوـوگـه سـه کـارم
 بـازاری گـهـرمه، غـهـمزه ئه فرۆشی
 رۆخساری وه ک مانگ، له دوور ئه درۆشی
 وه ختی ناساقی، ئه و بوو، بۆم شهفا
 دوور له چاوی ئه و، ژینم بی سهفا
 دووره و بوو له من، زینته ماله کهم
 به قسمته کافر، نه وی حاله کهم!
 زه ریف و نازار، حووری به هه شته!
 بی ئه و، وه ک مه جنوون، من رووم له ده شته!
 رۆخساری ئاشق، ههر له دوور دیاره
 پـر چـین و چـرووک، پـر له شـیاره
 ئه ی دل، ویلم که، لیلم بی رانه واز
 له تو دوور بووگه، یاری زور به ناز
 ده وره ی نه ماگه، عشق له م زه مانه
 خه فته دل داری، ته قسیر خوه مانه!
 به مدنه شه راوی، غه م له بیرم چی
 هه رچه ن، که شه راو، ناگری یارم جی
 ئه زانم خه فته، ئه مکوژی، که م کهم
 به شکه زوو بمرم، نه جات بم له غه م
 «نادر» له لوتف یار، ئه گه ر بی به شه
 خه تای دل بهر چه س؟! به ختی خوه ی ره شه

رۆژ ئاشنایی

رۆژ ئاشنایی، رۆژی خوہشی بوو
 ئەو رۆژە خوہشە، زوو هات و زوو چوو!
 تا دیم دیمەنت، گەر کەفتە گیانم
 زوانم، لە هەولی، کەفتە بەر دیانم!
 وە ک نە خوہش ئازا، رەنگی من زەرد بوو
 ئازای ئە نامم، هەر وە ک یەخ، سەرد بوو!
 هەم دەسم، هەم پام، زوو کەفتە لەرزە
 مەنەعی من مە کە، باللات زۆر بەرزە
 لە کار کەفت ئانی، نۆتق و بەیانم
 بو لای تو لەشم، بە زۆر گەیانم
 تە پە تە پ قەلبم، ئاورووی، بۆم نە هیشت
 چاوی خو مارت، ژانی بە من چیشت
 چاوی مەسی تو، زۆر دلرفینە
 تو اشای سینەم کرد، نە ماو لە ئینە!
 دلّم دا بە تو، وتم: «ئەمانەت
 قەولم پی بدە، بە جی زەمانەت
 ئامانەت تو، دلە شیئە کەم
 بدە ی ئازاری، مواخیزەت ئە کەم
 بو هەر کوپی ئە چی، تە ک خوہ تا بیوہ
 ئاشقی تو یە، وە ک تو ی نە دیوہ»
 هەلبەستی «نادر» پیشکەشی تو یە
 کی رۆ خساری وە ک، مە هوہشی تو یە؟!

رۆژ رهش

بیروه یاره کهم، ههر وه ک پاره که
 برین بو ئاویه ر، ژیر چناره که
 له بیرته رۆژی، چووینه سهر کانی؟
 داره سیفی بوو، فرز چووینه بانی؟!
 وتم: «ئهی بهلا، من مۆبته لاتم»
 وتیۆ: «ته بیتم، بوویه له لاتم»
 وتم: «تۆ گولی، گول ناو باخه کان
 شکوفهی شیرین، له سهر شاخه کان»
 بزهی که نینی، نیشته سهر لیوت
 له ترس جیایی، بوومه په شیوت
 دوو چاوخۆمارت، منی کرده مهس
 دل و دۆنیا و دین، ههر سی، دام له دهس
 به سهر هات ئیتر، ئه و رۆژه خوه شه
 دووره و بووی، پۆژم، له و رۆژه و ره شه
 ناوت هه میشه، ها له سهر زوانم
 له بیر تۆم دائم، یاری زۆر جوانم
 به غهیر ناوی تۆ، ناوی نازانم
 ئیدامهی ژیان، بی تۆ ناتانم
 بی دهرمان بکه، کۆنه برینم
 له ناو شیته کان، من شیته ترینم
 رۆژی من ره شه، شه ووم دریژه
 بۆچه چووی له لام؟! به «نادر» بیژه!

رۆسوائی

دلم غهیر به تو، به کهس نه داگه
 جیگهی پات له بان، دلی من ماگه!
 بو تو رۆسوا بووم، عهزیز یاره کهم
 سوک بووم له بهر چاو، مهردم شاره کهم
 قههوم و ئاشنا، له من بیزارن
 کاریان ته حقیر من، چه نی بی کارن!
 ئاوروو، ئیعتبار، گشتی له دهس چوو
 ئهرزشم نه ما، بهقهو ته لی موو!
 له ته کیه و مزگت، ریگهی من نادهن
 ئه یژن ئاشقان، دل بهستی بادهن!
 دوور ئه گرن له من، ههر وه ک جو زامی
 نازانن که تو، شهفا بو زامی
 لیباس رۆسوائی، کریا به بهرما
 چهرگ دل داری، چووگه به سهرما!
 چه زینم، چونکه، زوو چووم له بیرت!
 وه لی ههر تا ههم، من ههمه بیرت
 ناره نجم له تو، ئه ی دل بهرعه زیز
 خه فته فیراقت، تاله و ههم له زیز!
 تو ته قسیرت نهو، ته قدیر خجالهت
 وا ژینمی تال کرد، به تالی ئالهت!!
 عهزیزی «نادر»، دامه ن پر له چین
 ئه ورۆژه ئه مرم، بو من نه که ی شین

رووسه‌ری ئاوی

پیم بیژه تو خوا، رووسه‌ری ئاوی
 له بهر چی نازار، تو بو من ناوی؟!
 له و روژه و چووگی، ته ک دؤنیا قارم
 تو دؤنیای من بویت، ئه‌ی گولعوزارم
 تو خاوون فکر و خه‌یالی منی
 کووترم، کووتر، تو بالی منی
 ناو قه‌فس سینهم، دل زیندانیه
 دؤنیای ئه‌ویندار، سه‌رگه‌ردانیه
 له دووری توویه، زار و بیمارم
 تا روژی مه‌رگم، ماتل تیمارم
 بو سه‌رم لینایت؟! حالم ناپرسی؟!
 له کوشتن ئاشق، مه‌گه‌ر ناترسی؟!
 خه‌وه‌ر ناپرسی، هیچ له دل ته‌نگم!
 بیخویه هاوار، ناژنه‌وی ده‌نگم!
 ئه‌گه‌ر بیژیت و، نه‌یژیت، دیاره
 کوشتنی ئاشق، بو تو ویاره!
 هه‌ر وه‌خت نازهنین، یادی تو ئه‌که‌م
 له خوای خوه‌م، تکای، شادی تو ئه‌که‌م
 روژی دووباره، ئه‌تیننی چاوم
 جا ره‌حمی ئه‌که‌ی، به‌چاو پر ئاووم
 دوور له تو «نادر»، نه‌یدیگه‌ شادی
 زیندانه‌ ژینی، حه‌بس ئینفرادی!

رۆله کانم

«هیوا» ی خوْشه ویس، نه و به رانه کهم
 دووره له من ئەو، چۆن ههرا نه کهم؟!
 هیوا و ئاوات و دلخو هشی منه
 له گه نجی دۆنیا، ههرا ئەو بهش منه
 په پولهی «پویا» م، به دهوری ویلم
 وهخته دووره لیلم، من کانی لیلم
 به هانهی ژیان، مایه ی سه ره رزیم
 عه قه به ی ژینم، به و ئە کهم ته نزم!
 «پوریا»، به پریزه، وه ک پوریای وهلی
 ههرا تاسه ی ئە کهم، به چه زهت عهلی
 له تاسه ی، وه ختی، ئاو تی له چاوم
 با کس نه زانی، چاوم ئە ساوم
 ههرا سی، دلخو هشی، سه مه ر ژیانم
 قه زای ههرا سیانان، که فی له گیانم
 ههرا سی هۆنه ر مه ند، فه هیم و ژیرن
 به سن جوان و، له عه قلا پیرن
 دلسۆزن بۆ یه ک، یار و شه فیقن
 دۆژمه ن شه یتان و، ته ک خوا ره فیقن
 له پۆژ پۆشن و، تاریکی شه وان
 داوا کهم له خوام، سه ره رزی ئە وان
 کهم کهم که یگه وهخت، جیا بوونم له وان
 به خوا وهن «نادر»، ئە سپیرم ئە وان

رہشہ خال

گرو تيم بهردا، بهو چاوه كاله
 ره شو كرد زينم، بهو ره شه خاله
 ليوه خونچه كهت، وه ك گول، شكوفا
 رهنك و رووم پهري، مردم له خوفا
 من بووم و دلي، نه ويچ دام به تو
 گيانچم بيژي، هه ر وا ئام به تو
 دهرديكم ههس من، دهرماني نيه
 وه ك ماشينيكم، فه رمانی نيه!
 له سهر كووچه تان، چاو به ريگه تم
 به ئاوات دپهن، مال و جيگه تم
 بالاي تهرچكت، هه ر وه ك نه هاله
 دوور له بالاكهت، زين بوم مه حاله
 دهسم له دهس تو، ئيتر برياهه
 وه ك نامه ي ئاشق، دلّم درياگه!
 خهفته دووري تو، له من دوور ناوي
 بهختي من ره شه و، هه رگيز سوور ناوي
 من شهوي يهلدام، تو روژي نه وروژ
 تو نه سيم به هار، من وه ك ته پ و توژ!
 تو نيمه ي مني، نيمه ي ليم برياهه
 به دهستي ته قدير، له من جيا كرياگه!
 «نادر» ي رووسوام، له شار دهر كرياگه
 زه خمي، بريندار، مامر سه ر برياهه!

ره فیق نیمه ری

منت به جی هیشت، ره فیق نیمه ری
 فرمیسک له چاوم، بزا وه ک چه تی!!
 به قهول سنه یگهل، ئه ی دووسی چاومه س
 «رفاقه تی تو، تا ده ور حه وزه که س!»
 دلّم پر له داخ، خوین تی له جهرگم
 مه گهر من چه م کرد، رازیت به مهرگم!
 عه جهب په نیکو، دا به من نازار؟!
 رووسوا بووم بو تو، له کووچه و بازار
 به یاد ئه و روژه، وا چوینه ناو باخ
 تاوی نه تاوی، ههر ئه کیشم ئاخ
 که سی کوا وه ک تو، جامم بو پر کات؟!
 قژ ساف و شیرین، له بهر من، فر کات؟!
 خه فته له دلّم، یه کباره ده رکات؟!
 شیعرم بخوینی، گشتی له بهر کات؟!
 شادی لیم دووره، چون له تو دوورم
 ههر خه فته ئه خوه م، بی تو مه جبوورم
 ئه گهر ئه تزانی، تو بو من ناوی
 چاوت بو چه رخان، وا که فتمه داوی؟!
 ههر روژ و ههر شه و، بی تاقه تم بوت
 تو بی خه یالی، ئه ی خوژگه م به خوت!
 بهر بوو له گیانم، بی تو ناگری
 دل «نادر»، بی تو، ئارام ناگری

ره مز عوبوور

خه یالم یاره و، یارم بی خه یال
 ئیتر وه ک جارن، ناپرسی ته حوال
 له و پوژه و چووگه، حالم خراوه
 ره فیقم سگار، پیاله ی شهراوه
 من خاوهن غه م و، هه ناسه ی سهردم
 ئاشق دوو چاوی، یاری دل بهردم
 خه وهر ناپرسی، له حالی زارم
 له دووری ئه وه، وا لیوبه بارم
 وه ک گوچان له غه م، چه ماوه پشتم
 خه فته دل داری، ئه و نیایه مشتم
 دو چاوم گریان، بو چاوی مه سی
 دلی دیوانه م، بازیچه ی ده سی
 بووی بو سو له ناو، دل م هاته دهر
 بی ناجی گوزه شت، ئاو ده ریا له سه ر!
 نه حسه تالعم، وه ک هشت و په نجم!
 که م ناوی بی ئه و، له دهر د و ره نجم
 دهر دم هه س وه لی، دهر مانم نیه
 دانهم کاشت وه لی، خه رمانم نیه!
 هه ر یار یار، ئه که م، تا ئه مده ن له دار!
 ده س بهر نام له ژین، ده س بهر نام له یار
 ناوی له سه ر زوان، خوه ی له من دووره
 بو ژینی «نادر»، ره مزی عوبووره!

رهنجی دلداری

رهنجی دلداریم، زیاتر له مه جنوون
 که ی مه جنوون بووگه، وه کوو من زه بوون؟!
 له و رۆژه و که و، اپیت موبته لا بووم
 وه ک مه جنوون دووچار، رهنج و به لا بووم
 رۆژی، زه رییفی، چاوت، نه وینم
 دۆنیا له دووریت، کاول نه وینم
 بی تو ژیانم، خالی بوو له نوور
 داخم له عشقت، دهروون وه ک ته نوور
 به ئاوات دیهن، رۆخسار و پروتم
 بی با بوینی، بی تو نه سووتم
 نه سووزم وه ک شه م، نه سازم ته ک غه م
 ناوم پاک نه وی، له م ژینه که م، که م
 خوژگا به و دیای، بی تو چه ته نیام!
 تا دوور بووی له من، له ریشه که نیام!
 ژین بی تو سه خته، ئارامی گیانم
 له بهر چاوم کفت، ژین و ژیانم
 ژیان که ی خوه شه، بی دیهن چاوت؟!
 ههر له ناو دل خوه م، قاو نه که م ناوت
 بی تو ئهر بمرم، به توون و ته وهس
 دلی من ناکات، به غه یر تو هه وهس
 ساده پیت بیژم، به زوان خوه مانی
 پشت «نادر»، له غه م، عشق تو چه مانی

زۆر په شیوم

له دووری شیوهت، من زۆر په شیوم
 ناوی شیرینت، هاله سهر لیوم
 به ناز و غه مزه ی، چاوت، دوو چارم
 له چاو تو نووسین، بوو گه سه کارم
 پرووناکی شه و، سومای چاوه کهم
 روژی سهد که رهت، ناوت قاو ئه کهم
 تاوی لاناچی، له بهر دوو چاوم
 له سهر په یمانم، ههر وا ویساوم
 پیشکەشی تو کهم، ههر دوو چاوه کهم
 ههر تو هه ی له ناو، دل سووتاوه کهم
 نازانی ژیان، بی تو چه سه خته
 ئه مه که ی ژیان، ئه مه که ی به خته؟!
 وه ک باران، فرمیسک، تیته خواره وه
 له جهه وری تو و، روژگار وه
 بو ئه گری له من، ئه و نه فاسله؟!
 نه زر و نیازم، بو بی حاسله؟!
 بیژه ژیانم بی تو، چون سهر کهم؟
 ئه م گشته غه مه، له دل چون دهر کهم؟
 کوا چاره؟!، مه گهر، خاکم به سهر کهم
 بچم بو غوربهت، خوه م دهر به دهر کهم
 «نادر»، بو خه فته، ئه و نه ئای به خوهت؟!
 پیر بووی له عشق نه و، کوا هیز و قوهت؟!

زهرده بهرگ

تۆ گولگولآوی، من زهرده بهرگم
 چه م کردگه نازار، پرازیت به مهرگم؟!
 بووگمه رۆسوی تو، بووگمه پهن عالهم
 تۆ بو گوئیچکه نای، به ئاه و ناله م؟!
 به حق و ناحق، ههر تاسهت ئه که م
 تۆ مه بهست منی، چون تاسهت نه که م؟!
 گلینه ی چاوم، پیر له بیری تو
 بی لیم بپرسه، بو ئه گیری تو؟!
 به ئاواتم من، ههر تۆم بیّت و بهس
 تۆ بی به یارم، جا که سم بو چهس؟!
 رهشی کرد رۆژم، رهشی چاوانت
 وتۆ: «دهسم خواهش، ئه مهس تاوانت»!
 تۆ دووری له من، مهرگ نزیکه پیم
 تۆ خوا پیم بیژه، بو هیشتگه جیم؟!
 ئه ونه گول شیرین، دیگمه لیّت نازار!
 چهز ناکه م بو که م، هیچ گولی نازار!
 دهشت و کهژ و کیف، بی تو که ویره
 ناچی له بیرم، ههر تۆم له بیره
 ئه زانم رۆژی، بو لام تیتته وه
 ئیتر ناکه نم، تا تو بیتته وه
 «نادر» له دووریت، په ریش و په کهر
 زیان ویل ئه کات، ویلی کهیت ئه گهر

سنه‌ی سه‌ربه‌رز

ئە‌ی سنه‌ی سه‌ربه‌رز و شیرین، شاره‌که‌م
 من به‌خاکی تو برینم چاره‌که‌م
 خاکی پاکت سوورمه‌یه بو چاوی من
 ئە‌ی به‌سه‌زوان شاره زور نازاره‌که‌م
 تو به‌لایک و ئە‌م هه‌موو شاره به‌لایک
 تو هه‌لوورک ژینمی، گه‌هواره‌که‌م
 ناوی جوانت قاو ئە‌که‌م، من هه‌ر له‌دوور
 بژنه‌وی شایه‌د سنه، هه‌واره‌که‌م
 تو به‌لامه‌و زور عه‌زیزی، وه‌ک دووچاو
 هه‌ر له‌دووره‌و، سلام له‌تو سه‌د باره‌که‌م
 شاخ و داخ و باخ و بیسانت، سنه
 بۆم به‌هه‌شته و جه‌ننه‌ت و گولزاره‌که‌م
 تو به‌هه‌شتی، شاری شیرینی سنه
 تو بمینه، من دلم بۆت پاره‌که‌م
 ناوی بان‌کانی شه‌فات، هه‌ر وشک نه‌وی
 چوون شه‌فایه بو دله‌ بیچاره‌که‌م
 من له‌غووربه‌ت، زور په‌ریشم دوور له‌تو
 هه‌ر ئە‌که‌تاسه‌ت، دله‌ ئاواره‌که‌م
 ناوی تو ته‌سکینه بو زامی دلم
 بۆت په‌ریشانه، دله‌ غه‌مباره‌که‌م
 من له‌تاسه‌ت، هه‌ر ئە‌ه‌وینم تو له‌خه‌و
 هه‌م به‌روژ و هه‌م شه‌وانی تاره‌که‌م

من له دل، تاسهت به دهر ناکه م سنه
 چۆن ئه وى ئاخر عه زيز، ئه م کاره که م؟!
 چاوه که م رۆشن به دیداری تۆه
 شاری شیرین، ئه ی گوله بى خاره که م
 من ئه گهر ماگم نه مردم، دوور له تۆ
 تۆ مه که لۆمه ی دله بیعاره که م
 شهرته غه یر بۆ تۆ، بۆ که س، سه ر خه م نه که م
 ئه تپه ره ستم، شاره که م، سالاره که م
 هه ر که بیکا، خه ومه تی تۆ، ئه ی سنه
 ئه و ئه ویتته، ره هبه ر و سه رداره که م
 به رقه رار بى، تا هه ميشه، په رچه مت
 شاری شیرینی من و دلداره که م
 تیمه وه رۆژى بۆ لای تۆ، ئه ی سنه
 تا شیرین بى، ژینی زۆر ناباره که م
 رۆژى کۆچم، شاره که م، هه ر وه خت بگه ی
 ئه وده مه ده س خالقه ره حماره که م
 مشتى خاکی تۆ ئه وه م، ئه و رۆژه وا
 له م ژيانه پاک ئه وى، ئاساره که م
 هه ر بژى، چۆن خو شه ويسى «نادر» ی
 من فیدای تۆ کا، سنه، داداره که م

سنه‌ی شیرین

له تو دوورم وه لی، دائم له لاتم
 بههشتی تو، بههشتی تو، ولاتم
 زه ریفه، زه رد و سوره باخه کانت
 نه نازم زور به کیف و شاخه کانت
 چه خواهش مه نزه، چه به رزه، کیفه کانت!
 چه شیرین و چه سووره، سیفه کانت!
 چه م و کانی، هه سیلت، پر له ئاوه
 له دووریت، حالی زاری من خراوه
 سه د و قشلاخ و دیهاتی گریزه
 وه کوو ئاویه ره، له لای من زور به ریزه
 له ناو ئیران و ناو ئهم گشته شاره
 فه قهت شیرینی شاری من دیاره
 به لا هه رگیز نه وینی، شاره که ی من
 له تو دووره، دله بیچاره که ی من
 خواه شه بان ئاویه رت، چون جی قه راره
 له غوربهت دا، دلم بوت بیقه راره
 هه همیشه هه ی له ناو فکر و خه یالم
 له دووری تو ئه شی تا که ی بنالم؟!
 ولات و شاری جوانم، زور عه زیزه
 ندای «حُبِّ الْوَطْنِ» بووگه فه ریزه
 دلم بی تاقه ته، ماگم به تاسهت
 نه وینم شاره که م، هه رگیز هه ناسهت

چه لاوانی خواه یانیاں کرد به ساقهت!
 له دهسیان دا له ره نجت، سهور و تاقهت
 سنه‌ی سه‌ر به‌رز، به سه‌ر به‌رزی بمینه
 غه‌ریم من وه‌لی، دل‌ها له ئینه
 به سه‌ر به‌رزی بژی، وه‌ک جاری جاران
 بباری هه‌ر به سه‌رتا، به‌فر و باران
 بژی هه‌ر تا که عالم به‌رقه‌راره
 بوینم دوژمه‌نی تو، سه‌ر به‌داره
 خوایا، شاره‌که‌ی من بیوه‌ری که
 نه‌سیبی ئیفتیخار و سه‌روه‌ری که
 له تو داوا ئه‌که‌م، په‌روه‌ردگارم
 له شه‌ر دوژمه‌ن، بی‌پاریزه‌دیارم
 بکه‌ن ده‌فنم له ناو ئه‌و خاکه‌پاکه
 که خاکی شاره‌که‌م، زور جوان و چاکه
 له غوربه‌ت، چاوی «نادر»، پر له شینه
 فه‌قه‌ت شاری سنه، جی که‌یف و ژینه

سۆلتان منی تو

شیرین و نازار، خواهش خال و خه تی
 سۆلتان منی تو، من گای پا په تی!
 دوور له رۆخسارت، من کز و ماتم
 بو عاشقی تو، به دۆنیا هاتم
 له و رۆژه و که و، له تو بریا گم
 هه ر ئه کانه، دلی دریا گم
 نمه ک مه پاشه، به بان برینم
 له نساو عاشیقان، عاشقترینم
 دوور له تو دلم، خواهشی ناوینی
 چاوم به غه یری، رهشی ناوینی
 تاسه ی کهس ناکه م، تاسه ی تو ئه که م
 مه نعی من مه که، تاسه ت بو نه که م؟!
 زور جوان و نازه، دوو چاوی مه ست
 که ی تی دوو باره، دهس بنمه ده ست؟!
 شه وتارم بی تو، چه نی دریره!
 به رهشی رۆژم، چاوت بریره
 هه رچه ن ناپرسی، عه زیز و نازم
 هه ست و ژیانم، بو تو ئه بازم
 عاله می شیرین، بی تو نامه وی
 که ی چه رخی گه ردوون، بو من رام ئه وی؟!
 هه رگیز ناکه فی، له چاوی «نادر»
 هه وش ی پیته و بی، «شیخ عبدالقادر»

سۆمای چاوه کهم

دلخویشی من، رویشنی دل، نوور و سۆمای چاوه کهم
 بی توئی نازاره کهم، با ههر ره شه و بی ناوه کهم
 دهردی هیجران و فیراقی تو، چه دهردی کاریه
 روژ و شه و بی تو غه مینم، ئاوی چاوم جاریه
 ئاوی چاوم بهر ئه وی، وه ختی، که بیری تو ئه کهم
 ههم زه مانئ، ئه و گوله، وا دات بو دیاری، بو ئه کهم
 ئه ونه بیری تو ئه کهم، نازار، له سه حرا، ههم له دهشت
 بیری خالق گهر بکردام، چه تمی جیگم ئه و به ههشت!
 جا به هه شتم بو چیه، توئی تیا نه وینم نازه نین
 چه یف نیه لئنا نه وینم، لیوی سوورت پیکه نین؟!
 روژ و شه و فهرقی نیه، گهر تو نه وی، روژ ههر شه وه
 دوور له توئی چاوه کهم، ههر شه و، دوو چاوم بیخه وه
 گهر نه وینم روومه تو، جا نووری چاوم بو چیه؟!
 تو نه وی ساقیم شه وانه، من شه راوم بو چیه؟!
 من شه و تو مانگه شه و، تو نووری دیواخانی من
 من بریندار و نه خویش، ههر توئی ته بیبی ژانی من
 چهن خواه شه باخی ژیان، ئه ی سیفه سووری باخه کهم
 روژی بستوینم، له دل، نامینئ ئاخ و داخه کهم
 چاره بو دهردی دلی «نادر»، فه قهت، په یمانه یه
 ئه و به دهوری قه دد و بالات، ههر وه کوو په روانه یه

سه خته فیراقت

دووره و بووی له من، ئه ی گولعو زارم
 به زهیت بو نه هات، به حالی زارم؟!
 سه خته فیراقت، سه خته نه بوونت
 دلّم ته نگ بووگه، بو هات و چوونت
 له و رۆژه و که چوویت، گریانه کارم
 مه گهر نه وزانی، به تو دوو چارم؟!
 به ژن و بالاکهت، سه نعی خودایه
 فکر و خه یالت، که ی لیم جو دایه؟!
 چاوت مه ست تره، له تو او چاومه سان
 بی تو چه ته نیام، ههر وه ک بیکه سان
 ئه درۆشی له رۆژ، ههر وه ک خوهره تاو
 ههر دوعا ئه که م، که س نا له تو چاو
 نه خواهش نه توینم، ههر گیز نازهنین
 هه همیشه سه ره به رز، ده مت پیکه نین
 من که سم بوچه س، غه یر از تو گشکه س؟!
 کارم چه س به که س، کارم به تو هه س
 نه قشی رۆخسارت، شیرین تر له مانگ
 به ئاوات ئه وه م، که من بکه ی بانگ
 خوا بیکا رۆژی، یه ک بگرینه وه
 به یادی جاران، گول بچینه وه
 «نادر» بو گیانت، گیانیش با، که مه
 قه دری بزانه، ئاشق وا، که مه

سه فەر

ژنه فتم وتیان، چووگی بو سه فەر
 نازانم بوچه، نه ودا پیم خه وهر
 بر و خوه شو بی، خوا پشت و په نات
 له دواي خالقم، ههر ئه کهم سه نات
 من به جی بیلا، یاری خوهش جه مال
 بی تو زیندانه، چه سه حرا، چه مال
 زوو بیته و گولم، خوا قه زای بالات
 ژینی من بی تو، ههس له مه حالات
 دونیا بیتامه، وه ختی که تو نیت
 چاوه چاو ئه کهم، تا ئه و وه خته بیت
 له ناو خه یالم، بالات ئه وینم!
 خوا قه زای بالات، به لات نه وینم
 تا تو بیته وه، دلّم ته ماره
 خه فته دووری تو، بوم بی شو ماره
 تا بیته و بو لام، من چاوه ریتم
 دوور له چاوانت، حه یران و شیتم
 وه ختی بیته وه، تیمه بهر مالت
 ماچ ئه کهم ده سو، ئه پرسم حالت
 له ههر کوئی که هه ی، ئه وده مه دهس خوا
 له پیرت بوهم، له به ینم بو
 زوو بیته و گولم، دلّما پیته وه
 بی با به خت «نادر»، خه وهر بیته وه

شہراو

ٺاگر دہروونم، کھی خاموش ٺہ کھی؟!
 کھی باز ھم شہراو، تہ کما نوش ٺہ کھی?!
 دوو چاوخومارت، پپر لہ شہراوہ
 دوو چاوی سوورم، بی تو پپر ٺاوہ
 ژیان خواهش نیہ، بی تو نازہ کھم
 بہ عشق تو سہلات، من چاو باز ٺہ کھم
 بیزار و خہسہم، لہم ژینہ تالہ
 نہ یتہ و لام ٺہ گہر، ژینم بہ تالہ
 منو کوشت بہ ناز، دہنگم دہر نہ ہات
 نہ وزانی مہ گہر، دل ھا لہ ژیر پات?!
 قہسہم بہ شہونویژ، دایکہ پیرہ کت
 بی دہرم بیرا، لہ زہنجیرہ کت
 پیشکھش بہ چاوت، ژین و حہ یاتم
 ھا بہ دہس چاوت، ژین و مہ ماتم
 ریگہ ٺہریت و، دل ٺہ کھی شکار
 ھہزاران ٺاشق، ٺہ کھی ٺیحتکار!
 ٺہ زانم خہفہت، ریشہم دہر تیری
 کھی داخوم چاوت، وازم لی بیری?!
 تا تو نہ یتہ لام، دہردم کھم ناوی
 سہرم، غہیر بو تو، بو کھس خہم ناوی
 لہ دووریت، «نادر»، چاوی بیخہوہ
 تا دووری لہ ٺہو، روژی ھہر شہوہ

شه و خه و

شهوئی خه وم دی، هاتمه بهر مالت
 بوینم چاوت، بپرسم حالت
 خوهت پیمن نشان دا، له و بانه بهرزه و
 سلامت کردم، به ترس و له رزه و
 هاتی له دووره و، به ناز و شهرمه و
 دهستت دا ته کما، به و دهسته نهرمه و
 وتم : «مهستم که، به و چاوه مهسته
 به ناز پمکوژی، حهقت به دهسته
 من گرفتارم، به و خاله ره شه
 دلّم له شادی، بی تو بی به شه
 رهنگ لیوت سووره، له رهنگ ئه رخنه وان
 زولّفه ره شه کهت، له رهنگی شه وان
 به یئیکه نازار، هر روژ ماتلم
 تا بی، گویچکه بهی، به ناله ی دلّم
 بی با بچین بو، چین سووره گول
 گویچکه بهین به دهنگ، هه زار و بولبول
 بچین بو کانی، ره فعی عه ته ش کهین
 له تاریکی شه و، ئاگری گه ش کهین
 به دهستی تو یه، ده وای دهرده کهم
 به «شه ش دهر به سیاگ»، ته خته نهرده کهم!
 من زور کلافه م، وه ختی که تو نیت
 دووباره بی با، ته قدیر بکهین، خیت!

داخۆم ههس له عشق، باسی شیرین تر؟!
 له جفت شهش تهخته، تاسی شیرین تر؟!
 تالی له زۆلفت، به عالم نه یژی
 قسه ی جیایی، له لای من نه یژی!
 وتۆ: «ئاشقی، دهر د بی ده وایه
 ئاشق گهر بمری، حه قیه و ره وایه»!
 عشق و عاشقی، کی نه یژی جه هله؟!
 جه فابه «نادر»، بو تو چه سه هله

شیت

ئەمن دىوانە، شىت و هيچ نەزانم
 لە ئەم دۇنيا، فەقەت ناو تۆ ئەزانم
 بو ناپرسی، عەزیزم، حالى زارم؟!
 لە بەر مەيخانە خەفتن، بووگە کارم
 نەما ئىتر خوەشى يا بەزم و حالى
 دلى تەنيام، لە تەنيايى ئەنالى
 نەماو، دلخوەشى و، شەوقى جاران
 حەزىنى تۆم عەزیز، کوا زەوقى جاران؟!
 بە ئاگر نە، بە عشقى تۆ ئەسووزم
 ئەوى تۆ خوا، مەگەر، بى تۆ نەسووزم؟!
 بە تەنگ هاتوومە بى تۆ، من لە گيانم
 سەر و ساتى، لە زيندانى ژيانم
 من و زەنجىرى عشق، پابەندە کانم
 وە کوو بیکەس، لە ناو سالمەندە کانم!
 بېرو با هەر نەزانى دەرد و رەنجم
 لە دوورى تۆ، رەفيقى هەشت و پەنجم!
 لە ئەم دۇنيا، بە عشقى تۆ ئەنازىم
 وەلى ئىيسە، بە رزگارى تۆ رازىم
 دلەم هەر ئاشقە، هەرگىز نە گورا
 هەتا کفنم ئە کەن، دەفنم لە گورا
 عەزاب و رەنجى «نادر»، تۆ نەدينە
 ئەوينى تۆ عەزیز، جوژى لە دینە!

شیرین

رۆخسارت شیرین، شیرین تر له مانگ
 له ناو دل به ران، هه ر تو یی به ناو بانگ
 تو چهن شیرینی! هه ر وه ک گول رۆزی
 به لام، د یقم ئای، به ئیمرو، سوۆزی
 دل م پیت خوه شه، ئه ی هه ر چیکه سم
 که س وینه ت نیه، یاری چاومه سم
 هه ز ئه که م رۆژی، بیمه ناو مالت
 بوینم به چاو، که خاسه حالت
 له هه وش ماله که ت، تاوی دانیشم
 که می بشیلی، پشت و شانیشم
 بیژم: «وه ک که ویر، تینگ بارانم
 شه راوم پی به، یاری جارانم»
 بیژم: «مه سم که، حال م خراوه
 پی که نین له سه ر، لیوم بر او ه
 ئاواتی منی، یاری زور به ریز
 نه م ماگه بی تو، نه سه ور و، نه هیز
 هه ر خوه م به قوربان، شاله سه وزه که ت
 به و کاته قسمه ت، هه ز ره ت غه سه که ت!!»
 هه ر چهن وه سل ی تو، وه همه و، خه یالات
 بم به قوربان ت، به ساقه ی بالات
 تو گولی، نازار، «نادر»، په پوله و
 به پات ئه سووتی، تا بی به بووله و!

شیرین که لام

من فهادی توّم، ئه‌ی شیرین که لام
 با تهنیا نه ووم، بمینه له لام
 به دهستی توّیه، ده‌وای ده‌رده کهم
 تاسه‌ی کهس ناکه‌م، تاسه‌ی توّئه کهم
 له دلّ چوّن ده‌رکه‌م، فکر و خه‌یالت؟!
 به کفر خوّ ناوئی، پا بنمه مالت!
 دلّی غه‌مبارم، ئه‌گری به‌هانته
 زورم پیّ خوّشه، بم به په‌روانته
 گیان فیدات ئه‌که‌م، به سه‌هل و ئاسان
 ئه‌ر بیژی بمره، نابم هه‌راسان
 شه‌وی بیّ بوّ لام، بپرسه حالم
 قه‌شه‌نگ و زه‌ریف، خواهش خه‌ت و خالم!
 له باخی ژیان، سایه‌می له سه‌ر
 به‌داخه‌و ناله‌م، لیت ناکا ئه‌سه‌ر!
 له دوا‌ی توّ دلّم، به چی خواهش بکه‌م؟!
 چوّن په‌یمانته که‌ت، فه‌راموّش بکه‌م؟!
 له‌عنه‌ت له‌گه‌ردوون، توّی لیم جیا کرد
 خواهشی له‌من سه‌ند، په‌نجمی زیا کرد
 فرمیسکی که‌فته، بان کاغه‌زه‌که‌م
 شه‌راوم ئه‌وی، با مه‌زمه‌زه‌که‌م
 «نادر» ئه‌سیره و، ها له‌ناو قه‌فه‌س
 بیّ توّ بوّچیه، بکیشی نه‌فه‌س؟!

شیرینی چاوشین

دهسم به دامهن، دامهن پر له چین
 کهم که ئازارم، شیرینی چاوشین
 تاوی، بی یادت، عه زیز، سهر ناکهم
 عشقت له دلما، هه رگیز دهر ناکهم
 ئه نباری خه فته، هاله ناو دلّم
 خه فته، خوا پیت نات، شیرین چاوکلّم
 ساکت و سامت، دل پر له داخه
 بی تو خواهشی ژین، لیم بووگه قاخه
 نازانم چه بکه م، له دهس ته نیائی
 زور سهخته دووریت، سهخته جیائی
 من که رازی نیم، هیچ به هه ناسهت
 چیت پی ئه برگه، بمرم له تاسهت؟!
 غه می فیراقت، که مه رشکیئه
 عه زیز دوورله من، تو هه ی له کوینه؟!
 بی تو وه ک که ویر، بی حال و تینگ
 ته نیا له ته ک تو، ئه مینم زینگ!
 زور زور بی تامه، ئه م ژینه بی تو
 ژیان له ته ک تو، شیرینه، بی، تو!
 به دهر دچی ئه خوا، ئه م ژینه تاله؟!
 نه یته و لام ئه گهر، ژینم به تاله
 بوچی ته ک «نادر»، که فیتته سهر قین؟!
 بو ئه که ی کاری، دهس کیشی له ژین؟!

عاشق

هەر که ئاشقه، تهخته یکی که مه
 چاوی پر له ئاو، نه یزیده چه مه
 نیه بو ئاشق، هیچ هاو نشینی
 هاوده م ئه وو هل و ئاخری غه مه
 ئاشق له مه عشوق هه میشه دووره
 ئه م به شوین دلدار، ئه و کاری په مه
 گیان فیدا ئه کات، بو گیانی دلبر
 ئه م ئاشق یار و ئه و دوژمه ن ئه مه
 به ئاوات دینه رو خساری یاره
 هه ر له روژ شه ممه، تا کوو ئه م شه ممه
 یار به شیوه ی گول، هه ر بو ی ئه کانا ز
 ئه م هه ر ئه سووتی، نه یزیده شه مه
 گه ر دلبر پرسئی، شه راو چی ده خوه ی؟
 نه یزی شه راوی، له ره نگ ئه و ده مه
 له ناو ئه م خه لکه، ئاشق هه ر دیاره
 رو خسار، زه رده به ی، هه م پشتی خه مه
 مه ردمی عادی، بیخه وه ر له عشق
 وازانین شیته، ئه کهن پی گه مه!
 دلبر ناپرسی، له حالی ئاشق
 ئه و خه ریک به زم و ئه م له ماته مه!
 «نادر»، له مه ورد، عشق و ئاشقی
 هه زار شیعر بیژی، هیشتا هه ر که مه

ع ش ق

ئەى عەزىز بېرەحم و بى ئىنساڧە كەم
 تۆى لە دۇنيا، عىن و شىن و قافە كەم
 ئەى عەزىز و نازەنىن، قىرخواو كەم
 تۆ خوەشى ژىنى، تۆ نوورى چاوه كەم
 تۆ نەوى، من ژىنى بى تۆم، بۆچىه؟!
 دلخوەشىمى، نوور و سوماى، بۆ دىه
 ئەى عەزىزى نازەنىنى چا و دۆرۆشت
 ئاخىرى چاوانى تۆ، من ئاتە كوشت!
 تۆ گۆلى، من خارى دەورى ساقەتم
 بى، لە دوورى قامەتت، بى تاقەتم
 بى وه كوو جارارن، بنىشه لامه وه
 بىيوه فائى بهسىه ئىتر، وا مه وه
 تاكه ماگم، هەر خە يالى تۆ ئە كەم
 خوەم به قۆربانى دوو چاوت، بۆ نه كەم؟!
 دلرڧىن و دلشكىنى، چاوه كەم
 تۆ عەزىزى بۆ دلە، شكىاوه كەم
 تا دوو چاوت دىم، دلى خوەم دا له دەس
 بى، تۆ گىانىچم بسىنه، دىده مهس
 چونكه بى تۆ پىم خوەشه، ئىتر نەمان
 پىم خوەشه زووتر بگهى، ئاخىر زەمان!
 دلشكىنه، چەرخى گەردوون و زەمان
 پشتى «نادر»، ئەو ئە كات، بى تۆ كەمان

عشق و عقل

عشق و عقل دوژمن، دیرینه‌ی یه کن!
 له لجا بازیا، له دؤنیا ته کن!
 تا عقل نه یژی نه، عشق نه یژی نه ری
 عشق، حاکم مؤتلق، عقل وه ک نو که ری!
 عقل، با سیاست، عشق، ساف و ساده
 نه و قانع به ئاو، نه تینگ باده!
 عقل، ژیر و ماقوول، عشق، شیت و هاره
 نه و له پای دار و، نه له سهر داره!
 عشق له ته ک مهنتق، ناسازگاره
 عقل به عشق نه یژی، نه مه که ی کاره!
 عقل، وه کوو گوله، عشق وه لی خاره
 نه بیگوناخ و نه و گونه حکاره
 له بهین نه دووانه، دلی بیچاره
 هات و چوون نه کات، ههر وه ک ئاواره
 دل به سه زوان و، بی دست و پایه
 به سه زوانی دل، حکمه تی خویه
 دل به لای ئیمه و، وه ک نه مانه ته
 دل بو دلداری، وه ک زه مانه ته
 دل هین دل به ره و، بو رفاقه ته
 دائیم بو دل به ره، دل بی تاقه ته
 دل «نادر» له عشق، دائیم خه فته تبار
 نازانی چه بکات، له دس خه فته یار

عه زیز

که سیکم نیه، عه زیزتر له یار
 وهسه نمامی، تازه گه یگه بار
 چاوی خووماری، چهنی به نازه!
 من ئاشق ئه وم، زور، بی ئه نازه
 چاوی زورمهسه، چاو شیرینه کهم
 بو دوو چاوی ئه و، خوه م شه هید ئه کهم
 هات و چوون ئه کهم، له بهر ماله کهی
 به شکم بوینم، خهت و خاله کهی
 سووری لیوی ئه و، له رهنگ هه ناره
 بالای چه به رزه، به رز وه ک مه ناره!
 بالابه رز، شیرین، خوهش لار و له نجه
 دووری ئه و بو من، هه ر دهر د و ره نجه
 خه فته دووری ئه و، خو نادا به رم
 له دهس دوو چاوی، سر ماگه سه رم
 سیوه ر سه ر منه، له فه سل هاوینم
 بی ئه و ئه زانم، خوهشی ناوینم
 هه ر کاری ئه کهم، ناوی فه راموش
 تا بیری ئه کهم، زوو دل تیه جوش
 دل م دیوانهس، شییت و یه ک که لام
 نامرم، ئه گه ر له یل، بمینی له لام
 ئاویه ر دل خوه شه، به تاقه داری
 دل «نادر» خوه شه، به تاقه یاری

غەریب

گولم، بئی تو، غەریب و بئی پەنا بووم
 بە دل شکیا گەو، بئی تو فەنا بووم
 بو دوورەو بووی لە من، ئاخەرئەوینم؟!
 ئە ترسم روومە تو، هەرگیز نەوینم
 لە بیرم کە ی ئە چی؟! ناچی گولی من
 تو بئی لاو، لە سەر، خاک و خولی من
 لە عشقی تو، دووچار و تووشی زووخم
 بە ئەم زوویە، لە هیجرانت ئەرووخم
 ئە زانم مە ی، لە شەرع و دین حەرامە
 وە لئی مەستی تو بم، بو من مەرامە
 نە سیب و قسە تم هەر لیت، خەفەت بوو
 بە خاتر تو ژیا نی من، هە دەر چوو
 قسە و قەول و قەرارت تیتە بیرم
 ئە ڕم جا بو دلم، تیر تیر ئە گیرم
 بە خاتر تو، ئە کیشم دەرد و ئیشم
 ئە گەر نەیتەو، لە ژینم دەس ئە کیشم
 لە بیرم کە ی ئە چی، جەور و جەفا کەت؟!
 بو بیر ناکە ی لە یاری باو، جەفا کەت؟!
 بو ناکە ی تو بە «نادر»، پەحمی نازار؟!
 بو خاتر خوا عەزیزم، بە سیه نازار

غەریبی

دووری، غەریبی، گەر دا له گیانم
 بوونه باعیسی، خوہشی ژیانم
 دلّم له غوربەت، له بیر جارانه
 وه ک شهوی نه ورۆز، ئاگر بارانه
 بهین من و یارم، سەد دەریا و کیفە
 من وه ک زەردەبەیی، ئەو سوورەسیفە
 کاری چاوانم، دوور له ئەو شینە
 ناشۆ کری نهوی، ئەمە کە ی ژینە؟!
 ژینی کە جەدار، سەری نیا سەرم
 دووری کرد چاوم، له چاودل بەرم
 عشقی بەردەوام، له دل من ماگە
 دلّیکم بوو من، هەر بەوم داگە
 تا دام له دەس یار، هیچم بو نەما
 خۆزگا هەمیشە، له لای من ئەما
 خوا، خراوی بکات، بو ئەم زەمانە
 وا یاری لیم سەند، بی هیچ بەهانە
 فەله ک، غەیر خەفەت، چەو دا بە من تو؟!
 تەنیا یارە کەم، سەندۆ له من تو!
 دلّداری، شانسی، هات و نەهاتە
 ژیان، وه ک شە ترەنج، ئاخری ماتە!
 فەله ک، بەرچاوتەنگ، بە خیل و حەسوود!
 له رەنجی «نادر»، ئەو هی تو، چە سوود؟!

فرميسڪ شه وانهم

فرميسڪ شه وانهم، له دووري چاوي
 دلي ديوانهم، ههر نه كا قاوي
 گول وه ك نه و نيه، له ناو باخه كان
 يا له ناو دول و، له سهر شاخه كان
 چاوي، ترازووي، شيعر و قافيه
 بو شيعروتن من، چاوي كافيه
 خه فته دووري نه و، ليم دوور ناويته و
 ههر دوعا نه كه م، يارم زوو بيته و
 قهزا و قهدهر من، هابه دهس يارم
 مه گهر زوو بيته و، خوهي بكا چارم
 هاوده م ته نيائي، سه ننگ سه بوورم بوو
 ههر چي خوه شيم بوو، بي نه و له دهس چوو
 خه فته تگهل فره يك، له گيانم بهر بوون
 بيزارم ئيتر، له چه رخي گهر دوون
 له عننه تو لي بي، چه رخي زه مانه
 خوه شيت له من سه ند، دانه به دانه
 هه رچهن كه چووگه، له دل نه چووگه
 ئاخر چهن سالي، هاوده مم بووگه
 تاوي نه تاوي، به يادي جاران
 پر نه وي چاوم، بي نه و له باران
 دل «نادر» بي نه و، ههر نه كا هه را
 يا خوا بيوينم، له م دهور و به را

قۆمار

دوو لیوی سووری تۆ، ھاوړه ننگ ھه نارہ
 دلہ دیوانہ کہم، بۆت بیقہ رارہ
 له ئەو رۆژہو، کہ سیدی چاوی تۆ بووم
 شہو و رۆژ دوور له تۆ، تاریک و تارہ
 پھریشانم، ھه راسانم له ژینم
 له دووری ئەو دوو چاوه، وا خو مارہ
 له من دووری، له من دوورہ خوہشی ژین
 ئەسیر و ئاشقی تۆ، لیو بہ بارہ
 بہ گو شہی چاوه کہت، پروانہ پیما
 کہ مہ جنونت، بہ سہ زوان و ھه ژارہ
 غولامی، نو کہری، خزمہت، گدائی
 بہ خاتر تۆ گولم، کہی عیب و عارہ
 تۆ ساقی بی، خوہشہ مہس بم ھه میشہ
 شہراو بی تۆ بخوہم، وہ ک ژہ حری مارہ
 بہ من بیژہ، عہ زیزی دوور له چاوم
 چ جور ئاخر بکہم دووری تۆ چارہ؟!
 ئەزانم عشقی تۆ، گیانم ئە سینئ
 ئەوینداری، خہ تہرنا کہ، قۆ مارہ
 بی با دەرچی له دل، پرنجی نہ بوونت
 کہ «نادر»، پرنجی بی تۆ، بی شو مارہ

قەرار وانەبوو

دوورت گرد له من، عەزیز، له بەر چی؟!
 قەرار وانەبوو، دل بوە، دەرچی!
 دلی من شیشە، زۆر ساف و سادە
 بەلام دلی تو، له جنس فوولادە
 دلەم دا بە تو، پالم دا بە تو
 نەمزانی جەفا، ئەوینم له تو
 منت بە جی هیشت، بەم گشتە داخەو
 بی تو ناخەفم، جا بی تو، کوا خەو؟!
 قەسەم بۆت ئەخوهم، بە قورعان قەسەم
 بە ئاگر تو، ئەسووزی جەسەم
 ئەمکوژی ئاخر، جەوور و جەفای تو
 ئەگەر دێقم کرد، ئیتیر له پای تو
 تو بە حە کیم و تەیب ئەزانم
 بی بۆ لام تاوی، کەم کە له ژانم
 دلەت بۆ گۆرا؟!، بۆ عەووز بووگی؟!
 چەت دی له من و، له لای من چووگی؟!
 ئەونە نازت کرد، عۆمرم بە سەر هات
 هەناسەم بی تو، زۆر له دل دەر هات
 بی تو له گیان و له ژینم تیرم
 ئەگەر نەتمدی، بە خوات ئەسپیرم
 ئیسە کە ناکات، نالەم لیت ئەسەر
 مەرگ «نادر» یا خوا، بیرن بۆت خەوەر

قهزای چاوه کهت

قهزای چاوه کهت، شیرین، چاو به کل
 له ناو ئەم خەلکە، هەر تۆم ها به دل
 دوو چاوی نازت، چەننئ خوۆماره!
 دین چاوانت، هەر وه ک قوۆماره
 ئەونه زهریفی، کهس ناگه یته پات
 دوو چاوی مهستت، عاشق له پا خات
 همد و سهنا بو، خالق چاوه کهت
 له بیرم ناچی، هه رگیز ناوه کهت
 خهفته فیراقت، له دل من زوره
 حالم بپرسه، حالم ناجوره
 دل وه ک منالی، ئە گری به هانته
 تو خوا، عه کسکت، به پیم ئەمانته
 تو له من دوور و، من دوورم له تو
 خوا ئەو خوایه سه، بمگه ینی به تو
 له خوام داوایه، تو به من گه ینی
 شادی بوینم، له ژینم، به ینی
 دلیم دا به تو، لیتی ناسینم
 ته رکم کهی ئە گهر، بی تو نامینم
 تو گول شیرینی، من خوهم په پولهت
 خوهم ئە کهم به دهور، بالات لهت و پهت
 دل وه ک دل «نادر»، کوا لهم زه مانه؟!
 سزای دلی ئەو، تیر و که مانه؟!

قه سه م

قه سه م به وه عده و قه و ل و قه رارت
 دینی له من سه ند، چاو پز شه رارت
 قه سه م به بالای، بهرز وه ک چنارت
 بووگه به ئاوات، بم له کنارت
 قه سه م به چاوت، واپر له نازه
 ژیان له ته ک تو، بو من نیازه
 قه سه م به ئایه ی، تو او سووره کان
 به وینه ی جوانت، هه ر وه ک حووره کان
 قه سه م به نه و خوا، واهاله م به را
 دلم له دووریت، هه ر نه کا هه را
 قه سه م به روژگ، نویژ و عبادت
 من به نه بوون تو، هه ر ناکه م عادت
 قه سه م به چاوت، له بیرت ناوهم
 چون عشق تو ئاخر، له دل خوه م لاوهم؟!
 قه سه م به شه راو، واپووگه هه رام
 نه وینت دین و ئائینه م و مه رام
 قه سه م به باران، فرمیسک هه ووره کان
 رازیم به مردن، له ناو قه ووره کان
 قه سه م به و که سه، وانه یژن پی خوا
 بیژه نه و دله، سه ندو له من کوا؟!
 قه سه م به گیانت، به مه رگی «نادر»
 رازیم خو کم مه رگم، خوه ت بکه ی سادر

کچه کورد

تۆم دی، ئەو پۆژە، لە ناو زەماوەن
 دیم بالای بەرزۆ، وە ک کیف دەماوەن!
 کراسی گولگولی، زۆر پیت ئە کەفی
 بیت بە یاری من، ئیرس لیت ئە کەفی
 سەروینت، سرکە، شالت هەوریشم
 تا پۆژی کە هەم، نازت ئە کیشم
 پاپۆش ئە تلەسی، دەسمال کوودەری
 بەشکەم قەبول کە، من بە نوکەری
 سوخمەت مەخمەلی، بە دەوریا تەلا
 لە چاوخۆمارت، ئەواری بەلا
 دووگمە و دۆلاوی، سوخمەت لە تەلاس
 بو دین بالات، چاو من بەرەلاس!
 ئەنگۆشتەر دەستت، بەرق ئە داتەو
 دلەم هەمیشە، هەبە لاتەو
 ملوانک ملت، لە مرواریدە
 دۆژمەنت پەمری، ئاوە هە دیدە!
 لە دوورەو بەرق ئا، گۆشوارەت، تەلاس؟!
 بەرق چاوت زۆرتر، چاوت زۆر بەلاس
 لەچک ناسکت، لە تۆری چینی
 داواکەم لە خوا، بەلا نەوینی؟!
 چەنی شیرین بوویت، کەوشۆ کردە پات
 بیژە بە چاوت، کەم زووخ بە من بات

چو ویتە سەرچۆپی، له ناو هه لپه رکێ
 ته تیرسی له خووت، بزم به دلبر کی؟!
 چاوی له من خه، به گوشه ی چاوت
 سه نه د ئهم دله، با که مه ناوت
 دل منۆ پیکه، نازار، به نازی
 هه ر وه ک کوتری، ئه سیر کا بازی!
 ئیشاره م لیت کرد، وتم به ساقه ت
 که م به نازی خووت، بزمکه بی تاقه ت
 ته عارف لیم که، بیمه بن چو پیت
 ئاخو ره ز ئه که م، لای ده سم، تو بیت
 حال م خراو و، فره ناتاو!!
 جه ره قه ی عشقت، ئه یژی ماتاو!
 تو ئاو چه یاتی، من وه ک ئاگرم
 تا هه م، له چاوت، ده س هه ل ناگرم
 هه مد و سه نا بو، په روه ردگارم
 بو ئه و خوایه وا، به وکا به یارم
 تو بی به یارم، له خوام شا کرم
 تو به، به سولتان، من خوهم چاکرم
 «نادر» به قوربان، روومه تی جوانت
 ژینم شیرین که، به شیرین زوانت

کرچ و کال

له دهس ئەو دلبه‌ره، وا کرچ و کاله
 شهو و رۆژ و، ژيانی من چه تاله!!
 له بیر خوهی بردگه، قه‌ول و قه‌راری
 له لای من بووگه دلدارم، فه‌راری
 به دهس جه‌ور و جه‌فای یارم، له دهس چووم
 له بیری، چاوخۆماری دیدمه‌س، چووم
 ئەسیرمی کرد، به ناز و پیکه‌نینی
 نیه ترسی، له هیچ ئائین و دینی!
 له دووری چاوه‌کانی، زۆر کلافه‌م
 له داخا، هه‌ر شه‌و و هه‌ر رۆژ، له کافه‌م
 له دهس عشقی ئەوه، وا قه‌لبم ئەیشی
 به من وا عاشیقم، دیوانه ئەیژی
 مه‌رام و کاری ئەو، جه‌ور و جه‌فایه
 له من دووره، ژیانم بی‌سه‌فایه
 وه‌کوو ئەو دانه‌بو، کو‌تر ئەپ‌ژیا
 له چاوی ئەو، بو‌دل من، دانه‌پ‌ژیا!
 له سه‌ر ئەو، خزم و قه‌ومی خوه‌م، له دهس دا
 وه‌لی ئەو، ئەو ئەوینیه، دا به دهس با!
 خوه‌شی بی ئەو، مه‌حاله من بوینم
 به‌لامه‌و، سه‌هله له‌م دۆنیا، پرووینم
 به‌سه «نادر»، مه‌وه دلته‌نگی له‌یلت
 خه‌ریداری نیه، ئی‌حساس و مه‌یلت

کویر بووگه چاوم

تۆ ناوینم گولم، کویر بووگه چاوم
 چه زم وایه، ره شه و بی، بی تۆ ناوم
 له من سه ندی فیراقت، نووری چاوم
 بوه خشه چاوه که م، گهر بی تۆ ماوم!
 به چاوم تۆ نه وینم، چاوم بۆ چه س؟!
 له دۆنیا، دل به تۆم خواهش کرد، نه هیچکس
 رهش و تاریکه ههر شوینی نه وینم
 گولم، بی تۆ چه خاستر، با نه وینم!
 له بیرم تی، جه مالت وه ک گولی بوو
 له ناو باخی ژیانم، ته ک گولی بوو
 له مه وولا، ننازه نینی سه رزه وینم
 جه مالی تۆ، له ناو دلما، نه وینم!
 به تاسهی چاوی مه ست، جار جاری
 له چاوی کویری من، باران نه واری
 بوینم کاش دووباره رهنگی چاوت
 ههر نهو چاوه، که دلمی خسته داوت
 گلهی بی، واهه یادهت من نه هاتی
 وه ک نهو روژانه واه، بۆ لام نه هاتی
 له نه م دۆنیا فه قهت، ههر تویت نه وینم
 عه زیزی چاوشیرین، مه رگت نه وینم
 دلی «نادر» له دووریت بیقه راره
 قهراری ئیمه ئیتر، سه ر مه زاره!

کەس لە تۆ ناچیی

تۆ وه ک کەسی نیت، کەس لە تۆ ناچیی
 بی با بتوینم، خەفەت با لاچی
 هەرگیز مەژە پیم، بپرو، دوورەو بە
 قسە ی جیائی، بە سەرما ناچی
 ب م بە دەربانی، لە بەر ماله کەت
 ئەو پیم خوێشە، تالە سەر تاجیی!
 سەید ئە گەر عادت، بکا بە سەبیاد
 هەرچەن دەری کە ی، وەلی هەر ناچی
 پەند و مەوعیزە، ناکا لیم ئەسەر
 لە قسە ی حەساو، سەرم دەرناچی
 ئەو نە عەزیزی، لە بەر چاوانم
 خوێشم تیی بکەم، کەوشە کەت ماچی
 وەعدە ی سەر خەرمەن، بوچیمە نازار؟!
 تانەیتە مالم، خەفەت دەرناچی
 شاد بی، بەرقەرار، داخت نەوینم
 هەمیشە سەوز بی، هەر وە کوو کاجیی
 بی تاقەتی تۆم، بی تۆ ئەسووتم
 هەر وە کو نانی، ها لە بان ساجیی
 بەرانبەر بە تو، من کەم هاورد
 وە ک قۆماربازی، کەم تییری خاجیی!
 ئاخری لە پا، ئەمخا خەفەت تۆ
 لە بییری «نادر»، چاوه کەو ناچی

که لاوه کونه

چاو خو چاو نیه، تور سه یادیه
 شکاری عاشق، بو تو عادیه!
 دل من، دل نیه، شیئی ناهالی
 بو دین بالات، کاری، گهرالی!
 تو ئارامی گیان، سوکنائی دلم
 تو وه ک ریشه ی دار، من شاخ و چلم
 دلم خواهش نهوی، نه وه خسته که تی
 خه فته دام نه گری، له لای من، نه چی
 روخی وه ک مانگت، شاه کاته مات
 وه زیر کیش نهوی، خواهی نه خاته پات!
 خه زان نه ویتته، به هار له ته ک تو
 له ناو دل به ران، کوا که سی، وه ک تو؟!
 حوزوور تو گهرما، نه دا به زمسان
 زوو بی، با بچی، سه رما له زمسان
 بو دووری تو یه، دل بیقهراره
 دلی سووتیا گم، پر له شهراره
 له دووری چاوت، من خه فته تبارم
 بو به زهیت نایته و، به حالی زارم؟!
 که لاوه کونه س، ماله که م بی تو
 خواهشم تی بمرم، به خوا، به جی تو
 تو گول باخانی، «نادر»، په روانه
 تو ژیر و عاقل، من بوت دیوانه

که ی تیته وه؟

جوانیم له دهس چوو، که ی بتوینم باز؟!
 که ی تی دووباره، بو من بکه ی ناز؟!
 ئارامی نه ما، دلّم دوور له تو
 دلّم حه ز ئه کا، هه ر به تو، به تو
 هه ر توّم ها به دل، حه ز به تو ئه که م
 شیوه ن له دووریت، ئاخو بو نه که م؟!
 ئه گه ر توّم نه وی، جا دؤنیام بو چه س؟
 له ئه م دؤنیایه، هه ر توّم بوی، به س
 که سی شک ناوهم، غه یر از تو، گشکه س
 هه ر تو بوویت عه زیز، بو من دلواپه س
 عه هد و قه رارت، له به ر چی شکان؟!
 هه ر ماتل تو، به، چاوی خوین چکان
 دیر هاتی وه لی، بو چووگی ئازا؟!
 بی خواحافزی، زوو خوه تو پازا!
 یاری جارانم، پره حمو بو نه ما؟!
 منو به جی هیشت، ته نیا ته ک غه ما
 شیرین تر له گول، ئارامی گیانم
 له به ر چاوم که فت، بی تو ژیانم
 بوچی بووگیته، هه ر وه ک بیگانه؟!
 نه یته و دووباره، مالّم ویرانه
 سویندت ئه ده م یار، به خاوه ن مه ککه
 ده س «نادر» جیا، له دامه ن مه که

کیش و ماتم

وتو: «بی بو لام»، منیش زوو هاتم
 تا روّخی توّم دی، دیم کیش و ماتم
 بو توّاشای بالّات، بهر مالت هاتم
 وتم: «توّاشام که، من خاکی پاتم
 ریگهی بههشته، ریگهی ماله کهت
 نه مخاته بیر باخ، سهوزی شاله کهت»
 ریگهی منو دا، من هاتم په نات
 گیانی شیرینم، چون نه کهم فه نات؟!
 تو وه ک شه مامهی، خواهش عه تر و زه ریف
 هیچکس ته ک تو، ناویته حه ریف!
 خه رمه ن زولّفه کهت، وه ختی ئه یته با
 دلّم با ئه یوا، هه ر وه ک په ره ی کا
 هه ر خوه م به قوربان، ره فتاری ژیرت
 به حوسنی ئه خلاق، که فتگمه گیرت
 بو چاوخومارت، دلّم دا له دهس
 گیانم به ساقهت، گیان قابل به چهس؟!
 دلّی هار و شیّت، بی توّ بی تاقت
 عه زیز منی تو، ساحه یو لیاقت
 که لامت شیرین، هه ر وه ک کوله ی قه ن
 خه فهت له دلّم، ئه که ی ریشه کهن
 دل «نادر»، بی تو، جا که ی ئه سره وی؟!
 چه بکم به دهس دل؟!، ته نیا توّی ئه وی

گهردوون

گهردوون، هه ی گهردوون، گهردوونی زالم
 تو به نامهردی، گردکته حالم؟!
 گهرده نو ورد بی، گهردوونی نامهرد
 بو دائیم ئه که ی، له ته ک من نه بهرد؟!
 ئه ی فه له ک، گهردوون، ژینی بهر چاو ته نگ
 بو جیات کرد له من، یاری زور قه شه نگ؟!
 یارت له من سه ند، دوورت کرد له من
 به جی ره حکم کردن، زولمت کرد به من
 ئیتر نه مماغه، بی ئه و، دلخو هشی
 قسمه ت منو کرد، بی ئه و، روژ ره شی
 هه می شه، جار ان، له لای ده سم بوو
 له بو رزگاری، هه ر ئه و به سم بوو
 غه یر به دیه ن ئه و، دل ناگری ئارام
 فه قه ت ئه و تانی، دل من بکا رام
 به ده س خو هم نیه، هه ر بیری ئه که م
 روژ به روژ زیاتر، خو هم پیری ئه که م
 ئه ی چه رخی فه له ک، گهردوون که جمه دار
 بو نه تکرد ته ک من، به خو شی ره فتار؟!
 به دلیکی پر، به ده ستی خالی
 له م دنیا ئه چم، بسیه ژین تالی
 یارت له من سه ند، شه و قم نه م ما گه
 بو «نادر» خو هشی، ئیتر چه ما گه؟!

گه رده نو ئازا

سه ر لی شیویا گم، په ریشه حالم
 ئیتر ناتوینم، هاوار به مالم
 له و کاته و دلیم، به تیر تو پیکیا
 قاتیم کردگه، سه رم لی شیویا
 دلیم له دووریت، ئاگر بارانه
 له دلما حسره ت، خواهشی جارانه
 به دهس تو نازار، دلی من جریا
 له دووای تو ئیتر، خواهشی لیم بریا
 به چاوی شیرین، به زولفی خاوت
 بی سیحر و جادوو، من که فتمه داوت
 هه ر وه ک گاه، نیشتم، له بهر ماله که ت
 به شکم بوینم، خه ت و خاله که ت
 هه ر چه ن پیرم و، ئیتر، نه جوانم
 هیشتا ناوه که ت، ها له سه ر زوانم
 پیر بووم به دهسته و، یاری نازارم
 نازانم بو چه، ئه که ی نازارم؟!
 نازانم نازار، بوچ واته پی هات!
 منو روسوا کرد، له شار و دیهات
 هه ر چه ن له لای من، چووگی تو ئازا
 نازارم زور دی، گه رده نو ئازا
 خه فته دووری تو، له دل دهر ناچی
 مه گه ر ناو «نادر»، له ههستی لاجی

له بیرم ناچی

ههمیشه ناوت،ها له سهر زوانم
 شهو بیړه خهوم،چاوت بروانم
 له بیرم ناچی،شیرین زوانم
 له بیر بردن تو،جا چوئن ته توانم؟!
 تو هه ی له کوینا،نازه نین یارم
 ئەمه به یئیکه،من به تهمارم
 له دلما دائم،خهفته میمانه
 عهجهب میمانی،ناچی له م لانه!!
 له لای تو نازار،ژینم چه خواهش بوو
 وهلی وهختی چووی،ژینی من رهش بوو
 ئەسیر دوو چاوی،شوخ و بهلاتم
 دهس له بانای دهس،بی دهسه لاتم
 له دووای تو دائیم،مهینهت بهشم بوو
 جفتی شهش لازم،من یه ک شهشم بوو!
 دهردی دهرووونم،دهردی لاعهلاج
 دهردی له نووک پا،ههر تاکه مهلاج
 مه گهر تو بکهی،ئهم دهرده عهلاج
 لوکهی بی مهسرهف،خاس نه کا ههلاج!
 تو ساقی من بوویت،من مهستی بادهت
 ساقی نازهنین،سهخته تهرک عادهت
 باز بو لای «نادر»،ئاواته کم بی
 تو نهوی لامهو،دلخووش کم به کی؟!

له یلم بی مه یله

له بهر چاوانم، پروومه تی له یله
 به داخه و له یلم، به من بی مه یله
 یارم بی مه یله و ته حویل ناگری
 له جه رگم دهرهات، کزه ی ناگری
 دین نه و یاره، ههر سهر ناگری
 نامه یش نه گهر بهم، لیم وهر ناگری
 کلیل درگای دل، کفته دهس یارم
 به تیر برژانگی، من گرفتارم
 تیژی برژانگ و بروی دلدارم
 برینی نیاگه، بان دل هه ژارم
 دیمهن یاره کهم، وینه ی مانگه شه و
 چاوم دوور له نه و، ههر ناچیته خه و
 چاوم پر له ئاو، دل پرله زوخاو
 وه ک ماسی مردگ، دل کفته سهر ئاو!
 یاری شیرینم، شیرینه وه ک توو
 به پای نه و سووتیام، جوانیم له دهس چوو
 یاری دوور له من، له من بیخه وهر
 وه ک شاخه ی چنار، چووگمه ژیر ته وهر!
 ئیتر وه ک به فره، موی چه رمگ سهرم
 ههم یار، ههم خوه شی، دوورن له بهرم
 هاوینیش بی نه و، نسرم و سهرده
 رهنگ و رووی «نادر»، وه ک گه لازه رده

ماسی سوور

من ئەو ماسیمه وا، دوورم له دەریا
 خەفەت، مەینەت، بەلا، پڕیا بە سەریا
 ئەوینم دەوری خوهم، دیواری شیشە
 بە تەنیایی، لە زیندانم، هەمیشە
 لە ئەم زیندانە دائم، بۆی بەلا تێ
 خو ناوینم بە چا، پڕیگە ی نەجاتی
 پڕنگم سوورە، وە کوو گولگەل بە هاری
 لە ناو و، پڕ لە زووخی بیقەراری
 پڕنگ و پڕوخساری سوورم، پڕنگی خوینە
 بڕیندارم، پڕفیقان، هان لە کوینە؟!
 دل و هەم تونگی من، زۆر تەنگە یاران
 لە بیرم کە ی ئەچی جا، بیری جارانی؟!
 بە پڕۆژ و شەو، لە ترسا هەر ئەلەرز
 پەژارە و مەینەت و غەم، بووگە فەرز
 دلەم بۆ بەحر و دەریا، شیت و هارە
 لە دەریا، بەزمی شادی بەرقەرارە
 دلەم، دیوانە، عاشق، بیقەرارە
 بە تاسە ی روومەت و پڕوخساری یارە
 فەلەک، پڕۆژی بە مەیلی من، نەگەریا
 ئەشی پڕۆژی بچم، خوهم خەم بە دەریا
 ئە کەن یاران و دۆسان، لێنە قاوم
 بیانوینم، ئەو ی، پڕۆشن دوو چاوم

بچم تهرک ئەم دیاره و، ئەم ههواکهەم
 فیراقی یار و دەردی دڵ، دەواکهەم
 پهیاکهەم قهوم و خزمی خوهم، دووباره
 له گهڵ یارم، تواشاکهەم ههساره
 خهفه تبارم، به کۆلم غهەم ئە کیشم
 له ته نیائی، شهو و پوژان، په ریشم
 فهقهت «نادر» ئە زانی، من چه ئە یژم
 به لایه و، دەردی دووری، بۆیه ئە یژم

مالم ویرانه‌س

مالم ویرانه‌س، بیّمه ناو مالت؟!
 بوینی حالم، بوینم خالت؟!
 بی تو نه ماگه، نه سه بر، نه تاقهت
 تو هه‌ی له کوینا؟! تا بم به ساقهت!
 ته‌پ و توژ ریگهت، سوّرمه‌ی چاوه کهم
 بروی که وانت، شه‌و، میجر او کهم
 دل ساف و ساده‌م، بردو به غارهت
 بووگه به ئاوات، دینه دوو بارهت
 نه‌سیرت بووگم، به ده‌سته‌و، گیرم
 ناوه جوانه کهت، ناوهم له بیرم
 یادگار کهت، هیشتا له لامه
 له وهخت دلته‌نگی، پشت و په‌نامه
 نازانم بوّچه، ناپرسی حالم!
 له دووری توّیه، نه‌ونه ژین تالم
 هه‌روا نه‌زانم، زه‌نجیر کرپاگم
 په‌ر و بالم کوا؟! چه‌نی داماگم!
 کارم روژ، خه‌فه‌ت، شه‌وگه‌ل، ناله‌یه
 ژینی تالی من، بامه تاله‌یه!
 ئاگر له سینه‌م، وه‌ک کووره به‌ر بوو
 به‌حه‌سره‌ت وه‌سلت، عومرم به‌سه‌ر چوو!
 ده‌وای دهرد «نادر»، جام و پیاله‌یه
 روژی، وه‌ک شه‌و ره‌ش، نه‌یژی سیاله‌یه!!

مانگ رو خسار

روومه تی جوانی، وه ک مانگ، نه درووشی
 دیمه نی به مانگ، هه ر فه خر نه فرووشی
 منی خست له پا، بروی که وانی
 خوژگه نه بوومه، خه یال شه وانی
 دلته نگم بو نه و، حه فت روژی حه فته
 دلی من ناگر، نه وین نه و نه فته!
 که نین و شادی، بی نه و لیم دووره
 نه ونه گیریا گم، چاو گه لم سووره
 نه مزانی به ناز، دل نه خاته داو
 عایشیم نه کا، نه مکاته به دناو!
 دلخو ه شیم نه و بوو، دلخو ه شیم نه ما
 ته نیا نه ستیرم، نه و بوو، له سه ما!
 کار نه م زه مانه س، هه ر هات و نه هات
 دلدار وه فادار، ئیتر بوو گه قات!
 ئاو ئیتر گو زه شت، له گه رده ن، له سه ر
 به سو رعت، وه ک با، عومرم چو به سه ر
 خه تای که س نیه، خو هم چاره ره ش بووم
 له شای و خو ه شی، دائم بی به ش بووم
 خو هم که م به ساقه ی، روژی له روژان
 هه رچهن که روو گه و، رووی له من پو شان
 «نادر»، خاترخای، بالاکه ی نه وه
 تا یاری نه یته وه، روژی هه ر شه وه

مانگی شه و چوارده

چاوت، مهست تره، له تو او چاومه سان
 شیرین تری تو، له تو او کیسه سان
 مانگی شه و چوارده، که ی وه ک تو ئه وی؟!
 ماتل دیهن تو، ههر رۆژ و شه وی
 چاوانت سهندی له من، سه بر و هیز
 ههر وه ک، ئه و ئاسه، ئه یکو تنه بان میز!
 به شوینتا ویلم، ویلانی شاران
 له شاری سنه، ههر تا که تاران
 نه ونه گیریا گم، کویر بوو که چاوم
 له هیجرانی تو، ئه گریجه خام
 خه تای من چه بوو؟ نازه نین ره عنا
 دوورت گرت له من، بوخو هس، وه ک نه عنا!
 یادگار تو، چاوی پر باران
 بو سه رم لی نای، وه ک جاری جاران؟!
 له ئه م دونه یایه، من فه قهت تو مهس
 به خوشی تو وه و، ئه کیشم نه فس
 بی با فینک بی، دل پر یا وه که م
 با وشکه و بیته و، تا وی، چاوه که م
 بی با بتوینم، خو لیت، که م نا وی!
 رازیم بتوینم، له گوشه یک، تا وی!
 چه ئاسان «نادر» که فته ناو داوت!
 ویلی نه که ی، تا، ئه ینیه تاوت!

من به سه زوانم

له ناو خه یالم، بو تو ئه روانم
 جه فام پیم مه که، من به سه زوانم
 تا تو ئه وینم، زوو خوه مه بازم
 ره نگم ئه پهری، ئه ی گولی نازم
 دوور له تو حالی، دلیم خراوه
 وه ک گوشت قوروانی، پهل پهل کراوه!
 توم زور خوهش ئه وی، زورتر له گیانم
 مه بهستی من تویت، له ناو ژیانم
 خوهشم تی له گول، ئاخو تو گولی
 شیرین و خوه شبو، وینه ی سونبولی
 ته مارم پوژی، تو بیته مالم
 وه ک حه کیمی خاس، بپرسی حالم
 هاژه ی ئاو هه ر تی، له کانی چاوم!
 بو ئه وه، چووگه، له بیرت ناوم
 هه م شه و وه م پوژ، له بهر چاو من رهش
 به غه یری وه ره هه م، نه ودا به من بهش!
 بیکه بو خاتر، ئه و چاوه مهسته
 مه مکوژه، هه رچه ن، حه قت به دهسته
 مه چو، با نه چی، شادی ژیانم
 ئه زانم بی تو، ده ر ئه چی گیانم
 که نین، نازهنین، بی تو چه سه خته!!
 تو نه وی «نادر»، ئیتر به وه به خته

مؤسافر

چو وگی بو سه فەر، عشقت له لامه
 دلّم عاشقه و، ههر یه ک کلامه!
 خاتر عه زیزت، له دل ماگه جی
 له چاوم باران، هه روا چوّن ئه چی!
 ئه مخاته بیر تو، سهر چناره کان
 گول و شکوفه و گه لای داره کان
 شهوی خهوم دی، «ئه هاتی له دوور
 چاوم روّشن بوو، دلّم پر له نوور
 چوینه بهر مالت، بهر پهنجیره کهو
 ئیشارهت لیمکرد، به سهر پهنجه کهو»
 دیهن خهو له کوئی؟!، دیهن تو له کوئی?!
 روژی روّشن و، تاریک شهو له کوئی?!
 نازانم بی تو، ئیتر خوهرشی چهس
 بیروه دووباره، دهس بنمه ناو دهس
 ماله کهم بی تو، بووگه ویرانه
 بیروه دووباره، خوهرشی بییرانه
 بو دیهن بالات، خوهم تیمه پیشواز
 وه ک کوتر، ئه کهم، بو لای تو پهرواز
 وه ختی هاتیهو، جا بییره مالم
 با له نزیکهو، بزانی حالّم
 چاوئینتزار و، دهس له بانی دهس
 دل «نادر» فهقهت، توئی ئهویت و بهس

مۆعتادی تۆم

رۆژى له رۆژان، تۆ به گير تيرم
 ئەيژم مۆعتاد تۆم، من به تۆ فيرم
 من مۆعتادی تۆم، تۆ عادهت منى
 مانعى زکر و عيادهت منى
 من بى تۆ خەوم، هەر پيا ناکەفى
 بەوبەخت ئەو شايە، رۆژى، گاکەفى!
 ژانم پيا پيچيا، بى که عەلاجم
 بى با بىم بە شا، خوەت بى بە تاجم
 شیرين ترى تۆ، لە شیرين فەرهاد
 بيچارەمۆ کرد، هەى داد، هەى بيداد!
 ئەى شیرين، تەبيب، بى بگرە ياوم
 بەشکە وشکە و بى، فرميسكى چاوم
 کەى تیتە و بۆ لام، دۆسە دوورە کەم؟!
 سەمەر ژيانم، سيفە سوورە کەم؟!
 شەو و رۆژ بى تۆ، خەريک رنجەرۆم
 ئەگەر دیر بىتەو، لە دۇنيا ئەرۆم!
 بى سەرم لى بە، دلّم زۆر ئەيشى
 لەو رۆژەو کە چوويت، نەمدى هيچ عەيشى
 هەر وه ک مۆعتادى، بە تۆ مۆحتاجم
 تا باست ئە کەم، ئەيژى وراجم
 «نادر»، دەرد هيجران، تا کەى بکيشى؟!
 بيرو با خوەشى، بازەم بچيشى

موناچات

عهقلت دا خالق، من نه مخسته كار
 ته ك عهقل و مهنتق، من كردگمه قار!
 دلت دا به من، كه دل بهم به تو
 وهلي به ناحق، كردم رهم له تو
 چاوت دا جفتي، كه خاس بتوینم
 نه تم دی، كویر بم، تا پروژ پروینم
 به نه دوو گویچكه، كه تو دات به من
 په ندم گویی نه دا و، دل گویی نات به من
 دهستت دا كه دهس، بهر نام له ده رگات
 بیچاره به خوهم، هه وهس بهرم نات
 دو پات دا بچم، به ریگهی راسه
 كه فتمه شوین شهیتان، نه مه كهی خاسه؟!
 زوانت دا بیژم، حه مد و سه ناكهت
 حه مدم نه كرد و، كه فتمه فه لاکهت
 عه تات كرد به من، نه م دو نیا گه وره
 وهلي دیت كار من، هه ر جه فا و جه وره
 من ته رکی تووم كرد، تو ته ركم مه كه
 لال به حه مدی خوهت، روژمه رگم، مه كه
 ساقه ی سه ر ره سوول، خالق خه تا پوش
 هه رچی خه تام ههس، بیكه فه راموش
 تو گه وره ی، خالق، من بوو چك، زه عیف
 ره حمی كه، ره حمان، به «نادر»، نه حیف

مه رو

با ته نیا نهوم، له لای من مه رو
 دۆنیا به بی تو، وه ک کونه په رو!
 چاوم گیریا گه، پر جامی شه راو
 دۆنیام له بهر چاو، بوو گه وه ک سه راو
 تو نه وی، شادی، سه ر له من که ی ئات؟!
 دلی دیوانه م، هر سازی نه ی، ئات!
 تو بی بو لای من، ته ک تا تی خواه شی
 زوو هه را ئه کات، له لام روژ ره شی
 خو درو ناکه م، به خواوه ن قه سه م
 عشقت ها له ناو، ته واوی جه سه م
 ته رک ی من مه که، من به تو م پابه ن
 دلی تو به رده، یا مشتی ئاهه ن؟!
 دۆنیای من بی تو، ئه رزشی نیه
 دل شکیا گ به رگه ی، له رزشی نیه!
 تکات لی ئه که م، ده سم به دامه ن
 به فارسیش ئه یژم، «بمون تو با من»
 له ئه م دۆنیایه، تو حاجه ت منی
 من ساقه و گه لا، تو ریشه و بنی
 من وه ک که ویرم، تو کانی ئاوی
 من خار و درک، تو گولگولاوی!
 تو له یل «نادر» ی، شیرینی ته نناز
 هه رچه ن ئه زانم، ئه مکوژی به ناز!

مه که نازاری من

دوو چاوی پر له نازت، پر شه راره
 به بوونی تو، ژیانم به رقه راره
 بو دووری که ی له من؟!، ئه ی نازه نینم؟!
 هه رتا که ی، شه رم و نازی تو، نه وینم؟!
 خه یالی تو، که تیته ناو خه یالم
 چه نی شیرین ئه وی، زوو ژینی تالم
 جه مالی وه ک تو شیرینم نه دیگه
 خوه شه مالی، به مالی تو نزیکه
 خوه شه رۆژی بوینم پهنجیره ت باز
 له پشت ئه و پهنجیره و، بو من بکه ی ناز
 له دووری تو بزا حالم چه زاره!
 خه فته تو، له دلی من، سه د هه زاره
 به شوینت که فتگم من، دهس به دامان
 له من بیزار مه وه، ئه ی دل بهر، ئامان
 له بیبردن تو، کاریکی مه حاله
 نه جاتم به عه زیز، له م ئاه و ناله
 ئه من شه معم، به عشقی تو ئه گرم
 ئیجازه م به، که بییم، حالت بیپرسم
 تکارم له خواوه ن، بیقه زا بی
 به قوربانت ئه وم، گهر خوه ت ره زا بی
 سه ریکم لی بده، نه مماغه تاقت
 مه که نازاری من، «نادر» به ساقه ت

مه که مه نعم

به چاوانت به من کردو ئیشاره
 وه کوو دیوانه، عقلم دا ئیجاره!
 وسالت بووگه ئاوات وئه وینم
 نه وی، میخام ژیان ئیتر نه وینم
 ئه کا دیوانه دل، چاوی تو داوا
 بووه میمان و، دهر دم که مو داوا
 له دووری چاوی مهستی تو، خو مارم
 بو ناپرسی له ره نجی بی شو مارم؟!
 له دووریت هه، هه ناسه هه لئه کیشم
 به خاتر تو یه لهرز و، یاو و ئیشم
 له خه ودا، تو ئه وینم، ئه ی ئه وینم
 وه کوو تو، کوا گولی، ناو سه رزه وینم؟!
 به یانی، روژی روشن، تا خوه راوا
 من و دل، هه ره له سه ر، تو مانه داوا!
 بمینه، دوس و یار و ئاشنا که م
 له به حری چاوه کانت، با شنا که م!
 تو دلسوز و ره فیق و یاری باشم
 له بان داری، گولم، ناووت ئه تاشم
 مه که مه نعی دله دیوانه که ی من
 سه ری به، بی ره ناو، ویره انه که ی من
 تو روژی حه شر و بازاری قیامت
 مه که «نادر»، له سه ر عشقت، مه لامه ت

مه گهر کافری؟!؟

بۆ نایته و بۆ لام، عه زیزگیانه کهم؟!
 له بهر چا و ئه خه ی، بۆ ژیا نه کهم؟!
 بۆ وه کوو جار ان، حال م نا پرسی؟!
 مه گهر کافری؟! له خوا نا ترسی؟!
 چاوم له دووریت، وه ک کانی ئاوی!
 داخی تو له دل، ههر کۆنه ناوی
 چاوم به قوربان، دوو چاوی کالت
 بی بۆ لام رۆژی، بنیشمه پالت
 سه برم زیا نیه، وه ک سه بری ئه ییووب
 دلی من شیشه، شکیا گ و مه عیووب!
 ئه گهر نه ی، به خوا، تیمه بهر مالت
 خوهم شه هید ئه کهم، به خاتر خالت
 دل م به غه یر تو، به کهس خو هس نیه
 به غه یر از خه فهت، بۆ من به ش نیه
 ژانم پیا پیچیا، له دهس ئازارت
 من ئه که ی فیدای، گهر می بازارت؟!
 فهرقی چهس بی تو، مان و نه مانم؟!
 به جی عزرائیل، خو هت بگره گیانم
 نه خو هس بالای تو، بۆ تو هیلا کم
 بۆ چیمه بمرم، بیته سه ر خاکم؟!
 ئه گهر بی بۆ لام، خه فهت چی له لام
 ژین «نادر» ئه وی، شیرین و به کام

نازاره کهم

دل ئاواره بوو، به شوین نازارم
 ههر ئه و نازاره، ئه یدا ئازارم
 له بی تاقه تی، پرووی خوهم کرد له باخ
 بولبول و قومری له سهر شاخ و داخ
 له گوشه یک نیشتم، دهس و پا خهسه
 دیم یاره کهم هات، به و چاوه مهسه!
 سلامی کردم، وتی: «سلام له من»
 وتم: «قهی چاکا، تویش دل، بهی به من؟!
 له لای من مه پرو، با دلم نه شکئی
 مه گهر خوار دوومه، به ناحق بهش کی؟!
 به چاو شیرینت، تاوی بوم بروا
 کی ههسی ئیتر قتر، دریژ، فر، وا؟!
 له لام بمینه، با تاسه م بشکی
 له دواي تو نازار، ناز بکه م، قتر کی؟!
 قاوکه لیم تو خوا، خواهه شه تهنینو!
 چه نی حهز ئه که م، من به که نینو!
 وتی: «ئاشقی بازار ی نه ما
 ده وره ی دل بهری، نازاری، نه ما!»
 تا چاوم باز کرد، دپیم یارم چووگه
 دل پر له ئاگر، وه ک تهنوور بووگه!
 نه مزانی که ی هات!، نه مزانی که ی چوو!
 بهین من و ئه جهل، ماگه ته لی موو!

له من خهفت ئه و، خو دس ناکیشی
 دل و دس و پسا، گترگیانم ئیشی
 پوخسارم زهره و موی سه، له رهنگ دیان
 ماگه له عومرم، ته نیا فهقهت سیان!
 ئه ونه پیر بووگم، کهسی نامناسی
 بهم زوویه ئه مرم، بی دهنگ و باسی!
 یاره ب به خاتر، شه ونویژکه رانو
 ره حمی خه ره نا، دل دلبه رانو
 ته پ و توژ و ریخ، بهر مال یاره کهم
 من عه وهز ناکه م، به تواو شاره کهم
 دللم دارزیباگ، جه رگم که واوه
 خواهشی دل «نادر»، بی ئه و ته واوه

نامه

نامه یك ئەنووسم، به فرمیسکی چاو
 بو یاره کهی خوهم، وا خستمیه داو
 بو یاری نازار، عه زیزتر له چاو
 که چاوم بی ئەو، پپر ئەوی له ئاو
 بنووسم: «بو تو، جه رگم که اووه
 دلی من موحتاج، به «ت» و «واوه»!!
 قه زای چاوه کهت له چاوم که فی
 خوژگه دلّه کهو، به داوم که فی
 چاوم دوور له تو، هه رگیز ناخه فی
 جه ژنه ئەو روژه، چاوم پیت که فی
 دوورم له چاوت، حالم خراوه
 درگای دل فه قهت، بو تو کراوه
 وه ک زیندانیه، دلّم دوور له تو
 هیچکه سی نیه، بان دهس، ژوور له تو
 ژین و ژیانم، بی تو فانیه
 خوژگه زوو بمرم، ئیشیک ئانیه!
 دهور و بهرم چۆل، کهس نه ما له لام
 دهردیکم ههس من، بی دهوا و، زه لام
 قهسه م به دین و قهسه م به پیرم
 خاترجه م به تو، ناچی له بیرم
 له بییرم بو هی، له بییرت ناوهم
 مه گهر ناو «نادر»، له م ژینه لاوهم

نامه وی

دل له دلدارم، نه گهر، نه گری خه وهر، من نامه وی
 نه و نگاره، بی له دل من بیخه وهر، من نامه وی
 شه و نه چم، کولان به کولان، تا بگه یمه، ماله که ی
 بانگی که م تا بیته دهر، گهر نه یته دهر، من نامه وی
 نه و قهراری به ستووه، بموا له گهل خوه ی، بو سه فهر
 گهر بکا نه و دل به ره، بی من سه فهر، من نامه وی
 من به ئاواتم، بچم بو باخ و گولزاری، وه لی
 گه شت و سه یران، بی حوزووری هاوسه فهر، من نامه وی
 چونکه عومر و، گیان و روچ و، ژین و ئائینم نه وه
 عومری من، نه و دل به ره، با ته هه دهر، من نامه وی
 گهرچی خوه م، وه ک بولبولی، بو یار، نه نالم، روژ و شه و
 بولبولی کونجی قه فه س، بی بال و پهر، من نامه وی
 بووگه دل، دوژمه ن له ته ک من، ههر به خاتر، یاره که م
 گهر بکا شی ت و، له شارم دهر به دهر، من نامه وی
 نه م هه موو ناله، که وا دهر تی شه و و روژان له دل
 گهر له دل دلداره که م، بی بی نه سه ر، من نامه وی
 من غه ریقی به حری فرمیسکی شه و و روژی خوه مم
 هاتنی، گهر بو گزه ری، ئاوم له سه ر، من نامه وی
 ژینی «نادر»، بی مه لال و مه ینه تی و، بی خه فه ت
 گهرچی هه م ئاسان و سه هله و بی خه ته ر، من نامه وی

نۆقله ده م

له دووری یاری شیرین، کرج و کالم
 وه کوو نهی، ههم شهو و ههم پوژ، نه نالم
 عه زیزم چاوشیرین، نۆقله ده میکه
 دوو چاوم پر له فرمیسک، چۆن چه میکه
 له من دووره و بووه، بهینی، ده میکه
 فیراقی ئه و، عه جه ب رهنج و غه میکه!
 زه مانى دلخو هشی ته ک ئه و، به سه ر هات
 هه ناسه ی من له کونجی سینه، ده ر هات
 عه زیزم تا که چوو، رهنج و خه فه ت هات
 گو مانم وه ختییه، بیژن به من «کات»!!
 له ئه و کاته و، له ئه و دلداره بریام
 وه کوو نامه، به ده س ئه و یاره، دریام
 له دووری ئه و، وه کوو ئاگر ئه سووزم
 به ده س یارم، به خاک، کی شیا گه پووزم!
 نگارم چوو، وه لی، من لی نه بریام
 وه کوو شه معی، وه کوو ئاگر، ئه گر یام
 له من دووره، وه لی، هه ر تیته بیرم
 شه وانه تا به یانی، بو ی ئه گیرم
 وه کوو زیندانه بی ئه و، ئه م دیاره
 دلی من کون کون و، پر له شیاره!
 دلی «نادر»، دوو چاری عشقی یاره
 هه رتا ئه و پوژه ژینی به رقه راره

نه بوون

دهوای دهرده کهم، هاب به لاته وه
 دلّم هر تاسه ی، توئه کاته وه
 لیوت شیرینه، وه ک شاخه ی نهوات
 دهر د و بیرینم، له دل لائسه وات
 دهمت وه ک نوقله و، به رهنگی خوئچه
 چه نی شیرینی، خواهش لار و له نجه!
 نه سیرت بووگم، بی زه نجیر و به ند
 دل قه بوول ناکات، نه سیحته و په ند
 نه سه ر لیّم ناکات، په ندی ئەم و ئەو
 شه و به یادی تو، چاو ئە چینه خه و
 به شه وقی توئه، سفح چاو باز ئە کهم
 روژم وه ک شه وه، شیرین نازه کهم
 خوهم ئە و په ره ستم، وه ک بوّت په ره ستی
 ئە گهر به زولفت، بکیشم دهستی
 به و چاوه مهسته، ئاگری تیمخه
 به قوربانتم بم، قه زای خوهت لیّمخه
 ئەم هه موو ره نجه، به بوئی توئه
 دلّه شیئه کهم، بی تو روړوئیه
 نازهنینه کهم، بوچه وا ئە کهی؟!
 له لای ئەم و ئەو، من روّسوا ئە کهی؟!
 تو اشای گول ئە کهم، تو تیه خاتر
 خاترم بگره، تو مه رگی «نادر»

نه ما ئه و دهوره

نه غه مخوارم ههس، نه كهس ليم ئا، سهرا!
 نه يار ئه پرسى، نه كهس ئا، له دهرا!
 نه هاونشيني، نه دوس و يارى!
 نه راز و ره مزى، نه وه فادارى!
 نه بوى گولئ تى، نه ياره كه م تى!
 نه په يغامى خواهش، له ياره كه م تى!
 نه وه عدهى ديدار، نه وه ختى قه رار!
 نه ئاو بو ئاگر، نه ديدارى يارا!
 نه يارى دلسوز، نه جام به دهستى!
 نه وه ك من ئاشق، نه بوت پهرهستى!
 نه ئارامم ههس، نه دلارامى!
 نه ساقى له لام، نه پيال له و جامى!
 نه مهس مه يخانه، نه مهى پهرهستى!
 نه ديوانه و شيت، نه وه ك خوه م مهستى!
 نه سه برم ماگه، نه قه رارم ههس!
 نه دلخو ه شيم ههس، نه لاي ده سم، كهس!
 نه ته بيم ههس، نه دهوا و ده رمان!
 نه يادى ياران، ئه چى له سه رمان!
 نه قه ول و قه رار، نه وه فا ماگه!
 نه مه يلى سه فهر، نه سه فا ماگه!
 نه سه يران خواه شه، نه باخ و چه مه ن!
 نه سه حرا ئه چم، نه ده شت و ده مه ن!

نه دين و ئيمان، نه قيامه تي!
نه ئه مين ماگه و، نه ئه مانه تي!
نه خاترات خوهش، نه ژينم به كام!
نه خوهر ئه وينم، نه هه ساره ي شام!
نه «نادر»، عاقل، نه سازين گهردوون!
نه مه يل به ژيان، نه ترس له نه بوون!

وتم: وتی:

- وتم: «شیئی تۆم، تۆم کردگه نیشان»
 وتی: «به شیئگهل، خوهم نامه نیشان»
 وتم: «ئه زانی هه ر چاوه پیتیم؟»
 وتی: «خوهم هات، خوهم وتۆ، شیئیم»
 وتم: «عشقی تۆ له دل دهر ناچی»
 وتی: «به من چه؟! کاری که لاچی»
 وتم: «نازارم، بۆ ئهمدهی ئازار؟!»
 وتی: «له ئازار، گهرم ئهوی بازار»
 وتم: «بهرق چاوت، وه ک بهرقی سی فاز»
 وتی: «خوهم تی، به وکوژم به ناز»
 وتم: «تۆ نهوی، به کی بنازم?!»
 وتی: «تۆ سهیرهی، من وه کوو بازم»
 وتم: «چاوانت، بۆ چه خووماره?!»
 وتی: «دیهن من، ریسک و قووماره»
 وتم: «وه ک قرت، مه مکه په ریشان»
 وتی: «عارفی؟!، له خیل دهر ویشان?!»
 وتم: «به جهفا، تال مه که ژینم»
 وتی: «ئه مهسه، ئاین و دینم»
 وتم: «بۆ دلت، وه ک سهنگ و بهرده?!»
 وتی: «رووداری، پۆک و بی پهرده!»
 وتم: «نیهسم، بی تۆ ههساره»
 وتی: «ههساره، هه ره شه و دیاره»

وتم : «دوور له تو، گۆشه نشینم»
 وتی : «هاله کوئی، غه مت بوینم؟!»
 وتم : «بوچه وا، ره حمۆ نه ماوه؟!»
 وتی : «مه جبووری؟ خوهت بهی له م ئاوه؟!»
 وتم : «بمیئه، ئه ی بال و په رم»
 وتی : «دیروه خته، بوویه وا، ئه رم»
 وتم : «ژین «نادر»، بی تو بی نووره»
 وتی : «له عاشق، پیکه نین دووره!»

وهسیهت

عهزیزه کانم، کوا، ههن له کوینه؟!
 تو اشاکهن دلّم، چهن پر له خوینه!
 ئاخوین شیعرم، بیّن و بخوینن
 بو ئاخوین بار، که می بمدوینن
 شیعرى ئاخرم، به جی وهسیهته
 نه زانم خوهندن، وهسیهته، عهزیهته
 کارم تو او بوو، ئاخو خهته
 وهختی قرتانندن، ته ناف و پهته!
 ههر ماگه له من، مشتی پیشه وه
 تاقه تم بریا، به دهس ئیشه وه
 نه حیف و زه عیف، لاغر و زهردم
 دلّم پر مه پنهت، هاونشین دهردم
 ههر چهن که پیرم، به عقل منالم
 ته قدیر وایه کرد، دائیم بنالم!
 په یمانه ی ژینم، ئیتر پر بووگه
 ئازای نه نامم، له ئیش سر بووگه
 نه وینم مه رگم، تیته پیشه وه
 ههر وه کوو ریوی، له ناو بیسه وه!
 چاوم ناوینی، گویچکم کهر بووگه
 شه رهنده ی خوام و، چاوم تهر بووگه
 پام یاری ناکا، چاوم ناوینی
 دیانیکم نه ما، له بو جاوینی

ناتوانم ئىتر، شىيىرى بنووسم
 قەلەم ناويىسى، لە بەين ئەنگووسم
 نەقاشى ناكەم، دەسم ئەلەرزى
 بە جىم بخوين، چەن نوپىزى، فەرزى
 نە بو خوەم خاس بووم، نە بو كەسى تر
 تەقدىر گشت ئىمە، ھا بە دەسى تر
 گوناحم زۆرە، زوو بمرم خاسە
 رەحمى خوا فرەس، كەى جىگەى باسە؟!
 كەمى ئاوبىرن، دەسنوپىزى بگرم
 حەلالم بكنەن، با پراحت بمرم
 عومرم فەنا بوو، عاقىيەت شەرم
 لىباس عافىيەت، دەر كەن لە بەرم
 دللم لەم دۆنبا، زور بى تاقەتە
 لە مەرگ ناترسم، مەرگ پىم پراحتە
 وەختى كە مردم، عەزام بو مەگرن
 عەزا گوناحە، عەزا بو ئەگرن؟!
 غەرىبە كانم، نە كەفەنە زەحمەت
 خواوەننا، بە گشت، عەتا كە رەحمەت
 نازارپۇلە كان، وا باعىس شو كرن
 ھەر وە ك ھەمىشە، دەسى يە ك بگرن
 ئىوہ ھەر تە كىن، بىمىن ھەر تە ك
 ھەر سەمىمى بن، ھوشتان بى بە يە ك
 بە غەير لە خواتان، پروو لە كەس مەخەن
 لە خوا بترسن، ئازار كەس مەكەن

سۆننه ت ره سوولمان، له بىرتان نه چى
 ههر خاسى فه قهت، ئه ميني، به جى
 موشكلتان يا خوا، به هي ممهت حل بى
 زه حمهت كه م نه كه م، خواتان له گهل بى
 كينه م له دلتان، تو خوا به دهر كه ن
 جا له سهر مه زار، خا كم به سهر كه ن!
 چون سوواوى هه س، ئه م كاره كردن
 وه ك له ژير تاوت، جنازه بردن!
 گول و تاج گول، بو من مه سين
 له چاوى خواه تان، فرميسك نه سين
 پوول پلا كارد و گول و ئه مانه
 بو فه قير خاسه، له ئه م زه مانه
 له گول خواه شم ناي، له ژير ئه و خا كه
 گول له ناو گولدان، بميني چا كه
 به چاو شيريتان، شينم بو مه كه ن
 با مه رد م نه ين و، مه نع ئيوه نه كه ن
 تو خوا نه كيشن، به ده ورما، نه رده
 با ئازاد بووم، له ژير ئه و به رده
 ئه گهر زيندانه، خو من دهر ناچم
 مه حكه م به سيا گه، ده سم، هه م قاچم!
 خو تو حفه نه وگم، تا بين بملدن
 نه به كار ئه خوه م، نه مه رد م دزن!
 قه وره كان قوول و، تاريك و سه ردن
 وه لى خه لوهت و، خالى له دهر دن

له سهه ر مه زارم، برژنن ئاوی
 با فینکه و بی، دلّه کهم تاوی
 زیاتر له سی پوژ، عهزا حه رامه
 عهزا جا بوچه، باوکه رو کامه؟!
 چله، بیدعت و ره سمی خراوه
 نه وینم چاوتان، بو من پرئاوه!
 نه جهل هات ئیتر، وهختی مردنه
 وهخت له بان شاننه، تاوت بردنه
 خه ریکم نه مرم، گه یمه ئاخرخهت
 بانگ کهن مه رده شور، بمنیته بان کهت
 بو کوچ و سه فهر، من خپه مم رازا
 حه لالم بکهن، گه رده نتان ئازا
 من له گشت رازیم، خواتان لی رهزا
 له بیرتان نه چی، نه گرن بوم عهزا
 «نادر» به سیه شیعر، زه حمهتت کهم که
 بو فه رمانی خوا، سه ری خوهت خه م که

هاوار به مالَم

هه‌ی داو و هه‌ی بی‌دا، هاوار به مالَم
 بوچی ناپرسی، ئیتر له حالَم؟!
 بی‌کەس و ته‌نیام، تو نیت به لامه‌و
 زه‌نجیر ئه‌وینت، هه‌ر ها به پامه‌و
 بوچی وه‌ک جاران، ناپرسی له من
 مه‌گه‌ر تو نه‌بووی، قه‌ولت دا به من؟!
 بوچی خو‌شه‌ویس، ده‌سو لیم کی‌شا؟!
 کاریکم کردگه، دلّت لیم ئی‌شا؟!
 تو که باسه‌فا، زو‌لال وه‌ک ئاوی
 بوچه وه‌ک جاران، بوم دل‌ته‌نگ ناوی؟!
 دل‌سوژی ئیتر، بوچی بوم ناکه‌ی؟!
 که‌ی تیه‌و، پیاله‌ی، شه‌راو بوم دا‌که‌ی؟!
 من تو ئه‌ناسم، دلّت به‌رد نه‌بوو
 وه‌ختی له لام بووی، له لام ده‌رد نه‌بوو
 خه‌فته، دوور له من، خو ناوی تاوی
 په‌روه‌نده‌ی عشقت، مه‌ختوومه ناوی
 چه‌وگه؟! چه‌کریا؟! بو بی‌زاری لیم؟!
 چه‌که‌یفی ئه‌وه‌ی؟ خه‌فته به‌یته پیم؟!
 خه‌فته فیراقت، شکان‌دی شانم
 بی‌ره‌و وه‌ک جاران، خو‌هت به‌نیشانم
 ئه‌توت پیم جاران، «نادر» گیانه‌که‌م
 ئیسه بووگیته، خه‌سم ژیا‌نه‌که‌م!

هاودهم

هاودهم، هاوسه فەر، هاونشپنه کهم
 خواهشی دل من بوویت، له ناو ژینه کهم
 زهریف و خواهشبو، ههر وه ک گول به هار
 خه فته تو ئه خوه م، وهخت شام و نه هار!
 بی کهس و ته نیام، هه تیم و هه ژار
 خه فته دووری تو، هه زاران، هه زار
 تا پوژی مردن، دل ماتل تو یه
 کارم شهو و پوژ، ههر په نجه پویه
 خوه م کهم به ساقهت، پوژی له پوژان
 هه رچهن که روویت و، پرووت له من پو شان
 تو به تاو دونیا، من عه وهز نا کهم
 به غیر تو چاوجوان، چه ز به کهس نا کهم
 ئه زانم پوژی، ئه مرم له داخه
 رازی نییم وه لی، بوینم ئاخه
 له من په نجیا گی؟، بوچه به قوربان؟!
 چه م کرد؟! چه ت دیگه؟! بیژره تو قورعان
 ئه زانم تیته و، پوژی دوو باره
 ئه و پوژه دیره، بو فکر و چاره!
 ئیسه که تو نیت، بو تو هیلا کم
 وهختی که تو بیت، من له ژیر خاکم
 به سهر چوو ژیان، گشت به دلته نگه
 «نادر» بی نه و، دهر نه هات دهنگی!

هاوسای مالہ کہم

خہفتم، خہوم دی، بووگی بہ ہاوسام
 زور ناراحت بووم، وہختی کہ ہہلسام
 ہاتی بو لای من، بیڈزیکہ وہ
 دیم دوو چاوی تو، لہ نزیکہ وہ
 بو بردنی دل، بو لای من ہاتی
 پرسیت بوچ حہیران، بوچ ئہونہ ماتی؟!
 سفرہی دل ئانی، بازم کرد لہ لات
 دلی دیوانہم، خہوم خستمہ ژیر پات!
 چہ پکہ گولم دا، پیشکەش بہ چاوت
 تہ ک گیرہی قژی، بو قژی خاوت
 وتم: «دوور لہ تو، سوورہ، ئہم چاوه
 ہہر وہ کوو ماسیم، وا دوور لہ ئاوه
 دلّم لہ دووریت، غہرقہ لہ خوینا
 بو دیارت نیہ؟! تو ہہی لہ کوینا؟!
 دلی بیچارہم، پپر لہ زووخاوه
 کوئہ برینت، لہ بان دل ماوه
 دەسو پیمہ و نیا، لہ ناو ئہو خہوا!
 وتو: «عاشقی، ئاوروومان ئہوا!»
 بہ چاوی گریان، لہ خہو من پپریم
 سہ کتہم کرد، وہلی، لہ دؤنیا نہ پریم!
 «نادر»، دوور لہ تو، خوہشیکی نہدی
 رہنگی تر بہ غہیر، رہشیکی نہدی

هەر تو به دلمی

له من دوورهو بووی، بیچاره به خوهم
 رۆژ و شهو خهفته، دووری تو ئه خوهم
 هەر تو به دلمی، له ناو ههزاران
 ناوم سهپت نه که ی، له ناو مهزاران!
 به خوای خوهم و خوهت، نه مماغه تاقت
 رۆژی، بی بو لام، گیانم به ساقهت
 دوو چاوی سوورم، دائیم پرئاوه
 که ی که می ناز که م، ئه و زولفه خاوه؟!
 زانیت ئاشقتم، پرووت له من پۆشان
 پشت منو خه م کرد، وه ک که مه ی گوچان!
 دل دزیمن، نازار، کاری دزانه
 ئه گهر نازانی، ئه مه به زانه
 وه ختی لیم دووری، زهرد وه ک خه زانم
 دهردی دلی خوهم، ههر خوهم ئه زانم
 زه بوون و زارم، هیلا که له شم
 تو ئاویهر سه ره به رز، من کوچکه ره شم!
 تو نیت به لامه و، رۆژ وه ک شه و، تاره
 به غهیری گیریان، نه مماغه چاره
 دلم پر خه فته، به درو ئه که نم
 مه شک خالی له دو، بیخو ئه ژه نم!
 له ناو دل «نادر»، ههر دا و بیدایه
 کام شار، نازه که م، که س وه ک تو ی، تیا به؟!

هه ساره ی سو هه یل

له کوئی په یات که م، هه ساره ی سو هه یل؟!
 دلّم له دۆنیا، به تو هه سی مه یل
 دهر د و برینم، زیاتر له هه زار
 ناپرسی ئیتر، له ئاشق هه ژار!
 خه وهر ناپرسی، له حالی زارم
 خوژگه ئه وزانی، بوّت بیقه رارم
 خو من نه مزانی، ئه ونه بیوه فای!
 دلشکن، زالم، پر جهور و جه فای!
 جوان و زهریفی، وه لی بی په یمان
 دیر تی، زوو ئه چی، ههر وه کوو مه یمان!
 چوّن له تو دوورم، یاری نازهنین
 له بیرم چووگه، شیوه ی پیکه نین
 جیت ها له دلما، جا چوّن دهرت که م؟!
 یا چوّن ئه توانم، دووعای شه رت که م؟!
 ئه ی خاوه ن زولفی دریژ، کرچ و کال
 بوچی پیّت خوشه، ژینم بکه ی تال؟!
 به هار من، دینه رۆخساری تو یه
 په ریشانه دل، غه مباری تو یه
 چه ز ئه که م، نازار، کراس ژرسه که م
 بمکوژی به ناز، بیت بو پرسه که م!
 تو هه ی له دلما، تا رۆژی که هه م
 قه زای تو به خوا، له «نادر»، ئه خه م

هيجران

دلی من ناگری، هیجری تو تاقهت
 مه که دووری له من، گیانم به ساقهت
 له لای دهس تو، گه لاریزان، به هاره
 دلّم بو تو فقههت، رام و مه هاره
 گولی گولدان و باخ، نه مخاته بیرت
 له بانی ئەم دله، هەر ماگه تیرت!
 له چاوانم ئەباری، بی تو ئەسرین
 تو شیرینی، وه کوو، له و لاو و نه سرین
 تو میمانم بکه، با بیمه مالت
 بوینم قامهت و خوونی جه مالت
 ئەگەر ریگه م بدهی، بیمه حیسات
 به ئاسانی ئە که م، گیانم نیسات
 به شوعلهی چاوی مه ست، ئاگرم به
 عه زیزی ئە ووهل و، ههم ئاخرم به
 ژیانم بی پوخی تو، تال و شوومه
 به دهس هاوردنت، هەر ئارزوومه
 ژیانم خووش ئەوی، ته نیا له بهر تو
 له سیداره م بدهن، خووشه له سهر تو
 نه بوون و مه رگی خاسه، بیدهنگ و باس
 وه کووسه کته، له دهس تو، یاری جوان خاس
 بکهی «نادر»، تو شیتی کووچه بازار
 خو نارهنجی له تو، دل بهر دل ئازار

یارم پەری بوو

مەحرەم ئەسرارم، یارم پەری بوو
 تەك خەفە تگەلما، دائم شەپری بوو
 هیچکەسی وەك ئەو، منی دەرک نکرد
 خەفەت خواردنی، بە من تەرک نە کرد
 لە بەفر و باران، تگەرگ، یەخبەندان
 فەرقی نەو بۆمان، هەر دوو بووین خەندان
 ئەهاتین، ئەچووین، شاد و پیکەنین
 سەفای بوو ژیان، لە تەك نازەنین
 هەر وەختی خەفەت، توژیکی ئە کرد!
 ئەو زوو ئەهات و، دلسۆزی ئە کرد
 ئەمان کرد تەك یەك، راحت دەر دەدل
 ئەپهاورد تەك خوەی، بەهەشت بە مەنزل
 دوو تەن بووین وەلی، دلمان یەکی بوو
 بۆ قۆمار ژینم، ئاسی تەکی بوو!
 ئەو دل بە من خوەش، من دل بە ئەو شاد
 بیئینسافیە، گەر لی نە کەم یاد
 شادی، خوەشی من، ئەبوو بەو واسل
 تەقدیر هات کردی، رەنجم بی حاسل
 تا ئەو رۆژە بوو، رەنجیکم نەبوو
 ژیان، شیرین بوو، شیرین وە کوو توو
 لە «نادر» دوورە، دوو رۆژە یارم
 ئارام ناگری، دل خەفەتبارم

يارم گوله

گولیکم دی، له سیوهر تاقه داری
 وه کوو خوهم بیکهس و، بی دوس و یاری
 جه مالی نه و گوله، وه ک یاره کهم بوو
 به شیوه، وه ک روخی، دلداره کهم بوو
 وتم: «نه ی گول، تو بو ییده نگ و باسی؟!»
 وتی: «من بیکه سم، چونم نه ناسی?!»
 وتم: «سه حرا به بونی تو یه سه حراس
 له ههر شوینی، جه مالی تو، نه کهن باس
 به عشقی تو یه، وا بولبول نه خوینی
 سه فا بی تو له سه حرا، که ی نه مینی?!»
 تو بو من، مه زه هری عیشق و نه وینی
 په ژاره و مهینه ت و زه ردی، نه وینی
 په پوله با به شهوقی تو، سه فاکات
 خه فته هیجران و دهردی خوی دهواکات
 نگاری من وه کوو تو، زور شیرینه
 وه کوو نه و، کهس نیه، له م سه رزه وینه
 نه چم، ههر وهخت، که بیری یاری خوهم کهم
 بو لای تو تیم، قسه ی، دلداری خوهم کهم
 نه گهر مردم، بزانه کاری یاره
 ههر نه و یاره، که دل، بو ی بیقه راره
 دلی «نادر»، حه زین و شی ت و هاره
 به جی یاری، بو لای تو تی، دووباره»

يارم لى بريا

وهرهق هه لگه پريا، يارم لى بريا
 به تيغى جه فا، دلى من دريا
 بى ئه و نازاره، زينم چه تاله
 ئاواته كانم، گشتى، به تاله
 دل بـرـينـدارم، پـر له وهره مـه
 زور پهريشان و، دهره هم، به ره مـه
 ناوى شيرينى، ناچى له بـيرم
 به روژ و به شه و، بى ئه و ئه گيرم
 دهردى دهر وونـم، دهر د بـيـده رمانه
 هه روا ئه زانـم، وه ختى نه مانه
 برژانگ و بروى، وه ك روژم ره شه
 له شادى، دلـم، بى ئه و بى به شه
 برين دلـدارى، له سهر دل ماوه
 دوو چاوم بى ئه و، دائم پر ئاوه
 دلـم دوور له ئه و، داو بـيـدا ئه كات
 كه سى تر وه ك ئه و، كه ي په يا ئه كات؟!
 خاتراته كه ي، له لام مـيـمانه
 عه قلى ليم سه ندگه، بوو گمه ديوانه
 وه سفى ياره كه م، بوو گه كار و بار
 خواى من ئه وه يه، بمگه نى به يار
 بـرـينى «نادر»، دهرمانى نيه
 ماله ويرانه، دهرمانى نيه!

یاره که ی جاران

به قه و فرمیسکم، قه تره گهل باران
 یادی تو ئه کهم، یاره که ی جاران
 عاشقی پرووتم، عه زیز، بی هه وهس
 چاوی تو ناکهم، به دؤنیا عه وهز
 یاری هه میشه، چوارده ساله کهم
 بی با خواهه و بی، ته ک تو حاله کهم
 بی با بچین بو، ئاویه ر، دووباره
 لینا بـمین، هه رتا ئیواره
 ئه و رۆژه جه ژنه، بـم به میوانت
 بـوینم که نین، بـزه ی لیوانت
 ئه م گشته جه فا، له تو به عیده
 هاتن دووباره ت، جه ژنی سه عیده
 کارم، نیشانیت، له م و له و، پرسین
 داخوم جه فا و جه ور، دل به ران، ئیرسین؟!
 هه ی له کوئی دل به ر؟! بگه ی به فریام!
 رۆسوا بووم بو تو، له شار، ده رکریام
 له و رۆژه و چووگی، کاول بوو مالم
 تو هه ی له کوینا، ره حم که ی به حالم!
 بی نه جاتم به، له دهس ته نیائی
 با له رو بچی، ته قدیر، جیائی!
 له بی لوتفی تو، حالم ناجوره
 جه فا به «نادر»، هه ر زولم و زوره

یاری بی ئینساف

یاری بی ئینساف، یار بی خه یالم!!
 حالمو گوردگه و، ناپرسی حالم
 ناپرسی هه رگیز، بوچه ره نجاوی؟!
 دلسووزی ناکه ی، ئیتر هه ساوی!
 وه ختی یارم بوویت، به تو ئه نازیم
 ئیسه که چو وگیت، به مه رگم رازیم!
 ئه گهر قراره، بمکه ی فه راموش
 چرای ژیانم، بی بیکه خاموش
 یاری شیرین و، زور فیره زانم
 جووری بمکوژه، به خوهم نه زانم!
 وه ختی کو شتمو، بی ره سه ر خاکم
 با خاس بوینی، تو سینه ی چاکم
 فه راموشم که، وه ختی که مردم
 یادی عه زیزت، له ته ک خوهم بردم
 له بییرم بوو، وابزا نه بووگم
 نه یژی به که س، من، دیوانه بووگم!
 تکات لی ئه که م، ئه لایمه وه
 وه ختی که مردم، ناوم لی مه وه
 گه رده نم ئازا، ئه گهر نه که ی تو
 تا روژ قیامهت، پرزگار ناوم خو
 دل «نادر» شکیاگ، زور پاره پاره س
 به غه یری مه ردن، ئیتر چه چاره س؟!

یاری خوہش جہ مال

له من سہندو، دل و دینم، بہ یہ ک جار
 رو خاندو، مالی ئاوانم، بہ یہ ک بار
 جہ مالیکم نہ دیگہ، وہ ک جہ مالت
 تہ کہ، بہ خوا گولم، حوسن و کہ مالت
 گولم دیگہ، وہ لی، نہ مدیگہ وہ ک تو
 خوہشہ ژینم، بہ شہرتی، بم له تہ ک تو
 ئہوین و عشقی تو، ئائین و دینہ
 ہہمیشہ خاترات، ہا له سینہ
 بہ تواسا کردنی، دل مو تو له رزان
 دلی خوہم دا بہ تو، دل بہر، بہ ہہ رزان
 تو شیرینی و، خوہ یچو خاس ئہ زانی
 منو بیچارہ کرد، کہس پی نہ زانی!
 دەمیکہ ئاشقی رو خسار و رووتم
 له ہیجری تویہ وہ ک، شہ معی، ئہ سووتم
 ئہ سووتم وہ ک شہم و، ہہ لساوہ بو سو
 دل م بی تاقت و، داماکہ بو تو
 بہ ساقہت بم، عہ زیزی کراس کہ تانم
 زیان بی تو گولم، من چون ئہ تانم؟!
 بہ ئاواتم کہ روژی، بیته مالم
 نہ جاتم بہی له غہم، با کہم بنالم
 دلی «نادر»، عہ زیز، ئہی نووری چاوان
 له باتی کام گوناح، بردو بہ تاوان؟!

یاری خوہش قسہ

یاری خوہش قسہ، شیرین، خوہش کہ لام
 ہەر وه کوو جاران بی، دانیشہ لام
 دل بہ رنازہ نین، شیرین تر له توو!
 مہ گہر نہ وزانی، دل م پیتہ و بوو؟!
 له ناو دل بہ ران، جا وه ک تو کیه؟!
 تہ کی، تہ ک، بہ خوا، کہس وه ک تو نیہ
 بیوہ فادلبہر، یاری نازارم
 کہم خہفت بہ پیم، کہم کہ نازارم!
 دل، بی تا قہ تی، له ہیجر تو ئہ کا
 بو مان و نہ مان، ہامہ ناو، شہ کا!
 سہ بووری دووریت، بو من زور سہختہ
 ناشو کری نہ ویت، ئەمہ کہی بہختہ؟!
 ئیسہ کہ چووگی، فرہ یک لیم دووری
 ژینی من بووگہ، ژینیک مہ جووری!
 بہ شہوق دیہن تو، تا ئیمرو ماوم
 بو بیزاری لیم؟! بو ئہ نی راوم؟!
 خہفت دووری تو، له لیم ناویتہ و
 ئاشقت وه ک یہخ، ہەر ئە تاویتہ و!
 دل منو شکاند، جا چون دلت ہات؟!
 ئە ترسم خواو کہم، بینووسیتہ پات!
 ئاگر دہروونم، خاموشی نیہ
 جہفا بہ «نادر»، لاپوشی نیہ!

یاری قژخاوم

عهزیزتر له گشت، یاری قژخاوم
 چه زئه کهم دائم، بی له بهر چاوم
 شیرین و زهریف، نه درووشی وه ک مانگ
 له ناو دل بهران، ههر توئی به ناوبانگ
 دوو چاوی تووم دی، دلّم کهفته گیر
 چاوت چه ئاسان، دلّمی کرد ئه سیر!
 بیرو با بهن بی، فرمیسک چاوه کهم
 بی با که قهت بی، لهرز و یاوه کهم
 خوژگه به وهخته، له لای شانم بوویت
 هاوده و دوس و هاوزوانم بوویت
 بی، لو تفی بکه، به سه رگه ردانت
 خوه شحالم بکه، باز به سه ردانت
 چه نی شیرین بوو، ناز و ئه داکهت!
 تاله توو بپریم، کهفته فه لاکهت!
 دوور له توو خهفته، میمان دلّم بوو
 عزرائیل لهو لاو، ههر ماتلم بوو
 پیر بووم به دهسته و، دهستم به دامان
 بی بو عه یادهت، وه ک کهو خه رامان
 جوانیت له من سه ند، پشتم بوو که کوم
 موحتاج و موعتاد، دینه بالای تووم
 وهختی گیان «نادر»، ئه چی له قالب
 به گشتی ئه یژی، بوو به توو تالب

وشه و لوغەت به تەرتیب خوڕوووف ئەلفبا:

ئە گرسم : آتش می گیرم	(ئ)
ئە گریام : شعله‌ور می شدم	ئاخ و داخ : آه و ناله
ئە گریجه : موی رها، طره	ئازای ئە نامم : تمام اعضای بدنم
ئە گه‌ریا : دور میزد	ئازیز (عه‌زیز) : عزیز، دوست داشتنی
ئە لالیمه‌وه : التماس میکنم	ئالەت : فلفل تند و تلخ
ئە لف قامه‌تم : الف قامتم	ئامان : امان، هشدار، مبادا
ئە نووشی : می نوشد	ئاوات : آرزو، امید
ئە ویش (ئە ویچ) : او هم	ئە پیکی : هدف قرار میدهد
ئە وین : عشق، دلدادگی	ئە تاوینتەو : آب میشود
ئە یکوۆتن : می کوبند، می اندازند	ئە تله‌سی : پارچه‌ی اطلسی
	ئە حیا : احیا، شب‌زنده‌داری
(ب)	ئە خیسان : خیس می‌کردم
باس : صحبت، حرف زدن	ئە درووشی : می درخشد
باش : خوب، پسندیده	ئە دری : پاره خواهد شد
باقه باقه : دسته دسته (گل)	ئە رخه‌وان (ئە رغه‌وان) : ارغوان
بامه تاله : بادام تلخ	ئە رکک : رنج، زحمت
باوکه‌روۆ : شیون پدرم‌رده	ئە رووخم : ویران می‌شوم
بپاریزه : محفوظ نگه‌دار	ئە ژەنم : تکان میدهم، حرکت
بپژنم : از هم بپاشم	مشک دوغ برای گرفتن کره
براوه : بریده و جدا شده	ئە سپیرم : می‌سپارم
برژانگک : مژگان، مژه	ئە سره‌وی : آرام می‌گیرد
بر ناکات : تحمل نمی‌کند	ئە سرین : اشک، نام دختر
برووسکه : رعد و برق	ئە فری : پرواز می‌کند

ته خوئل نا گری: تحویل نمی‌گیرد	په خش و په لا: آشفته
ته رچک: نازک، شکننده	په ریش: پریشان، آشفته
ته ردم: طرد شده‌ام	په ژاره: اندوه، غم و غصه
ته شی: دوک نخ‌ریسی	په شیو: پریشان، آشفته
ته مه‌نا: تمنا، التماس	په کی نا که فی: برایش مهم نیست
ته نناز: طنز، نازنین	په ل په ل: تکه تکه، پاره پاره
ته و فیر: تفاوت، فرق	په له په ل: عجله، شتاب
ته و (پاو): تب	په ن عالهم: عبرت مردم
تی که ل: مخلوط، آمیخته	پی راره که: دوسال قبل
تین: گرما، حرارت، دما	پی رست: فهرست
	پیویام: مورد اصابت قرار گرفتم

« ج »

جار جاری: گاهگاهی
جریا: جرّ خورد، پاره شد
جل و به رگ: لباس
جینیا که: تکه تکه شده
جو زامی: بیماری جزام
جه لاو: جلاد، خونریز

« چ »

چاره نووس: قلمزن تقدیر
چاک: شیار، پارگی
چاک: عالی، خوب
چاوشپن: چشم آبی
چاوکل: چشم سُر مه زده
چاوه ری: چشم به راه

« ت »

تاریک شهو: شب تاریک
تاس: تاس تخته نرد
تاقانه: یکی یه دونه
تا کوو: تا زمانیکه
تالان: غارت، دزدی
تالع: طالع، بخت، شانس
تانه: طعنه، متلک، سرزنش
تیشقه: رعد و برق
تکا کارم: خواهشمندم
تل: غلت خوردن
توراوه: قهر کرده
توزی: کمی، اندکی
ت و واو: تو، شما
تووش: دچار، مبتلا

چله : چله، بعد از چهل روز
 چیت پیّ ئه برگیّ : چی گیرت
 میاد؟ چه فایده‌ای برایت دارد؟
 چۆل : خلوت، جای دنج
 چه پگه گول : دسته گل
 چه ك : اسلحه
 چه کریا؟ : چی شده؟
 چه م : رودخانه
 چه مانی : خمیده قامت کرد

« ح »

خوّرماپه زان : خرماپزان،
 گرمای شدید تابستان
 خوژگه : خوشا، ایکاش
 خوْشه ویس : عزیز
 خوْل : خاک، غبار
 خوْنچه : غنچه
 خوین چکان : خون چکان
 خه تاپوش : ستار
 خه رامان : راه رفتن با ناز
 خه فهت ده رکه ر : غمخوار
 خه لوهت : خلوت دنج
 خه له تیام : فریب خوردم

« د »

حه دیس : قصه، داستان
 هه رگک : گل، از آب و خاک
 هه زهر : حذر، خودداری
 هه زین : حزین، اندوهگین
 هه ك : کنده شده، حکاکی
 حیسار : خانه، منزل

« خ »

خاپوور : منهدم، ویران
 خانه باخ : خانه در باغ
 خاو : پریشان، آشفته
 خاوه ن مه ککه : صاحب مکه، خدا
 خرخال : النگو، دستبند
 خزم : فامیل، قوم، خویش
 خزمهت : خدمت

داپژیاك : به هم ریخته
 داته با : به باد دادی
 داخوم : گمان، حدس
 داداره که م : پروردگارم
 دارزیاگک : داغان، به درد نخور
 دلّ ئیشان : دل آزاری
 دل به رد : دل سنگ، نامهربان
 دل به ست : دل داده، عاشق
 دل ته زین : دلخراش
 دلر قین : دزد دل، دلبر
 دوْل : درّه
 دوْلاو : از زیورآلات زنان گُرد
 که بر لباس دوزند

ده خیل : دخیل، مُلتمس

ده رده دار : دردمند

دهس ناخر : عاقبت، سرانجام

دهس بران : کسی رابا وعدهی

دروغ سرکار گذاشتن

دهمه ن : دمن، صحرا، دشت

دی رهم : درهم، پول امارات

دیمه ن : صورت، رخسار

« ز »

زام : زخم

زستان : زمستان

زو ققم : یخبندان، سرما

زو لال : زلال، شفاف

زووخ : رنج بی شمار

زه لام : بزرگ، سخت

زیت : زل زدن، خیره شدن

زیرینه : زرین، طلائی

« ر »

رازندن : آماده شدن

راو : فراری دادن

رزگاری : خوشبختی

رو خاندو : ویران کردی

رو رو : شیون و واویلا

روژگار : روزگار، زمانه

رووناکی : روشنائی، نور

ره حمار : صاحب رحم، خدا

ره شه خال : سیه خال

ره عنا : رعنا، خوش قامت

ره م : رمیدن، فرار

ره نجاوی ؟ : رنجیده ای ؟

ره نجه رو : رنج دیده

ره نگ په ریاگ : رنگ پریده

ریخ : سنگریزه، شن

ریک و پیک : شیک و

پیک، خوش اندام

« ژ »

ژاکاو : پژمرده، له شده

ژان : درد شدید، دل پیچه

ژه حر : زهر

ژه م : وعدهی غذائی

ژیرسه : پارچه ژرسه

ژین تالی : تلخی زندگی

« س »

ساتی : لحظه ای، زمانی

سامت : صامت، بی صدا

سر : بی حس، از خود بیخبر

سرکه ی : دستمالی زیبا و

لطیف که به سر می بندند

سو کنائی : سکون، آرامش

سو ما : نور چشم

سو نبول : گل سنبل

سو و تاگ (سو و تاو) : سوخته

سو ه یل : ستاره ی سهیل

سو یند : قسم، سوگند

سه پت : عضو شدن

سه راو : سراب، آب کاذب

سه رو ین : دستار، دستمال سر

سه ره و ژور : سربالائی، مشقت راه

سه ما : آسمان

سه ناکه ت : حمد و ستایش تو

سه نع : صنعت، هنر

سه پره : سهره، پرنده ی زیبا

سیاله (سیاوله) : سیاه دانه

سینه و بهر : درخت صنوبر

« ش »

شپرز : نامرتب، پریشان

شریخه : صدای رعد و برق

شوره بی : بید مجنون

شه مامه : دستنبوی بهاری

شه و نو یژ : نماز شبانه

شیتته دل : دیوانه دل

شین : شیون، گریه و زاری

شین : آبی رنگ (چشم آبی)

شیویاگ : به هم ریخته

« ع »

عه به س : عبس، بیهوده

عه ته ش : عطش، گرگرفتگی

عه زم : عزم، اراده، همت

عه یش : عیش، خوشگذرانی

« ف »

فانیه : فانی، نابودشدنی

فریا : فریاد

فرین : پرواز کردند

فنج : پرنده ای کوچک

فه ت و فه ن : فوت و فن

فه ریزه : فریضه، واجب

فه لاکه ت : فلاکت، بدبختی

« ق »

قابض : عزرائیل

قات : نایاب و نادر

قاخه : قدغن، ممنوع

قام قیامت : روز قیامت

قرچه ی که واو : چلز و ولز

کباب

قور : گیل

قه د : اصلاً، به هیچ عنوان

« ک »

« گ »

گر: گر، شعله، شرر آتش	کات: وقت، زمان
گرم گردووه: آتش گرفته ام	کات: قطع (اصطلاح سینمایی)
گلینه: مرد مک چشم	کاریز: کاریز، چشمه سار
گوریاگه: عوض شده، مانند سابق نیست	کرج: تازه رسیده، کال
گولاله: گل لاله، آلاله	کزه: سوزش
گولچیره: گل رخسار	کل: سرمه ی چشم
گولزاز: گلزار، گلشن، باغ	کلیه: شعله و شرر آتش
گولشه ن: گلشن، گلستان	کوت کوت: تکه تکه
گولعوزار: گلعدار	کوچ: کوچ، رفتن از دنیا
گوم: گودال آب، چشمه	کوپس که فتگ: بی سرپرست، بدبخت
گوننا: گونه، لپ	کولان: کوچه
گوی: گوش دادن، گوش	کولوریک: کروور، زیاد
گه رالی: ولگردی	که پر: کلبه ی کوچک با چوب
گه شه و بوو: شعله ور شد	و حصیر در صحرا
گه لاریزان: برگ ریزان، خزان	که ت: تخته یا سکوئی که مُرده
گیل: تظاهر به ندیدن کسی	را روی آن غسل دهند
	که ژ: کوه، تپه
	که ژال: غزال، آهوی زیبا چشم
	که ژاوه: کجاوه، مجمل
	که لاهه: ساختمان مخروطی
	که مه رشکین: کمرشکن
	که مه ی گوچان: خمیدگی
	دسته عصا
	که نه: کنه، مظهر چسبندگی
	که وان: کمان

« ل »

لاپوشی: پنهان کردن
 لات: نام بتی بوده
 لار و له نجه: با ناز رفتن
 لاپاوا: سیل، سیلاب
 لالیان: التماس کردن

مؤبته لا : مبتلا، دچار	لام : حرف خمیده ی ل
مؤراد : مراد، آرزو	لاوان (لاوه کان) : جوانان
مؤسیبه تبار : مصیبت بار	لومه : سرزنش، ملامت
مه به ست : آرزو	لهت و پهت : تکه تکه
مه توره : قهر مکن	له مه و لا : از این به بعد
مه ختو و مه : مختومه	له نجه : ناز، ادا، اطوار
مه خمه لی : پارچه مخملی	له و لاو : گل پیچک
مه ر : مگر	لیژ : سرازیر
مه رام : مراد، معرفت	لیل : تار و تیره، کدر
مه رده شور : مُرده شور	لیو به بار : لب و لوچه برآمده
مه ره هم : مرهم، پماد، دوا	از اندوه
مه شک (مه شکه) : انبان،	
مخزن، مشک دوغ از چرم	
مه غول : مغول، قوم چپاولگر	« م »
مه گوره : همانگونه بمان	ماتاو : مهتاب، از ملزومات
مه لاج : ملاح، سر، کله	جرقه زنی و آتش بازی در
مه لوول : ملول و دردمند	چهارشنبه سوری و بویژه در
مه مات : مردن، فوت کردن	شب نوروز در کردستان
مه وزوون : موزون، منظم	ماتل پووم : منتظر بودم
مه وهش : مهوش، مهسا	ماقوول : باشخصیت، مؤدب
مه هار : مهار، رام	مان : حالت شخص لجباز
مه هیاره : مهپاره، ماهرخ	مانا : معنا
	مانگه شهو : مهتاب
« ن »	مزگت والی : مسجدی در سنه
ناتاو : ناپسند، ناسالم	مژ : مه، ابر نزدیک به زمین
ناچری : پاره نمی شود	ملوانک : گردنبند
ناکری : امکان ندارد	منات : نام بتی
	مواخیزه : مؤاخذه

نالَه نالَ : ناله و فغان بسیار

ناوچه : منطقه، حوالی

نسرَم : سرد، دور از آفتاب

نه برِیام: جدا نشدم، دل کن نشدم

نه بوونت : نبودنت، هجرانت

نه جوانم : جوان نیستم

نه حیف : ضعیف، ناتوان

نه رمه نهی : نوعی نی

نه مان : نماندن، مُردن

نه مد پوزی : پیدا نکردم

نه هال : نهال، درختچه

نه ی : نی، ساز شاکی

نه یتلی : اجازه نداد

« و »

وازم لَی بینا : ترکم کن

وراوه : یاوه گوئی، هذیان

وسال : وصال

وشکه دار: درخت خشک، بی بر

وشه: کلمه، لغت، کلام

ولام : جواب، پاسخ دادن

وه رهم : اندوه، غصه

وه ری : فرو ریخت (برگ)

وه همه : وهم است و خیال

ویل : ول، سرگردان، رها

وینه : شبیه، رُخ، عکس

وینه کیش : نقاش

« ه »

هاژ و واژ : هاج و واج

هاژه : صدای خروش آب

هاوین : تابستان

هوئراوه : اشعار

هه تا (هه ر تا) : تا زمانیکه

هه ره شه : تهدید، ترساندن

هه زاران : جمع هزار، بلبل

هه ژار : فقیر، مظلوم

هه ساره : ستاره، اختر

هه ستمی : هستی منی

هه سیل : حوضچه، آبگیر

صحرائی کشاورزی

هه لاله : شکوفه

هه لپه ست : ترانه، شعر

هه لمات : تیلای شیشه ای

هه لورک : گهواره، مهد

هه لپیکیان : چفت کردن انگشت

هه نگوین : انگین، عسل

هه وره تریشقه: زعد و برق

هیچ نه زان : بسیار نادان

هیز : قدرت، توانائی

« ی »

یال : کوه، کوهستان

دیگر کتب احمد باباجایانی (نادر):

کلمه به کلمه با قرآن (فرهنگ جامع لغات قرآنی).
چاپ دوم ۱۳۹۲

دیوان دیوانه (اولین مجموعه شعر فارسی)
چاپ دوم ۱۳۹۲

چهارده به در (دومین مجموعه شعر فارسی)
چاپ دوم ۱۳۹۲

در آستانه‌ی انتشار : دلنوشته‌های نادر.